

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 303

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

61 metai

2018 m. lapkričio 28 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1805 dėl nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo 1
- ★ 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1806, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams tas reikalavimas netaikomas, sąrašus 39
- ★ 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1807 dėl laisvo ne asmens duomenų judėjimo Europos Sąjungoje pagrindų ⁽¹⁾ 59

DIREKTYVOS

- ★ 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1808, kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) 69

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/1805

2018 m. lapkričio 14 d.

dėl nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 dalies a punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga yra užsibrėžusi tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę;
- (2) teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose Sąjungoje grindžiamas nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu, kuris nuo 1999 m. spalio 15–16 d. Tamperėje įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo visuotinai laikomas Sąjungoje vykdomo teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose pagrindu;
- (3) nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymas ir konfiskavimas yra vienos veiksmingiausių kovos su nusikalstamumu priemonių. Sąjunga yra įsipareigojusi užtikrinti, kad nusikalstamu būdu įgytas turtas būtų veiksmingiau nustatomas, konfiskuojamas ir pakartotinai panaudojamas pagal Stokholmo programą „Atvira ir saugi Europa piliečių labui ir saugumui“ ⁽²⁾;
- (4) kadangi nusikalstamumas dažnai būna tarpvalstybinio pobūdžio, siekiant išaldyti nusikaltimo priemones ir pajamas iš nusikaltimų bei jas konfiskuoti, būtinas veiksmingas tarpvalstybinis bendradarbiavimas;
- (5) dabartinę Sąjungos teisinę sistemą, susijusią su nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimu, sudaro Tarybos pamatiniai sprendimai 2003/577/TVR ⁽³⁾ ir 2006/783/TVR ⁽⁴⁾;
- (6) iš Komisijos ataskaitų apie pamatinių sprendimų 2003/577/TVR ir 2006/783/TVR įgyvendinimą matyti, kad galiojanti nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo tvarka nėra visiškai veiksminga. Tie pamatiniai sprendimai nėra vienodai įgyvendinti ir taikomi valstybėse narėse, todėl tarpusavio pripažinimo mastas yra nepakankamas, o tarpvalstybinis bendradarbiavimas nepakankamai neveiksmingas;

⁽¹⁾ 2018 m. spalio 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

⁽³⁾ 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje (OL L 196, 2003 8 2, p. 45).

⁽⁴⁾ 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti (OL L 328, 2006 11 24, p. 59).

- (7) Sąjungos teisinėje nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo sistemoje nebuvo atsižvelgta į naujausius teisės aktų pokyčius Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis. Visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/42/ES ⁽¹⁾ nustatytos būtiniausios turto įšaldymo ir konfiskavimo taisyklės. Tos būtiniausios taisyklės yra susijusios su nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimų konfiskavimu, įskaitant įtariamojo arba kaltinamojo ligos arba slapstymosi atvejais, kai nusikalstamos veikos atžvilgiu jau pradėtas baudžiamasis procesas, su išplėstiniu konfiskavimu ir konfiskavimu iš trečiųjų asmenų. Tos būtiniausios taisyklės taip pat yra susijusios su turto įšaldymu siekiant jį pritrūkus vėliau konfiskuoti. Nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti rūšys, kurioms taikoma ta direktyva, turėtų taip pat būti įtrauktos į teisinę tarpusavio pripažinimo sistemą;
- (8) priimdami Direktyvą 2014/42/ES, Europos Parlamentas ir Taryba pareiškime nurodė, kad įšaldymo ir konfiskavimo Sąjungoje sistemos veiksmingumas yra neatsiejamai susijęs su gerai veikiančiu nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimu. Atsižvelgdami į poreikį Sąjungoje įdiegti išsamią nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo sistemą, Europos Parlamentas ir Taryba paragino Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo;
- (9) 2015 m. balandžio 28 d. komunikate „Europos saugumo darbotvarkė“ Komisija pažymėjo, kad teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose priklauso nuo efektyvių tarpvalstybinių priemonių ir kad nuosprendžių bei teismo sprendimų tarpusavio pripažinimas yra svarbus saugumo sistemos elementas. Komisija taip pat priminė, kad reikia pagerinti nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą;
- (10) 2016 m. vasario 2 d. komunikate dėl kovos su teroristų finansavimu stiprinimo veiksmų plano Komisija pabrėžė, jog reikia užtikrinti, kad terorizmą finansuojantys nusikaltėliai netektų savo turto. Komisija pareiškė, kad siekiant sužlugdyti organizuoto nusikalstamumo veiklą, kuria finansuojamas terorizmas, būtina iš tų nusikaltėlių atimti pajamas iš nusikaltimų. Tuo tikslu Komisija nurodė, kad būtina užtikrinti, kad visų rūšių nutarimai įšaldyti ir nutarimai konfiskuoti būtų kuo didesniu mastu vykdomi visoje Sąjungoje, taikant tarpusavio pripažinimo principą;
- (11) siekiant užtikrinti veiksmingą nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą, tų nutarimų pripažinimo ir vykdymo taisyklės turėtų būti nustatytos teisiškai privalomu ir tiesiogiai taikytinu Sąjungos aktu;
- (12) svarbu palengvinti nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą ir vykdymą nustatant taisykles, pagal kurias valstybė narė būtų įpareigota netaikant jokių papildomų formalumų pripažinti kitos valstybės narės vykstant procesams baudžiamosiose bylose priimtus nutarimus įšaldyti ir nutarimus konfiskuoti ir tuos nutarimus vykdyti savo teritorijoje;
- (13) šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems nutarimams įšaldyti ir visiems nutarimams konfiskuoti, priimtiems vykstant procesams baudžiamosiose bylose. Procesas baudžiamosiose bylose yra autonominė Sąjungos teisės sąvoka, išaiškinta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, nepaisant Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikos. Taigi ši sąvoka apima visų rūšių nutarimus įšaldyti ir nutarimus konfiskuoti, priimtus įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika – ne tik nutarimus, kuriems taikoma Direktyva 2014/42/ES. Ji taip pat apima ir kitų rūšių nutarimus, kurie priimami nesant galutinio apkaltinamojo nuosprendžio. Nors tokie nutarimai gali neegzistuoti kurios nors valstybės narės teisinėje sistemoje, atitinkama valstybė narė turėtų galėti pripažinti ir vykdyti kitos valstybės narės priimtą tokį nutarimą. Procesas baudžiamosiose bylose taip pat galėtų apimti policijos ir kitų teisėsaugos institucijų vykdomus nusikalstamų veikų tyrimus. Į šio reglamento taikymo sritį neturėtų būti įtraukti nutarimai įšaldyti ir nutarimai konfiskuoti, priimti vykstant procesams civilinėse arba administracinėse bylose;
- (14) šis reglamentas turėtų būti taikomas nutarimams įšaldyti ir nutarimams konfiskuoti, susijusiems su nusikalstamomis veikomis, kurioms taikoma Direktyva 2014/42/ES, taip pat nutarimams įšaldyti ir nutarimams konfiskuoti, susijusiems su kitomis nusikalstamomis veikomis. Todėl į šio reglamento taikymo sritį patenkančios nusikalstamos veikos neturėtų būti apribotos tik tarpvalstybinį pobūdį turinčiais ypač sunkiais nusikaltimais, kadangi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 82 straipsnį priemonėms, kuriomis nustatomos teismo sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo užtikrinimo taisyklės ir procedūros, nereikalaujama taikyti tokio apribojimo;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014 4 29, p. 39).

- (15) tarpusavio pripažinimo principu ir skubiu teismo sprendimų vykdymu grindžiamas valstybių narių bendradarbiavimas suponuoja pasitikėjimą, kad sprendimai, kurie turi būti pripažįstami ir vykdomi, bus visada priimami laikantis teisėtumo, subsidiarumo ir proporcingumo principų. Toks bendradarbiavimas taip pat suponuoja, kad turėtų būti apsaugomos asmenų, kuriems turi poveikį nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, teisės. Prie tokių paveiktųjų asmenų, kurie gali būti fiziniai asmenys arba juridiniai asmenys, turėtų būti priskiriami asmenys, kurių atžvilgiu buvo priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, arba asmenys, kuriems nuosavybės teise priklauso turtas, kuriam tas nutarimas taikomas, taip pat bet kurie tretieji asmenys, kurių teisėms, susijusioms su tuo turtu, tuo nutarimu daromas tiesioginis neigiamas poveikis, įskaitant sąžiningus trečiuosius asmenis. Tai, ar nutarimu išaldyti arba nutarimu konfiskuoti tokiems tretiesiems asmenims daromas tiesioginis poveikis, turėtų būti sprendžiama pagal vykdančiosios valstybės teisę;
- (16) šiuo reglamentu nekeičiama pareiga gerbti pagrindines teises ir teisės principus, kaip įtvirtinta Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 6 straipsnyje;
- (17) šiuo reglamentu gerbiama pagrindinės teisės ir laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija) bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje (toliau – EŽTK) pripažintų principų. Tai apima ir principą, kad turi būti draudžiama bet kokia diskriminacija bet koku pagrindu, pavyzdžiui, dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos, seksualinės orientacijos, pilietybės, kalbos ar politinių įsitikinimų arba negalios. Šis reglamentas turėtų būti taikomas laikantis tų teisių ir principų;
- (18) šio reglamento taikymo sričiai priklausantiems baudžiamiesiems procesams valstybėse narėse, kurioms privalomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/64/ES ⁽¹⁾, 2012/13/ES ⁽²⁾, 2013/48/ES ⁽³⁾, (ES) 2016/343 ⁽⁴⁾, (ES) 2016/800 ⁽⁵⁾ ir (ES) 2016/1919 ⁽⁶⁾ (tų direktyvų taikymo srities ribose) turėtų būti taikomos tose direktyvose nustatytos procesinės teisės. Bet kuriuo atveju Chartijoje numatytos garantijos turėtų būti taikomos visiems procesams, kuriems taikomas šis reglamentas. Visų pirma, Chartijoje nustatytos pagrindinės baudžiamojo proceso garantijos turėtų būti taikomos šio reglamento taikymo sričiai priklausantiems procesams baudžiamosiose bylose, kurie nėra baudžiamieji procesai;
- (19) nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti perdavimo, pripažinimo ir vykdymo taisyklėmis turėtų būti užtikrinama, kad nusikalstamu būdu įgyto turto susigrąžinimo procesas būtų veiksmingas, kartu užtikrinant pagarbą pagrindinėms teisėms;
- (20) vertindama abipusį baudžiamumą, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija turėtų patikrinti, ar atsižvelgiant į nusikalstamos veikos faktines aplinkybes, nurodytas priimančiosios valstybės kompetentingos institucijos pateiktame išaldymo liudijime arba konfiskavimo liudijime, vykdančiojoje valstybėje taip pat būtų *per se* taikoma baudžiamoji sankcija, jei tos aplinkybės būtų buvusios toje valstybėje sprendimo dėl nutarimo išaldyti ar nutarimo konfiskuoti pripažinimo priėmimo metu;
- (21) priimdama nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti priimančioji institucija turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi būtinumo ir proporcingumo principų. Pagal šį reglamentą nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti turėtų būti priimamas ir perduodamas kitos valstybės narės vykdančiajai institucijai tik tuo atveju, jeigu ji būtų buvę galima priimti ir naudoti tik nacionalinėje byloje. Priimančioji institucija turėtų būti atsakinga už tokių nutarimų būtinumo ir proporcingumo įvertinimą kiekvienu atveju, kadangi turėtų būti neatsisakoma pripažinti ir vykdyti nutarimus išaldyti ir nutarimus konfiskuoti remiantis kitais pagrindais, nei numatyti šiame reglamente;
- (22) kai kuriais atvejais nutarimą išaldyti gali priimti institucija, paskirta priimančiosios valstybės, kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga baudžiamosiose bylose išduoti arba vykdyti nutarimus išaldyti ir kuri nėra teisėjas, teismas arba prokuroras. Tokiais atvejais nutarimas išaldyti, prieš jį perduodant vykdančiajai institucijai, turėtų būti patvirtintas teisėjo, teismo arba prokuroro;

⁽¹⁾ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1).

⁽⁴⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016 3 11, p. 1).

⁽⁵⁾ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji (OL L 132, 2016 5 21, p. 1).

⁽⁶⁾ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1919 dėl teisinės pagalbos įtariamiesiems ir kaltinamiesiems vykstant baudžiamajam procesui ir prašomiems perduoti asmenims vykstant Europos arešto orderio vykdymo procedūroms (OL L 297, 2016 11 4, p. 1).

- (23) valstybės narės turėtų galėti pateikti pareiškimą, kuriame būtų nurodyta, kad tais atvejais, kai išaldymo liudijimas arba konfiskavimo liudijimas joms perduodamas siekiant pripažinti ir vykdyti nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti, priimančioji institucija turėtų kartu su išaldymo liudijimu arba konfiskavimo liudijimu joms perduoti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti originalą arba patvirtintą kopiją. Valstybės narės turėtų informuoti Komisiją apie tokio pareiškimo pateikimą arba atšaukimą. Komisija turėtų suteikti galimybę susipažinti su tokia informacija visoms valstybėms narėms ir Europos teisminiam tinklui (ETT), numatytam pagal Tarybos sprendimą 2008/976/TVR ⁽¹⁾. Europos teisminis tinklas turėtų skelbti tą informaciją tame sprendime nurodytoje tinklavietėje;
- (24) priimančioji institucija išaldymo liudijimą arba konfiskavimo liudijimą, kai taikytina, kartu su nutarimu išaldyti arba nutarimu konfiskuoti, turėtų perduoti arba tiesiogiai vykdančiajai institucijai arba, kai taikytina, vykdančiosios valstybės centrinei institucijai bet kuriomis raštiniais užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis ir tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji institucija galėtų nustatyti liudijimo arba nutarimo autentiškumą, pavyzdžiui, registruotu laišku ar saugiu elektroniniu paštu. Priimančioji institucija turėtų galėti pasinaudoti bet kuriais atitinkamais kanalais arba perdavimo priemonėmis, įskaitant ETT, Eurojusto saugią telekomunikacijų sistemą, ar kitus teisminių institucijų naudojamus kanalus;
- (25) jei priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti pinigų sumą, turi turto arba pajamų valstybėje narėje, ji turėtų perduoti išaldymo liudijimą arba konfiskavimo liudijimą, susijusį su tuo nutarimu, tai valstybei narei. Remiantis tuo, liudijimas galėtų, pavyzdžiui, būti perduotas tai valstybei narei, kurioje fizinis asmuo, kurio atžvilgiu priimtas tas nutarimas, gyvena arba, jeigu tas asmuo neturi nuolatinio adreso, kurioje yra įprastinė jo gyvenamoji vieta. Jeigu nutarimas buvo priimtas juridinio asmens atžvilgiu, liudijimas galėtų būti perduotas tai valstybei narei, kurioje yra to juridinio asmens buveinė;
- (26) liudijimų, susijusių su nutarimais išaldyti ir nutarimais konfiskuoti, administracinio perdavimo ir gavimo tikslais, valstybės narės, jei tai būtina dėl jų vidaus teisinių sistemų struktūros, turėtų turėti galimybę paskirti vieną ar daugiau centrinių institucijų. Tokios centrinės institucijos taip pat galėtų teikti administracinę paramą, atlikti koordinavimo vaidmenį ir padėti renkant statistinius duomenis, tokiu būdu palengvinant ir skatinant nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą;
- (27) tais atvejais, kai su nutarimu konfiskuoti pinigų sumą susijęs konfiskavimo liudijimas yra perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei, priimančioji valstybė turėtų stengtis, kad nebūtų konfiskuojama daugiau turto nei būtina, o bendra suma, gauta įvykdžius nutarimą, neviršytų didžiausios jame nurodytos sumos. Tuo tikslu priimančioji institucija turėtų, be kita ko, konfiskavimo liudijime nurodyti turto, esančio kiekvienoje vykdančiojoje valstybėje, vertę, jei ji žinoma, kad vykdančiosios institucijos galėtų į tai atsižvelgti, su vykdančiosiomis institucijomis palaikyti būtinus ryšius ir dialogą dėl turto, kuris turi būti konfiskuotas, ir nedelsiant informuoti atitinkamą (-as) vykdančiąją (-iąsias) instituciją (-as), jei ji mano, jog gali būti rizikos, kad konfiskuojant gali būti viršyta didžiausia suma. Kai tikslinga, Eurojustas galėtų atlikti koordinavimo vaidmenį neviršydamas savo kompetencijos, siekiant išvengti per didelio masto konfiskavimo;
- (28) valstybės narės turėtų būti paragintos pateikti pareiškimą, kuriame būtų nurodyta, kad, kaip vykdančiosios valstybės, jos priims išaldymo liudijimus, konfiskavimo liudijimus, arba ir tuos, ir tuos, viena (arba keliomis) oficialiaja (-iosiomis) Sąjungos kalba (-omis), kuri (-ios) nėra jų valstybinė (-ės) kalba (-os);
- (29) vykdančioji institucija turėtų pripažinti nutarimą išaldyti ir nutarimą konfiskuoti ir imtis būtinų priemonių jiems vykdyti. Sprendimas dėl nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo turėtų būti priimamas, o išaldymas arba konfiskavimas turėtų būti vykdomas taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioritetą, kaip ir panašių nacionalinių bylų atveju. Siekiant užtikrinti greitą ir veiksmingą sprendimo dėl nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti priėmimą ir to nutarimo vykdymą, turėtų būti nustatyti terminai, kurie turėtų būti skaičiuojami pagal Tarybos reglamentą (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 ⁽²⁾. Nutarimų išaldyti atveju, vykdančioji institucija ne vėliau nei per 48 valandas po to, kai priimamas sprendimas dėl tokio nutarimo pripažinimo ir vykdymo, turėtų pradėti taikyti konkrečias priemones, būtinąs tokiems nutarimams įvykdyti;
- (30) vykdydamos nutarimą išaldyti, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija turėtų tinkamai atsižvelgti į tyrimo konfidencialumą. Visų pirma, vykdančioji institucija turėtų garantuoti nutarime išaldyti išdėstytų faktų ir turinio konfidencialumą. Tai nedaro poveikio pareigai informuoti paveiktuosius asmenis apie nutarimo išaldyti vykdymą pagal šį reglamentą;

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas 2008/976/TVR dėl Europos teisminio tinklo (OL L 348, 2008 12 24, p. 130).

⁽²⁾ 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1).

- (31) turėtų būti neatsisakoma pripažinti ir vykdyti nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti remiantis kitais pagrindais, nei numatyti šiame reglamente. Šiuo reglamentu turėtų būti leidžiama vykdančiosioms institucijoms nepripažinti nutarimų konfiskuoti ar jų nevykdyti remiantis *ne bis in idem* principu, remiantis paveiktųjų asmenų teisėmis arba remiantis teise dalyvauti nagrinėjant bylą teisme;
- (32) šiuo reglamentu turėtų būti leidžiama vykdančiosioms institucijoms nepripažinti ar nevykdyti nutarimų konfiskuoti, kai asmuo, kurio atžvilgiu buvo išduotas nutarimas konfiskuoti, asmeniškai nedalyvavo teismo posėdyje, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, susijęs su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu. Tai galėtų būti nepripažinimo ar nevykdymo pagrindas tik teismo posėdžių, po kurių priimami nutarimai konfiskuoti, susiję su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, atveju, o ne procesų, po kurių priimami nutarimai konfiskuoti, kurie nėra grindžiami apkaltinamuoju nuosprendžiu, atveju. Tačiau, kad tokį pagrindą būtų galima taikyti, turėtų būti įvykę vienas ar keli bylos nagrinėjimo posėdžiai. Šis pagrindas neturėtų būti taikomas, jei pagal atitinkamas nacionalines proceso taisykles bylos nagrinėjimo posėdis nėra numatytas. Tokios nacionalinės proceso taisyklės turėtų atitikti Chartiją ir EŽTK, visų pirma teisės į teisingą bylos nagrinėjimą atžvilgiu. Taip yra, pavyzdžiui, kai procesas vykdomas supaprastintu būdu, visiškai arba iš dalies taikant rašytinę procedūrą, arba procedūrą, kurioje bylos nagrinėjimo posėdis nenumatytas;
- (33) tik išskirtinėmis aplinkybėmis turėtų būti galima nepripažinti ar nevykdyti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti, kai toks pripažinimas arba vykdymas neleistų vykdančiajai valstybei taikyti savo konstitucinių normų, susijusių su spaudos laisve ir saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve;
- (34) laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės kūrimas Sąjungoje grindžiamas tarpusavio pasitikėjimu ir prezumpcija, kad kitos valstybės narės laikosi Sąjungos teisės, visų pirma paiso pagrindinių teisių. Tačiau išskirtiniais atvejais, kai, remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais, turima pagrįstų priežasčių manyti, kad dėl nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymo, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, būtų akivaizdžiai pažeistos atitinkamos Chartijoje nustatytos pagrindinės teisės, vykdančioji institucija turėtų galėti nuspręsti nepripažinti ir nevykdyti atitinkamo nutarimo. Pagrindinės teisės, kurios turėtų būti aktualios šiuo atžvilgiu, yra visų pirma teisė į veiksmingą teisinę gynybą, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisė į gynybą. Teisė į nuosavybę iš esmės turėtų būti neaktuali, atsižvelgiant į tai, kad turto išaldymas ir konfiskavimas neišvengiamai reiškia kišimąsi į asmens teisę į nuosavybę ir kad būtinos apsaugos priemonės tuo atžvilgiu jau yra numatytos Sąjungos teisėje, įskaitanti ir šį reglamentą;
- (35) prieš nusprendama nepripažinti ar nevykdyti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti remiantis bet kuriuo nepripažinimo ar nevykdymo pagrindu, vykdančioji institucija turėtų pasikonsultuoti su priimančiąja institucija, kad gautų visą būtiną papildomą informaciją;
- (36) nagrinėdama vykdančiosios institucijos prašymą apriboti laikotarpį, per kurį turtas turėtų būti išaldytas, priimančioji institucija turėtų atsižvelgti į visas bylos aplinkybes, visų pirma į tai, ar dėl nutarimo išaldyti tolesnio galiojimo galėtų būti padaryta nepagrįsta žala vykdančiojoje valstybėje. Prieš pateikiant oficialų prašymą vykdančiajai institucijai siūloma šiuo klausimu pasikonsultuoti su priimančiąja institucija;
- (37) priimančioji institucija turėtų informuoti vykdančiąją instituciją, kai priimančiosios valstybės institucija gauna bet kokią pinigų sumą, sumokėtą pagal tą nutarimą konfiskuoti, susitariant, kad vykdančioji valstybė turėtų būti informuojama tik tais atvejais, kai pagal nutarimą sumokėta suma daro poveikį likusiai sumai, kuri turi būti konfiskuota pagal nutarimą;
- (38) vykdančioji institucija turėtų turėti galimybę atidėti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymą, visų pirma tais atvejais, kai jį vykdant galėtų būti pakenkta vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui. Kai nebelieka vykdymo atidėjimo pagrindo, vykdančioji institucija turėtų imtis būtinų priemonių nutarimui įvykdyti;
- (39) įvykdžius nutarimą išaldyti ir po to, kai priimamas sprendimas pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, vykdančioji institucija turėtų kiek įmanoma informuoti jai žinomus paveiktuosius asmenis apie tokį įvykdymą arba tokį sprendimą. Tuo tikslu vykdančioji institucija turėtų dėti visas pagrįstas pastangas nustatyti paveiktuosius asmenis, patikrinti, kaip su jais galima susisiekti ir juos informuoti apie nutarimo išaldyti įvykdymą arba apie sprendimą pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti. Vykdydama tą pareigą vykdančioji institucija galėtų prašyti priimančiosios institucijos pagalbos, pavyzdžiui, tais atvejais, kai pasirodo, kad paveiktųjų asmenų gyvenamoji vieta (buveinė) yra priimančiojoje valstybėje. Šiame reglamente nustatyta vykdančiosios institucijos pareiga

informuoti paveiktuosius asmenis nedaromas poveikis jokiai priimančiosios valstybės teisėje numatyta priimančiosios institucijos pareigai informuoti asmenis, pavyzdžiui, dėl nutarimo išaldyti priėmimo arba dėl esamų pagal priimančiosios valstybės teisę numatytų teisių gynimo priemonių;

- (40) priimančiajai institucijai turėtų būti nedelsiant pranešama, jei nutarimo išaldyti ar nutarimo konfiskuoti neįmanoma įvykdyti. Nutarimo galėtų būti neįmanoma įvykdyti dėl to, kad turtas jau yra konfiskuotas, dingęs, sunaikintas, jo negalima rasti priimančiosios institucijos nurodytoje vietoje arba kad turto buvimo vieta nenurodyta pakankamai tiksliai, nepaisant to, kad vyko vykdančiosios institucijos ir priimančiosios institucijos konsultacijos. Tokiomis aplinkybėmis vykdančioji institucija turėtų nebebūti įpareigota vykdyti nutarimą. Tačiau, jeigu vykdančioji institucija vėliau gauna informacijos, pagal kurią ji gali nustatyti turto buvimo vietą, pagal šį reglamentą ji turėtų galėti įvykdyti nutarimą neperduodant naujo liudijimo;
- (41) kai nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymas dėl vykdančiosios valstybės teisės yra teisiškai neįmanomas, vykdančioji institucija turėtų susisiekti su priimančiąja institucija, kad aptartų padėtį ir rastų sprendimą. Toks sprendimas galėtų būti tai, kad priimančioji institucija panaikina atitinkamą nutarimą;
- (42) užbaigusi vykdyti nutarimą konfiskuoti vykdančioji institucija turėtų iškart informuoti priimančiąją instituciją apie nutarimo įvykdymo rezultatus. Kai praktiškai įmanoma, vykdančioji institucija priimančiąją instituciją tuo metu turėtų taip pat informuoti apie konfiskuotą pinigų sumą arba konfiskuoto turto dydį ir kitus duomenis, kuriuos ji laiko aktualiais;
- (43) nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymą turėtų reglamentuoti vykdančiosios valstybės teisė ir tik tos valstybės institucijos turėtų būti kompetentingos spręsti dėl vykdymo tvarkos. Kai tikslinga, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija turėtų galėti prašyti Eurojusto ar ETT pagalbos, atsižvelgiant į jų kompetenciją, dėl klausimų, susijusių su nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti vykdymu;
- (44) tam, kad šis reglamentas veiktų tinkamai, būtina, kad dalyvaujančios nacionalinės kompetentingos institucijos palaikytų glaudžius ryšius, visų pirma tais atvejais, kai nutarimas konfiskuoti vienu metu vykdomas daugiau negu vienoje valstybėje narėje. Todėl nacionalinės kompetentingos institucijos prireikus turėtų tiesiogiai arba, kai tikslinga, per Eurojustą ar ETT konsultuotis tarpusavyje;
- (45) tarpvalstybinėse bylose neturėtų būti daromas neigiamas poveikis nukentėjusiųjų teisėms į žalos atlyginimą ir restituciją. Taisyklėse, kuriomis reglamentuojamas disponavimas išaldytu ar konfiskuotu turtu, pirmenybė turėtų būti teikiama patirtos žalos atlyginimui ir turto restitucijai nukentėjusiesiems. Nukentėjusiojo sąvoka aiškintina pagal priimančiosios valstybės teisę, kurioje taip pat turėtų būti įmanoma numatyti, kad nukentėjusiuoju šio reglamento tikslais gali būti laikomas juridinis asmuo. Šiuo reglamentu turėtų būti nedaromas poveikis taisyklėms dėl žalos kompensavimo ir turto restitucijos nukentėjusiesiems nacionaliniuose procesuose;
- (46) kai vykdančioji institucija informuojama apie priimančiosios valstybės priimančiosios institucijos arba kitos kompetentingos institucijos priimtą sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam, vykdančioji institucija turėtų imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad atitinkamas turtas kuo greičiau būtų išaldytas ir atliktas jo restitucija nukentėjusiajam. Vykdančioji institucija turėtų turėti galimybę tą turtą perduoti priimančiajai valstybei, kad ši galėtų atlikti turto restituciją nukentėjusiajam, arba tiesiogiai nukentėjusiajam, jeigu priimančioji valstybė su tuo sutinka. Pareigai atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam turėtų būti taikomos šios sąlygos: nukentėjusiojo nuosavybės teisė į tą turtą turėtų būti neginčijama – tai reiškia, kad pripažįstama, jog nukentėjusysis yra teisėtas to turto savininkas ir nėra rimtų pretenzijų, dėl kurių reikėtų tuo abejoti; turėtų būti nereikalaujama, kad tas turtas būtų pateiktas kaip įrodymas baudžiamajame procese vykdančiojoje valstybėje, ir turėtų būti nedaromas poveikis paveiktųjų asmenų, visų pirma sąžiningų trečiųjų asmenų, teisėms. Vykdančioji institucija išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam turėtų atlikti tik tuo atveju, jeigu tenkinamos tos sąlygos. Jei vykdančioji institucija mano, kad tos sąlygos netenkinamos, ji turėtų pasikonsultuoti su priimančiąja institucija, pavyzdžiui, tam, kad paprašytų papildomos informacijos ar aptartų padėtį siekiant rasti sprendimą. Jei sprendimo rasti neįmanoma, vykdančioji institucija turėtų galėti nuspręsti išaldyto turto restitucijos nukentėjusiajam neatlikti;
- (47) kiekviena valstybė narė turėtų apsvarstyti galimybę įsteigti nacionalinę centralizuotą tarnybą, atsakingą už išaldyto turto administravimą, siekiant jį prireikus vėliau konfiskuoti, ir už konfiskuoto turto administravimą. Išaldytas turtas ir konfiskuotas turtas galėtų būti pirmiausia skiriamas teisėsaugos ir organizuotų nusikaltimų prevencijos projektams įgyvendinti, taip pat kitiems viešojo intereso ir socialinės paskirties projektams;

- (48) kiekviena valstybė narė turėtų apsvarstyti galimybę įsteigti nacionalinį fondą siekiant užtikrinti tinkamą žalos atlyginimą nuo nusikaltimų nukentėjusiems asmenims, pavyzdžiui, policijos ir valstybės pareigūnų, kurie vykdydami savo pareigas žuvo arba liko neįgalūs visam gyvenimui, šeimoms. Valstybės narės galėtų numatyti, kad šiam fondui būtų skiriama dalis konfiskuoto turto;
- (49) valstybės narės turėtų neturėti galimybės viena iš kitos reikalauti kompensuoti išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą. Tačiau tais atvejais, kai vykdančioji valstybė patyrė didelių arba išimtinių išlaidų, pavyzdžiui, dėl to, kad turtas buvo išaldytas ilgą laiką, priimančioji institucija turėtų atsižvelgti į bet kokią vykdančiosios institucijos pasiūlymą pasidalyti tas išlaidas;
- (50) siekiant, kad ateityje būtų galima kuo sparčiau išspręsti nustatytas problemas, susijusias su šio reglamento prieduose nustatytų liudijimų turiniu, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tų liudijimų dalinių pakeitimų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (51) kadangi šio reglamento tikslas, t. y. nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo ir vykdymo, valstybės narės negali pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (52) Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl įrodymų arešto jau pakeistos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES⁽²⁾ valstybių narių, kurioms ta direktyva yra privaloma, atžvilgiu. Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl turto išaldymo turėtų būti pakeistos šiuo reglamentu tarp valstybių narių, kurioms jis yra privalomas. Pamatinis sprendimas 2006/783/TVR taip pat turėtų būti pakeistas šiuo reglamentu tarp valstybių narių, kurioms jis yra privalomas. Todėl Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl turto išaldymo, taip pat Pamatinio sprendimo 2006/783/TVR nuostatos turėtų būti toliau taikomos ne tik tarp valstybių narių, kurioms šis reglamentas nėra privalomas, bet ir tarp bet kurios valstybės narės, kuriai šis reglamentas nėra privalomas, ir bet kurios valstybės narės, kuriai šis reglamentas yra privalomas;
- (53) šio akto teisinė forma neturėtų būti precedentas būsimiems Sąjungos teisės aktams nuosprendžių ir teismo sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo srityje. Būsimų Sąjungos teisės aktų teisinės formos pasirinkimas turėtų būti atidžiai įvertinamas kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į, be kita ko, teisės akto veiksmingumą ir proporcingumo bei subsidiarumo principus;
- (54) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pagal Tarybos sprendimą 2007/845/TVR⁽³⁾ jų turto susigrąžinimo tarnybos tarpusavyje bendradarbiautų siekiant palengvinti pajamų iš nusikaltimų bei kito su nusikaltimais susijusio turto, dėl kurių gali būti priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, paiešką ir nustatymą;
- (55) pagal prie ES sutarties ir prie SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį ir 4a straipsnio 1 dalį Jungtinė Karalystė pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (56) pagal Protokolo Nr. 21 1 ir 2 straipsnius ir 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (57) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

⁽¹⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014 5 1, p. 1).

⁽³⁾ 2007 m. gruodžio 6 d. Tarybos sprendimas 2007/845/TVR dėl valstybių narių turto susigrąžinimo tarnybų bendradarbiavimo nusikalstamu būdu įgytų pajamų bei kito susijusio turto paieškos ir nustatymo srityje (OL L 332, 2007 12 18, p. 103).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TERMINŲ APIBRĖŽTYS IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiame reglamente nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybė narė savo teritorijoje pripažįsta ir vykdo kitos valstybės narės vykstant procesams baudžiamosiose bylose priimtus nutarimus išaldyti arba nutarimus konfiskuoti.
2. Šiuo reglamentu nekeičiama pareiga gerbti pagrindines teises ir teisės principus, įtvirtintus ES sutarties 6 straipsnyje.
3. Priimdamos nutarimus išaldyti arba nutarimus konfiskuoti, priimančiosios institucijos užtikrina, kad būtų laikomasi būtinumo ir proporcingumo principų.
4. Šis reglamentas netaikomas nutarimams išaldyti ir nutarimams konfiskuoti, kurie priimami vykstant procesams civilinėse arba administracinėse bylose.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamos šios terminų apibrėžtys:

1. nutarimas išaldyti – priimančiosios institucijos priimtas arba patvirtintas sprendimas, kuriuo siekiama užkirsti kelią turto sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui arba atsikratymui juo, siekiant tą turtą konfiskuoti;
2. nutarimas konfiskuoti – įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika, teismo skirta galutinė sankcija ar priemonė, kurios pasekmė yra galutinis turto atėmimas iš fizinio arba juridinio asmens;
3. turtas – bet kokios rūšies materialus arba nematerialus, kilnojamasis arba nekilnojamasis turtas ir teisiniai dokumentai ar raštai, patvirtinantys nuosavybės teisę arba teisę į tokį turtą, kurį priimančioji institucija laiko:
  - a) pajamomis iš nusikalstamos veikos, arba jų ekvivalentu, lygiavėriu visai tokių pajamų vertei ar tik jos daliai;
  - b) nusikalstamos veikos priemonėmis arba tokių priemonių verte;
  - c) konfiskuotinu dėl bet kurių įgaliojimų konfiskuoti, numatytų Direktyvoje 2014/42/ES, taikymo priimančiojoje valstybėje arba
  - d) konfiskuotinu pagal bet kurias kitas nuostatas, susijusias su konfiskavimo įgaliojimais, įskaitant konfiskavimą nepriimant galutinio apkaltinamojo nuosprendžio pagal priimančiosios valstybės teisę, įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika;
4. pajamos – bet kokia iš nusikalstamos veikos tiesiogiai ar netiesiogiai gauta ekonominė nauda; jas sudaro bet kokios formos turtas ir jos apima visas vėliau reinvestuotas ar transformuotas tiesiogines pajamas ir materialinę naudą;
5. nusikaltimo priemonės – bet koks turtas, kuris bet koku būdu visas arba iš dalies panaudotas arba skirtas panaudoti nusikalstamos veikos padarymui;
6. priimančioji valstybė – valstybė narė, kurioje priimamas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti;
7. vykdančioji valstybė – valstybė narė, kuriai pripažinimo ir vykdymo tikslais perduodamas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti;
8. priimančioji institucija:
  - a) kai priimamas nutarimas išaldyti –
    - i) teisėjas, teismas arba prokuroras, kompetentingas atitinkamoje byloje, arba

- ii) kita kompetentinga institucija, kurią priimančioji valstybė paskyrė priimančiąja institucija ir kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga baudžiamosiose bylose nurodyti, kad turtas būtų išaldytas, arba vykdyti nutarimą išaldyti. Be to, prieš perduodant nutarimą išaldyti vykdančiajai institucijai, ji patvirtina priimančiosios valstybės teisėjas, teismas arba prokuroras, patikrinę, ar nutarimas atitinka šiame reglamente nustatytas tokio nutarimo priėmimo sąlygas. Jeigu teisėjas, teismas arba prokuroras patvirtino nutarimą, ta kita kompetentinga institucija nutarimo perdavimo tikslais taip pat gali būti laikoma priimančiąja institucija;
- b) kai priimamas nutarimas konfiskuoti – institucija, kurią priimančioji valstybė paskyrė priimančiąja institucija ir kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga baudžiamosiose bylose vykdyti teismo priimtą nutarimą konfiskuoti;
9. vykdančioji institucija – institucija, kompetentinga pripažinti nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti ir užtikrinti tokio nutarimo vykdymą laikantis šio reglamento ir pagal nacionalinę teisę turto išaldymui ir konfiskavimui taikytinų procedūrų; jeigu pagal tokias procedūras reikalaujama, kad nutarimas būtų užregistruotas teisme ir kad teismas duotų leidimą jį vykdyti, vykdančiąja institucija taip pat yra institucija, kompetentinga prašyti, kad teismas atliktų tokį registravimą ir duotų tokį leidimą;
10. paveiktasis asmuo – fizinis arba juridinis asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, arba fizinis arba juridinis asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso turtas, kuriam tas nutarimas taikomas, taip pat bet kurie tretieji asmenys, kurių teisėms, susijusioms su tuo turtu, tuo nutarimu daromas tiesioginis neigiamas poveikis pagal vykdančiosios valstybės teisę.

3 straipsnis

Nusikalstamos veikos

1. Nutarimai išaldyti arba nutarimai konfiskuoti vykdomi netikrinant veikų, dėl kurių priimti tokie nutarimai, abipusio baudžiamumo, jei už tas veikas priimančiojoje valstybėje baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios ilgiausia trukmė yra bent treji metai, ir jei tos veikos pagal priimančiosios valstybės teisę yra viena ar daugiau iš šių nusikalstamų veikų:

- 1) dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje;
- 2) terorizmas;
- 3) prekyba žmonėmis;
- 4) seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija;
- 5) neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis;
- 6) neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis;
- 7) korupcija;
- 8) sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą ir kitas nusikalstamas veikas, darančias poveikį Sąjungos finansiniams interesams, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/1371⁽¹⁾;
- 9) pajamų iš nusikaltimų legalizavimas;
- 10) valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas;
- 11) kibernetiniai nusikaltimai;
- 12) nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais;
- 13) pagalba neteisėtai patekti į šalį ir joje apsigyventi;
- 14) nužudymas arba sunkus kūno sužalojimas;
- 15) neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais;
- 16) žmonių grobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ar įkaitų ėmimas;
- 17) rasizmas ir ksenofobija;
- 18) organizuotas ar ginkluotas plėšimas;
- 19) neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius;

⁽¹⁾ 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

- 20) apgaulė;
- 21) reketas ir turto prievartavimas;
- 22) gaminių klastojimas ir piratavimas;
- 23) administracinių dokumentų klastojimas ir neteisėta prekyba jais;
- 24) mokėjimo priemonių klastojimas;
- 25) neteisėta prekyba hormoninėmis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis;
- 26) neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis;
- 27) prekyba vogtomis transporto priemonėmis;
- 28) išžaginimas;
- 29) padegimas;
- 30) Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausančios nusikaltimai;
- 31) neteisėtas orlaivių ar laivų užgrobimas;
- 32) sabotžas.

2. Nusikalstamų veikų, kurios nėra nurodytos 1 dalyje, atveju vykdančioji valstybė nutarimo išsaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimą ir vykdymą gali sieti su sąlyga, kad veika, dėl kurios priimtas tas nutarimas išsaldyti arba nutarimas konfiskuoti, pagal vykdančiosios valstybės teisę būtų laikoma nusikalstama veika, nesvarbu, kokie yra jos sudėties elementai ar kaip ji apibūdinta pagal priimančiosios valstybės teisę.

II SKYRIUS

NUTARIMŲ IŠSALDYTI PERDAVIMAS, PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

4 straipsnis

Nutarimų išsaldyti perdavimas

1. Nutarimas išsaldyti perduodamas naudojant išsaldymo liudijimą. Priimančioji institucija 6 straipsnyje numatytą išsaldymo liudijimą tiesiogiai perduoda vykdančiajai institucijai arba, kai taikytina, 24 straipsnio 2 dalyje nurodytai centrinei institucijai bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis ir tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji institucija galėtų nustatyti išsaldymo liudijimo autentiškumą.

2. Valstybės narės gali pateikti pareiškimą, kuriame būtų nurodyta, kad tais atvejais, kai išsaldymo liudijimas joms perduodamas siekiant pripažinti ir įvykdyti nutarimą išsaldyti, priimančioji institucija privalo kartu su išsaldymo liudijimu joms perduoti nutarimo išsaldyti originalą arba patvirtintą jo kopiją. Tačiau pagal 6 straipsnio 2 dalį išverstas turi būti tik išsaldymo liudijimas.

3. Valstybės narės 2 dalyje nurodytą pareiškimą gali pateikti anksčiau nei pradedamas taikyti šis reglamentas arba vėliau. Valstybės narės tokį pareiškimą gali atšaukti bet kuriuo metu. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tokio pareiškimo pateikimą arba atšaukimą. Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su tokia informacija.

4. Nutarimo išsaldyti, susijusio su pinigų suma, atveju, jei priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas išsaldyti, turi turto arba pajamų valstybėje narėje, ji perduoda išsaldymo liudijimą tai valstybei narei.

5. Nutarimo išsaldyti, susijusio su konkrečiais turto vienetais, atveju, kai priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad tokie vienetai yra valstybėje narėje, ji išsaldymo liudijimą perduoda tai valstybei narei.

6. Išsaldymo liudijimas:

a) pateikiamas kartu su konfiskavimo liudijimu, perduodamu pagal 14 straipsnį, arba

b) jame pateikiamas nurodymas, kad turtas turi likti išsaldytas vykdančiojoje valstybėje tol, kol pagal 14 straipsnį bus perduotas ir įvykdytas nutarimas konfiskuoti – šiuo atveju priimančioji institucija 6 straipsnyje nurodytame išsaldymo liudijime nurodo numatomą tokio nutarimo perdavimo dieną.

7. Jeigu priimančioji institucija žino apie paveiktuosius asmenis, ji apie tai informuoja vykdančiąją instituciją. Priimančioji institucija, gavusi prašymą, taip pat praneša vykdančiajai institucijai informaciją, susijusią su reikalavimais, kurių tokie paveiktieji asmenys gali turėti atitinkamo turto atžvilgiu, įskaitant bet kokią tokių asmenų tapatybę įrodančią informaciją.

8. Jeigu, nepaisant informacijos, kuri buvo pateikta pagal 24 straipsnio 3 dalį, kompetentinga vykdančioji institucija priimančiajai institucijai nėra žinoma, priimančioji institucija pateikia visas būtinas užklausas, įskaitant užklausas per kontaktinius asmenis ETT, siekdama nustatyti, kuri institucija yra kompetentinga pripažinti ir vykdyti nutarimą išaldyti.

9. Jeigu išaldymo liudijimą gavusi institucija vykdančioje valstybėje nėra kompetentinga pripažinti nutarimą išaldyti arba imtis būtinų priemonių jam įvykdyti, ta institucija nedelsdama perduoda išaldymo liudijimą savo valstybės narės kompetentingai vykdančiajai institucijai ir apie tai informuoja priimančiąją instituciją.

5 straipsnis

Nutarimo išaldyti perdavimas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių

1. Išaldymo liudijimas pagal 4 straipsnį vienu metu perduodamas tik vienai vykdančiajai valstybei, išskyrus atvejus, kai taikoma šio straipsnio 2 arba 3 dalis.

2. Jei nutarimas išaldyti yra susijęs su konkrečiais turto vienetais, išaldymo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei, jeigu:

- priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad įvairūs nutarime išaldyti nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse, arba
- nutarime išaldyti nurodytam konkrečiam turto vienetai išaldyti reikėtų imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje.

3. Kai nutarimas išaldyti yra susijęs su pinigų suma, išaldymo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei tais atvejais, kai priimančioji institucija mano, kad tam yra konkreti būtinybė, visų pirma, kai yra tikėtina, kad apskaičiuotosios turto, kuris gali būti išaldytas priimančiojoje valstybėje ir bet kurioje vienoje vykdančiojoje valstybėje, vertės nepakaks visai nutarime išaldyti nurodytai sumai padengti.

6 straipsnis

Standartinis išaldymo liudijimas

1. Siekdama perduoti nutarimą išaldyti, priimančioji institucija užpildo I priede nustatytą išaldymo liudijimą, jį pasirašo ir patvirtina, kad jo turinys yra tikslus ir teisingas.

2. Priimančioji institucija pateikia vykdančiajai institucijai išaldymo liudijimo vertimą į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, kuri pagal 3 dalį bus priimtina tai vykdančiajai valstybei.

3. Bet kuri valstybė narė Komisijai teikiamame pareiškime bet kada gali nurodyti, kad ji priims išaldymo liudijimų vertimus į vieną ar daugiau oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurios nėra tos valstybės narės valstybinė (-ės) kalba (-os). Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su pareiškimais.

7 straipsnis

Nutarimų išaldyti pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal 4 straipsnį perduotą nutarimą išaldyti ir imasi būtinų priemonių jam įvykdyti tokiu pat būdu, kaip ir vykdančiosios valstybės institucijos priimto nutarimo išaldyti atveju, išskyrus atvejus, kai vykdančioji institucija pasiremia vienu iš 8 straipsnyje numatytų nepripažinimo ir nevykdymo pagrindų arba vienu iš 10 straipsnyje numatytų vykdymo atidėjimo pagrindų.

2. Vykdančioji institucija priimančiajai institucijai praneša apie nutarimo išaldyti įvykdymą, pateikdama išaldyto turto apibūdinimą ir, jei žinoma, nurodydama apytikrę jo vertę. Pranešama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis nepagrįstai nedelsiant po to, kai vykdančioji institucija informuojama, kad nutarimas išaldyti įvykdytas.

8 straipsnis

Nutarimų išaldyti nepripažinimo ir nevykdymo pagrindai

1. Vykančioji institucija gali nuspręsti nepripažinti nutarimo išaldyti arba jo nevykdyti tik jeigu:
  - a) nutarimo išaldyti vykdymas prieštarautų *ne bis in idem* principui;
  - b) pagal vykdančiosios valstybės teisę yra privilegija ar imunitetas, dėl kurio būtų užkertamas kelias išaldyti atitinkamą turtą, arba yra su spaudos laisve ar saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve susijusios normos dėl baudžiamosios atsakomybės nustatymo ar apribojimo, dėl kurių užkertamas kelias vykdyti nutarimą išaldyti;
  - c) išaldymo liudijimas yra neišsamus arba aiškiai neteisingas ir jis nebuvo išsamiai užpildytas po konsultacijų, nurodytų 2 dalyje;
  - d) nutarimas išaldyti pagrįstas nusikalstama veika, kuri buvo visa arba iš dalies padaryta ne priimančiosios valstybės teritorijoje, bet visa arba iš dalies buvo padaryta vykdančiosios valstybės teritorijoje, o veika, dėl kurios buvo priimtas nutarimas išaldyti, pagal vykdančiosios valstybės teisę nelaikoma nusikalstama veika;
  - e) 3 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju veika, dėl kurios priimtas nutarimas išaldyti, pagal vykdančiosios valstybės teisę nelaikoma nusikalstama veika; tačiau atvejais, susijusiais su mokesčiais ar rinkliavomis arba muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančiomis taisyklėmis, negali būti atsakyta pripažinti ar vykdyti nutarimą išaldyti remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyti tokios pačios rūšies mokesčiai ar rinkliavos arba nenumatytos tokios pačios rūšies taisyklės dėl mokesčių ir rinkliavų, arba tokios pačios rūšies muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančios taisyklės, kaip priimančiosios valstybės teisėje;
  - f) išskirtiniais atvejais, remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais, turima pagrįstų priežasčių manyti, kad dėl nutarimo išaldyti vykdymo, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, būtų akivaizdžiai pažeistos atitinkamos Chartijoje nustatytos pagrindinės teisės, visų pirma teisė į veiksmingą teisinę gynybą, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisė į gynybą.
2. Visais 1 dalyje nurodytais atvejais, prieš nusprendama visiškai ar iš dalies nepripažinti arba nevykdyti nutarimo išaldyti, vykdančioji institucija bet kuriomis tinkamomis priemonėmis konsultuojasi su priimančiąja institucija ir, kai tikslinga, jos prašo nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.
3. Bet koks sprendimas nepripažinti ar nevykdyti nutarimo išaldyti priimamas nedelsiant ir apie tai bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis nedelsiant pranešama priimančiajai institucijai.
4. Jei vykdančioji institucija pripažįsta nutarimą išaldyti, bet jį vykdydama sužino, kad jam taikomas vienas iš pagrindų nepripažinti arba nevykdyti, ji nedelsdama bet kokiomis tinkamomis priemonėmis susisieikia su priimančiąja institucija, kad aptartų priemones, kurių dera imtis. Tuo pagrindu priimančioji institucija gali nuspręsti atšaukti nutarimą išaldyti. Jei po tokių diskusijų sprendimo nerandama, vykdančioji institucija gali nuspręsti sustabdyti nutarimo išaldyti vykdymą.

9 straipsnis

Nutarimų išaldyti pripažinimo ir vykdymo terminai

1. Gavusi išaldymo liudijimą, vykdančioji institucija sprendimą dėl nutarimo išaldyti pripažinimo ir vykdymo priima ir tą nutarimą įvykdo nedelsdama ir taip pat sparčiai bei teikdama tokį pat prioritetą, kaip ir panašios nacionalinės bylos atveju.
2. Tais atvejais, kai priimančioji institucija išaldymo liudijime yra nurodžiusi, kad nutarimas išaldyti turi būti įvykdytas konkrečią dieną, vykdančioji institucija kuo labiau į tai atsižvelgia. Tais atvejais, kai priimančioji institucija yra nurodžiusi, kad reikalingas dalyvaujančių valstybių narių veiksmų koordinavimas, vykdančioji institucija ir priimančioji institucija tarpusavyje koordinuoja veiksmus, kad susitartų dėl nutarimo išaldyti įvykdymo dienos. Jeigu susitarti nepavyksta, vykdančioji institucija nusprendžia dėl nutarimo išaldyti įvykdymo dienos, kuo labiau atsižvelgdama į priimančiosios institucijos interesus.
3. Nedarant poveikio 5 daliai, tais atvejais, kai priimančioji institucija išaldymo liudijime yra nurodžiusi, kad išaldymą būtina įvykdyti nedelsiant, atsižvelgiant į tai, kad yra teisėtų priežasčių manyti, jog esama grėsmės, kad atitinkamas turtas bus netrukus perkeltas arba sunaikintas, arba atsižvelgiant į bet kokius tyrimų arba procedūrinius poreikius priimančiojoje valstybėje, sprendimą dėl nutarimo išaldyti pripažinimo vykdančioji institucija priima ne vėliau kaip per 48 valandas nuo išaldymo liudijimo gavimo. Ne vėliau kaip per 48 valandas nuo tokio sprendimo priėmimo vykdančioji institucija imasi konkrečių priemonių, būtinų nutarimui įvykdyti.

4. Vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis priimančiajai institucijai praneša apie sprendimą dėl nutarimo išaldyti pripažinimo ir vykdymo.
5. Jeigu konkrečiu atveju neįmanoma laikytis 3 dalyje nurodytų terminų, vykdančioji institucija bet kuriomis priemonėmis nedelsdama apie tai informuoja priimančiąją instituciją, nurodydama priežastis, dėl kurių buvo neįmanoma laikytis tų terminų, ir konsultuojasi su priimančiąja institucija dėl nutarimo išaldyti pripažinimo ar įvykdymo tinkamo grafiko.
6. Pasibaigus 3 dalyje nurodytiems terminams vykdančioji institucija neatleidžiama nuo pareigos nedelsiant priimti sprendimą dėl nutarimo išaldyti pripažinimo ir vykdymo ir nedelsiant tą nutarimą įvykdyti.

10 straipsnis

Nutarimų išaldyti vykdymo atidėjimas

1. Vykdančioji institucija gali atidėti pagal 4 straipsnį perduoto nutarimo išaldyti vykdymą, jeigu:
  - a) jį vykdant galėtų būti pakenkta vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui – tokiu atveju nutarimo išaldyti vykdymas gali būti atidėtas tokiam laikui, kuris vykdančiajai institucijai atrodo pagrįstas;
  - b) turtui jau taikomas galiojantis nutarimas išaldyti – tokiu atveju nutarimo išaldyti vykdymas gali būti atidėtas tol, kol tas galiojantis nutarimas bus panaikintas, arba
  - c) turtui jau taikomas galiojantis nutarimas, priimtas vykstant kitiems procesams vykdančiojoje valstybėje – tokiu atveju nutarimo išaldyti vykdymas gali būti atidėtas tol, kol toks galiojantis nutarimas bus panaikintas; tačiau šis punktas taikomas tik tuo atveju, kai galiojantis nutarimas pagal nacionalinę teisę būtų laikomas vykdytinu pirmiau už vėlesnius nacionalinius nutarimus išaldyti baudžiamosiose bylose.
2. Vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis priimančiajai institucijai praneša apie nutarimo išaldyti vykdymo atidėjimą, nurodydama atidėjimo pagrindus ir, jei įmanoma, tikėtiną atidėjimo trukmę.
3. Kai nebelieka vykdymo atidėjimo pagrindo, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių nutarimui išaldyti įvykdyti ir bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis apie tai informuoja priimančiąją instituciją.

11 straipsnis

Konfidencialumas

1. Vykdydamos nutarimą išaldyti, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija tinkamai atsižvelgia į tyrimo, kurio kontekste buvo priimtas nutarimas išaldyti, konfidencialumą.
2. Vykdančioji institucija pagal savo nacionalinę teisę garantuoja nutarime išaldyti išdėstytų faktų ir turinio konfidencialumą, išskyrus tai, kas būtina tam nutarimui išaldyti vykdyti. Nedarant poveikio šio straipsnio 3 daliai, kai tik nutarimas išaldyti įvykdomas, vykdančioji institucija informuoja apie tai paveiktuosius asmenis pagal 32 straipsnį.
3. Siekdama apsaugoti vykstančius tyrimus, priimančioji institucija vykdančiosios institucijos gali prašyti atidėti paveiktųjų asmenų informavimą pagal 32 straipsnį apie nutarimo išaldyti įvykdymą. Kai nebėra būtina atidėti paveiktųjų asmenų informavimą siekiant apsaugoti vykstančius tyrimus, priimančioji institucija atitinkamai informuoja vykdančiąją instituciją, kad pastaroji galėtų pagal 32 straipsnį informuoti paveiktuosius asmenis apie nutarimo išaldyti įvykdymą.
4. Jei vykdančioji institucija negali laikytis šiame straipsnyje nustatytų konfidencialumo pareigų, ji nedelsdama ir, kai įmanoma, prieš įvykdydama nutarimą išaldyti apie tai praneša priimančiajai institucijai.

12 straipsnis

Nutarimų išaldyti trukmė

1. Turtas, kuriam taikomas nutarimas išaldyti, vykdančiojoje valstybėje lieka išaldytas tol, kol tos valstybės kompetentinga institucija galutinai užbaigia veiksmus reaguodama į nutarimą konfiskuoti, perduotą pagal 14 straipsnį, arba tol, kol priimančioji institucija vykdančiąją instituciją informuoja apie bet kokią sprendimą arba priemonę, dėl kurių nutarimas yra nevykdytinas arba turi būti panaikintas pagal 27 straipsnio 1 dalį.

2. Vykdančioji institucija, atsižvelgdama į bylos aplinkybes, priimančiajai institucijai gali pateikti pagrįstą prašymą apriboti laikotarpį, kuriuo turtas turi būti išaldytas. Toks prašymas, įskaitant bet kokią aktualią patvirtinamąją informaciją, perduodamas bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis ir tokiomis sąlygomis, kad priimančioji institucija galėtų nustatyti prašymo autentiškumą. Nagrinėdama tokį prašymą priimančioji institucija atsižvelgia į visus interesus, įskaitant vykdančiosios institucijos interesus. Priimančioji institucija į prašymą reaguoja kuo greičiau. Jeigu priimančioji institucija nesutinka su tokiu apribojimu, ji vykdančiąją instituciją informuoja apie nesutikimo priežastis. Tokiu atveju turtas lieka išaldytas pagal 1 dalį. Jeigu priimančioji institucija nesureaguoja per šešias savaites nuo prašymo gavimo, vykdančioji institucija nebėra įpareigota vykdyti nutarimą išaldyti.

13 straipsnis

Galimybės vykdyti nutarimą išaldyti nebuvimas

1. Jei vykdančioji institucija mano, kad nutarimo išaldyti įvykdyti neįmanoma, ji nedelsdama apie tai praneša priimančiajai institucijai.
2. Prieš pranešdama priimančiajai institucijai pagal 1 dalį, vykdančioji institucija, kai tikslinga, pasikonsultuoja su priimančiaja institucija.
3. Nutarimo išaldyti nevykdymas pagal šį straipsnį gali būti pateisinamas tik jeigu turtas:
  - a) jau yra konfiskuotas;
  - b) yra dingęs;
  - c) yra sunaikintas;
  - d) jo negalima rasti išaldymo liudijime nurodytoje vietoje arba
  - e) jo negalima rasti, nes turto buvimo vieta nenurodyta pakankamai tiksliai, nepaisant 2 dalyje nurodytų konsultacijų.
4. 3 dalies b, d ir e punktuose nurodytų situacijų atžvilgiu, kai vykdančioji institucija vėliau gauna informacijos, pagal kurią ji gali nustatyti turto buvimo vietą, vykdančioji institucija gali vykdyti nutarimą išaldyti, neperduodant naujo išaldymo liudijimo, su sąlyga, kad prieš įvykdydama nutarimą išaldyti vykdančioji institucija paklausia priimančiosios institucijos, ar nutarimas išaldyti dar galioja.
5. Nepaisant 3 dalies, tuo atveju, kai priimančioji institucija yra nurodžiusi, kad galėtų būti išaldytas tokios pat vertės turtas, vykdančiosios institucijos nereikalaujama vykdyti nutarimo išaldyti, jei yra susidariusi viena iš 3 dalyje nurodytų aplinkybių ir nėra tokios pat vertės turto, kuris gali būti išaldytas.

III SKYRIUS

NUTARIMŲ KONFISKUOTI PERDAVIMAS, PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

14 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti perdavimas

1. Nutarimas konfiskuoti perduodamas naudojant konfiskavimo liudijimą. Priimančioji institucija 17 straipsnyje numatytą konfiskavimo liudijimą tiesiogiai perduoda vykdančiajai institucijai arba, kai taikytina, 24 straipsnio 2 dalyje nurodytai centrinei institucijai bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis ir tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji institucija galėtų nustatyti konfiskavimo liudijimo autentiškumą.
2. Valstybės narės gali padaryti pareiškimą, kuriame būtų nurodyta, kad tais atvejais, kai konfiskavimo liudijimas joms perduodamas siekiant pripažinti ir įvykdyti nutarimą konfiskuoti, priimančioji institucija privalo kartu su konfiskavimo liudijimu joms perduoti nutarimo konfiskuoti originalą arba patvirtintą jo kopiją. Tačiau pagal 17 straipsnio 2 dalį išverstas turi būti tik konfiskavimo liudijimas.
3. Valstybės narės 2 dalyje nurodytą pareiškimą gali padaryti anksčiau nei pradedamas taikyti šis reglamentas arba vėliau. Valstybės narės tokį pareiškimą gali atšaukti bet kuriuo metu. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tokio pareiškimo padarymą arba atšaukimą. Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su tokia informacija.
4. Nutarimo konfiskuoti, susijusio su pinigų suma, atveju, kai priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, turi turto arba pajamų valstybėje narėje, priimančioji institucija konfiskavimo liudijimą perduoda tai valstybei narei.

5. Nutarimo konfiskuoti, susijusio su konkrečiais turto vienetais, atveju, kai priimančioji institucija turi pagrįstą priežastį manyti, kad tokie vienetai yra valstybėje narėje, priimančioji institucija konfiskavimo liudijimą perduoda tai valstybei narei.
6. Jeigu priimančioji institucija žino apie paveiktuosius asmenis, ji apie tai informuoja vykdančiąją instituciją. Priimančioji institucija, gavusi prašymą, taip pat praneša vykdančiajai institucijai informaciją, susijusią su reikalavimais, kurių tokie paveiktieji asmenys gali turėti atitinkamo turto atžvilgiu, įskaitant bet kokią tų asmenų tapatybę įrodančią informaciją.
7. Jeigu, nepaisant informacijos, kuri buvo pateikta pagal 24 straipsnio 3 dalį, kompetentinga vykdančioji institucija nėra žinoma priimančiajai institucijai, priimančioji institucija pateikia visas būtinas užklausas, įskaitant užklausas per kontaktinius asmenis ETT, siekiant nustatyti, kuri institucija yra kompetentinga pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti.
8. Jeigu konfiskavimo liudijimą gavusi vykdančiosios valstybės institucija nėra kompetentinga pripažinti nutarimą konfiskuoti arba imtis būtinų priemonių jam įvykdyti, ta institucija tą konfiskavimo liudijimą nedelsdama perduoda savo valstybės narės kompetentingai vykdančiajai institucijai ir apie tai informuoja priimančiąją instituciją.

15 straipsnis

Nutarimo konfiskuoti perdavimas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių

1. Konfiskavimo liudijimas pagal 14 straipsnį vienu metu perduodamas tik vienai vykdančiajai valstybei, išskyrus atvejus, kai taikoma šio straipsnio 2 arba 3 dalis.
2. Kai nutarimas konfiskuoti yra susijęs su konkrečiais turto vienetais, konfiskavimo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei, jeigu:
  - a) priimančioji institucija turi pagrįstą priežastį manyti, kad įvairūs nutarime konfiskuoti nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse, arba
  - b) nutarime konfiskuoti nurodytam konkrečiam turto vienetai konfiskuoti reikėtų imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje.
3. Kai nutarimas konfiskuoti yra susijęs su pinigų suma, konfiskavimo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei tais atvejais, kai priimančioji institucija mano, kad tam yra konkreči būtinybė, visų pirma, kai:
  - a) atitinkamas turtas nebuvo įšaldytas pagal šį reglamentą arba
  - b) tikėtina, kad turto, kuris gali būti konfiskuotas priimančiojoje valstybėje ir bet kurioje vienoje vykdančiojoje valstybėje, vertės nepakaks visai nutarime konfiskuoti nurodytai sumai konfiskuoti.

16 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti perdavimo pasekmės

1. Nutarimo konfiskuoti perdavimas naudojant liudijimą vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių pagal 14 ir 15 straipsnius neapriboja priimančiosios valstybės teisės vykdyti nutarimą.
  2. Bendra suma, gauta įvykdžius nutarimą konfiskuoti, susijusį su pinigų suma, negali viršyti tame nutarime nurodytos didžiausios sumos, nepaisant to, ar tas nutarimas buvo perduotas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių.
  3. Priimančioji institucija bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis nedelsdama informuoja vykdančiąją instituciją tais atvejais, kai:
    - a) ji mano, visų pirma remdamasi informacija, kurią ji pagal 21 straipsnio 1 dalies b punktą gavo iš vykdančiosios institucijos, kad yra rizikos, jog vykdam konfiskavimą gali būti viršyta didžiausia suma;
    - b) visas nutarimas konfiskuoti arba jo dalis buvo įvykdyta priimančiojoje valstybėje arba kitoje vykdančiojoje valstybėje, nurodant sumą, kurios atžvilgiu nutarimas konfiskuoti dar nėra įvykdytas, arba
    - c) po konfiskavimo liudijimo perdavimo pagal 14 straipsnį priimančiosios valstybės institucija gauna bet kokią pinigų sumą, sumokėtą pagal tą nutarimą konfiskuoti.
- Jeigu taikomas pirmos pastraipos a punktas, priimančioji institucija kuo greičiau informuoja vykdančiąją instituciją, kai nebelieka tame punkte nurodytos rizikos.

17 straipsnis

Standartinis konfiskavimo liudijimas

1. Siekdama perduoti nutarimą konfiskuoti, priimančioji institucija užpildo II priede nustatytą konfiskavimo liudijimą, jį pasirašo ir patvirtina, kad jo turinys yra tikslus ir teisingas.
2. Priimančioji institucija pateikia vykdančiajai institucijai konfiskavimo liudijimo vertimą į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, kuri pagal 3 dalį bus priimtina tai vykdančiajai valstybei.
3. Bet kuri valstybė narė Komisijai teikiamame pareiškime bet kada gali nurodyti, kad ji priims konfiskavimo liudijimų vertimus į vieną ar daugiau oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurios nėra tos valstybės narės valstybinė (-ės) kalba (-os). Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su pareiškimais.

18 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal 14 straipsnį perduotą nutarimą konfiskuoti ir imasi būtinų priemonių jam vykdyti tokiu pat būdu, kaip ir vykdančiosios valstybės institucijos priimto vidaus nutarimo konfiskuoti atveju, išskyrus atvejus, kai vykdančioji institucija remiasi vienu iš 19 straipsnyje numatytų nepripažinimo ir nevykdymo pagrindų arba vienu iš 21 straipsnyje numatytų vykdymo atidėjimo pagrindų.
2. Kai nutarimas konfiskuoti susijęs su konkrečiu turto vienetu, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija gali susitarti, jeigu tai numatyta priimančiosios valstybės teisėje, kad konfiskavimas vykdančiojoje valstybėje gali būti vykdomas konfiskuojant to turto, kuris turėjo būti konfiskuotas, vertę atitinkančią pinigų sumą.
3. Kai nutarimas konfiskuoti susijęs su pinigų suma, ir vykdančioji institucija negali gauti tos sumos mokėjimo, ji vykdo nutarimą konfiskuoti pagal 1 dalį bet kurio tam tikslui turimo turto vieneto atžvilgiu. Vykdančioji institucija, kai būtina, konvertuoja konfiskuotiną pinigų sumą į vykdančiosios valstybės valiutą pagal dienos euro keitimo kursą, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje tą dieną, kai buvo priimtas nutarimas konfiskuoti.
4. Bet kuri pinigų sumos dalis, kuri išieškoma pagal nutarimą konfiskuoti bet kurioje valstybėje, kuri nėra vykdančioji valstybė, visiškai atskaitoma iš sumos, kuri turi būti konfiskuota vykdančiojoje valstybėje.
5. Kai priimančioji institucija priima nutarimą konfiskuoti, tačiau nėra priėmusi nutarimo išaldyti, vykdančioji institucija gali, naudodamasi viena iš 1 dalyje numatytų priemonių, nuspręsti savo iniciatyva išaldyti atitinkamą turtą pagal savo nacionalinę teisę, siekdama vėliau įvykdyti nutarimą konfiskuoti. Tokiu atveju vykdančioji institucija nedelsdama informuoja priimančiąją instituciją ir, jei įmanoma, prieš išaldant atitinkamą turtą.
6. Užbaigusi vykdyti nutarimą konfiskuoti, vykdančioji institucija bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis iškart informuoja priimančiąją instituciją apie nutarimo įvykdymo rezultatus.

19 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti nepripažinimo ir nevykdymo pagrindai

1. Vykdančioji institucija gali nuspręsti nepripažinti nutarimo konfiskuoti ar jo nevykdyti tik jeigu:
  - a) nutarimo konfiskuoti vykdymas prieštarautų *ne bis in idem* principui;
  - b) pagal vykdančiosios valstybės teisę yra privilegija ar imunitetas, dėl kurio būtų užkertamas kelias konfiskuoti atitinkamą turtą, arba yra su spaudos laisve ar saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve susijusios normos dėl baudžiamosios atsakomybės nustatymo ar apribojimo, dėl kurių užkertamas kelias vykdyti nutarimą konfiskuoti;
  - c) konfiskavimo liudijimas yra neišsamus arba aiškiai neteisingas ir jis nebuvo išsamiai užpildytas po 2 dalyje nurodytų konsultacijų;

- d) nutarimas konfiskuoti susijęs su nusikalstama veika, kuri buvo visa arba iš dalies padaryta ne priimančiosios valstybės teritorijoje, bet visa arba iš dalies buvo padaryta vykdančiosios valstybės teritorijoje, o veika, dėl kurios buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, nelaikoma nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės teisę;
  - e) pagal vykdančiosios valstybės teisę nutarimo konfiskuoti būtų neįmanoma vykdyti dėl paveiktųjų asmenų teisių, įskaitant jeigu tai neįmanoma dėl to, kad buvo taikytos teisių gynimo priemonės pagal 33 straipsnį;
  - f) 3 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju veika, dėl kurios buvo išduotas nutarimas konfiskuoti, pagal vykdančiosios valstybės teisę nelaikoma nusikalstama veika; tačiau atvejais, susijusiais su mokesčiais ar rinkliavomis arba muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančiomis taisyklėmis, negali būti atsakyta pripažinti ar vykdyti nutarimą konfiskuoti remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyti tokios pačios rūšies mokesčiai ar rinkliavos arba nenumatytos tokios pačios rūšies taisyklės dėl mokesčių ir rinkliavų, arba tokios pačios rūšies muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančios taisyklės, kaip priimančiosios valstybės teisėje;
  - g) pagal konfiskavimo liudijimą asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, asmeniškai nedalyvavo teismo posėdyje, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, susijęs su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, išskyrus tik jei konfiskavimo liudijime nurodyta, kad pagal kitus priimančiosios valstybės teisėje nustatytus procedūrinius reikalavimus:
    - i) asmeniui buvo asmeniškai laiku įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teismo posėdžio, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, laiką ir vietą arba jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą to teismo posėdžio laiką ir vietą tokiu būdu, kad buvo aiškiai nustatyta, jog tas asmuo žinojo apie numatytą teismo posėdį ir buvo laiku informuotas, kad toks nutarimas konfiskuoti gali būti priimtas, net jeigu jis neatvyks į teismo posėdį;
    - ii) asmuo, žinodamas apie numatytą teismo posėdį, įgaliojo advokatą, kurį paskyrė pats atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teismo posėdžio metu ir tas advokatas iš tikrųjų jį gynė teismo posėdyje arba
    - iii) asmuo, jam įteikus nutarimą konfiskuoti ir jį aiškiai informavus apie teisę į pakartotinį bylos nagrinėjimą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurį nagrinėjant šis asmuo turėtų teisę dalyvauti ir kurie suteiktą galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujų įrodymų nagrinėjimą, ir po kurio nutarimas konfiskuoti galėtų būti panaikintas, aiškiai nurodė, kad neginčija nutarimo konfiskuoti arba per taikomą laikotarpį nepareikalavo pakartotinio bylos nagrinėjimo arba nepateikė apeliacinio skundo;
  - h) išskirtiniais atvejais, remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais, turima pagrįstų priežasčių manyti, kad dėl nutarimo konfiskuoti vykdymo, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, būtų akivaizdžiai pažeistos atitinkamos Chartijoje nustatytos pagrindinės teisės, visų pirma teisė į veiksmingą teisinę gynybą, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisė į gynybą.
2. Visais 1 dalyje nurodytais atvejais, prieš nusprendžiant visiškai ar iš dalies nepripažinti ar nevykdyti nutarimo konfiskuoti, vykdančioji institucija bet kuriomis tinkamomis priemonėmis konsultuojasi su priimančiąja institucija ir, kai tikslinga, jos prašo nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.
3. Bet koks sprendimas nepripažinti ar nevykdyti nutarimo konfiskuoti priimamas nedelsiant ir apie tai bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis nedelsiant pranešama priimančiajai institucijai.

20 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo terminai

1. Vykdančioji institucija sprendimą dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo priima nedelsdama ir, nedarant poveikio 4 daliai, ne vėliau kaip per 45 dienas nuo konfiskavimo liudijimo gavimo.
2. Vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis priimančiajai institucijai praneša apie sprendimą dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo.
3. Išskyrus atvejus, kai yra 21 straipsnyje nurodytų vykdymo atidėjimo pagrindų, vykdančioji institucija imasi konkrečių priemonių, būtinų siekiant nutarimą konfiskuoti įvykdyti nedelsiant ir bent jau taip pat sparčiai ir teikiant tokią pat prioritetą, kaip ir panašiu vidaus atveju.
4. Jeigu konkrečiu atveju neįmanoma laikytis 1 dalyje nurodyto termino, vykdančioji institucija nedelsdama apie tai bet kuriomis priemonėmis informuoja priimančiąją instituciją, nurodydama priežastis, dėl kurių buvo neįmanoma laikytis to termino, ir konsultuojasi su priimančiąja institucija dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo tinkamo grafiko.

5. Pasibaigus 1 dalyje nurodytam terminui vykdančioji institucija neatleidžiama nuo pareigos priimti sprendimą dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo ir nedelsiant tą nutarimą įvykdyti.

21 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti vykdymo atidėjimas

1. Vykdančioji institucija gali atidėti pagal 14 straipsnį perduoto nutarimo konfiskuoti pripažinimą arba vykdymą, jeigu:
  - a) ji vykdant galėtų būti pakenkta vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui – tokiu atveju nutarimo konfiskuoti vykdymas gali būti atidėtas tokiam laikui, kuris vykdančiajai institucijai atrodo pagrįstas;
  - b) su pinigų suma susijusio nutarimo konfiskuoti atveju vykdančioji institucija mano, kad yra rizikos, jog įvykdžius tą nutarimą konfiskuoti gauta bendra suma galėtų gerokai viršyti nutarime konfiskuoti nurodytą sumą, nes tas nutarimas konfiskuoti vienu metu vykdomas daugiau negu vienoje valstybėje narėje;
  - c) turtas jau yra vykstančio konfiskavimo proceso dalykas vykdančiojoje valstybėje arba
  - d) buvo pasinaudota teisių gynimo priemone, kaip nurodyta 33 straipsnyje.
2. Nepaisant 18 straipsnio 5 dalies, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nutarimo konfiskuoti vykdymo atidėjimo laikotarpiu imasi visų priemonių, kurių ji imtųsi panašios nacionalinės bylos atveju siekdama užkirsti kelią tam, kad nebeliktų turto nutarimo konfiskuoti vykdymui.
3. Vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis priimančiajai institucijai praneša apie nutarimo konfiskuoti vykdymo atidėjimą, nurodydama atidėjimo pagrindus ir, jei įmanoma, tikėtiną atidėjimo trukmę.
4. Kai nebelieka jokių vykdymo atidėjimo pagrindų, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių nutarimui konfiskuoti įvykdyti ir bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis apie tai informuoja priimančiąją instituciją.

22 straipsnis

Galimybės vykdyti nutarimą konfiskuoti nebuvimas

1. Jei vykdančioji institucija mano, kad nutarimo konfiskuoti įvykdyti neįmanoma, ji nedelsdama apie tai praneša priimančiajai institucijai.
2. Prieš pranešdama priimančiajai institucijai pagal 1 dalį, vykdančioji institucija, kai tikslinga, pasikonsultuoja su priimančiąja institucija atsižvelgdama ir į 18 straipsnio 2 arba 3 dalyje numatytas galimybes.
3. Nutarimo konfiskuoti nevykdymas pagal šį straipsnį gali būti pateisinamas tik jeigu turtas:
  - a) jau yra konfiskuotas;
  - b) yra dingęs;
  - c) yra sunaikintas;
  - d) jo negalima rasti konfiskavimo liudijime nurodytoje vietoje arba
  - e) jo negalima rasti, nes turto buvimo vieta nenurodyta pakankamai tiksliai, nepaisant 2 dalyje nurodytų konsultacijų.
4. 3 dalies b, d ir e punktuose nurodytų situacijų atžvilgiu, kai vykdančioji institucija vėliau gauna informacijos, pagal kurią ji gali nustatyti turto buvimo vietą, vykdančioji institucija gali vykdyti nutarimą konfiskuoti, neperduodant naujo konfiskavimo liudijimo, su sąlyga, kad prieš įvykdydama nutarimą konfiskuoti vykdančioji institucija paklausia priimančiosios institucijos, ar nutarimas konfiskuoti dar galioja.
5. Nepaisant 3 dalies, tuo atveju, kai priimančioji institucija yra nurodžiusi, kad galėtų būti konfiskuotas tokios pat vertės turtas, vykdančiosios institucijos nereikalaujama vykdyti nutarimo konfiskuoti, jeigu yra susidariusi viena iš 3 dalyje nurodytų aplinkybių ir nėra tokios pat vertės turto, kuris gali būti konfiskuotas.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis

Vykdimui taikoma teisė

1. Nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymą turėtų reglamentuoti vykdančiosios valstybės teisė ir tik jos institucijos yra kompetentingos spręsti dėl jo vykdymo tvarkos ir nustatyti visas su tuo susijusias priemones.
2. Juridinio asmens atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti vykdomas net ir tuo atveju, kai vykdančioji valstybė nepripažįsta juridinių asmenų baudžiamosios atsakomybės principo.
3. Nepaisant 18 straipsnio 2 ir 3 dalių, vykdančioji valstybė negali be priimančiosios valstybės sutikimo nustatyti pagal 4 straipsnį perduotam nutarimui išaldyti arba pagal 14 straipsnį perduotam nutarimui konfiskuoti alternatyvių priemonių.

24 straipsnis

Pranešimas apie kompetentingas institucijas

1. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 19 d. kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie instituciją arba institucijas, kaip apibrėžta 2 straipsnio 8 ir 9 punktuose, kompetentingą (-as) pagal jos teisę tais atvejais, kai ta valstybė narė yra atitinkamai priimančioji valstybė arba vykdančioji valstybė.
2. Kiekviena valstybė narė, kai tai būtina dėl jos vidaus teisinės sistemos struktūros, gali paskirti vieną ar daugiau centrinių institucijų atsakingomis už išaldymo liudijimų ir konfiskavimo liudijimų administracinį perdavimą ir gavimą bei pagalbą jos kompetentingoms institucijoms. Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie visas tokias taip paskirtas institucijas.
3. Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su pagal šį straipsnį gauta informacija.

25 straipsnis

Ryšių palaikymas

1. Siekdamas užtikrinti veiksmingą šio reglamento taikymą, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija prireikus nedelsdamos konsultuojasi tarpusavyje, naudodamosi bet kuriomis tinkamomis ryšio priemonėmis.
2. Visus pranešimus, įskaitant pranešimus, kuriais siekiama spręsti sunkumus, susijusius su bet kurių nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymui reikalingų dokumentų perdavimu arba autentiškumo nustatymu, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija viena kitai teikia tiesiogiai ir, jeigu valstybė narė pagal 24 straipsnio 2 dalį yra paskyrusi centrinę instituciją, šie pranešimai, kai tikslinga, teikiami dalyvaujant tai centrinei institucijai.

26 straipsnis

Keli nutarimai

1. Jeigu vykdančioji institucija iš skirtingų valstybių narių gauna du ar daugiau nutarimų išaldyti ar nutarimų konfiskuoti, priimtų to paties asmens atžvilgiu, ir tas asmuo neturi pakankamai turto vykdančiojoje valstybėje, kad būtų įvykdyti visi nutarimai, arba jeigu vykdančioji institucija to paties konkretaus turto vieneto atžvilgiu gauna du ar daugiau nutarimų išaldyti ar nutarimų konfiskuoti, vykdančioji institucija nusprendžia, kuriuos nutarimus vykdyti pagal vykdančiosios valstybės teisę, nedarant poveikio galimybei atidėti nutarimo konfiskuoti vykdymą pagal 21 straipsnį.
2. Priimdama sprendimą vykdančioji institucija, jei įmanoma, teikia pirmenybę nukentėjusiųjų interesams. Ji taip pat atsižvelgia į visas kitas aktualias aplinkybes, įskaitant:
  - a) tai, ar turtas yra jau išaldytas;
  - b) atitinkamų nutarimų datas ir jų perdavimo datas;

- c) atitinkamos nusikalstamos veikos sunkumą ir
- d) vietą, kurioje buvo įvykdyta nusikalstama veika.

27 straipsnis

Nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymo nutraukimas

1. Jei nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti neb gali būti vykdomas arba neb gali, priimančioji institucija nedelsdama atšaukia nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti.
2. Priimančioji institucija bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis vykdančiąją instituciją nedelsdama informuoja apie nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti panaikinimą ir apie bet kokią sprendimą ar priemonę, dėl kurios nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti turi būti panaikintas.
3. Gavusi priimančiosios institucijos pranešimą pagal 2 dalį, vykdančioji institucija iškart nutraukia nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymą, jeigu vykdymas dar neužbaigtas. Vykdančioji institucija nepagrįstai nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis išsiunčia priimančiajai valstybei vykdymo nutraukimo patvirtinimą.

28 straipsnis

Išaldyto ir konfiskuoto turto administravimas ir disponavimas šiuo turtu

1. Išaldyto ir konfiskuoto turto administravimą reglamentuoja vykdančiosios valstybės teisė.
2. Vykdančioji valstybė administruoja išaldytą arba konfiskuotą turtą, siekdama užkirsti kelią jo vertės sumažėjimui. Tuo tikslu vykdančioji valstybė, atsižvelgiant į Direktyvos 2014/42/ES 10 straipsnį, turi galimybę parduoti arba perduoti išaldytą turtą.
3. Išaldytas turtas ir pinigai, gauti pardavus tokį turtą pagal 2 dalį, lieka vykdančiojoje valstybėje tol, kol pateikiamas nutarimas konfiskuoti ir nutarimas konfiskuoti įvykdomas, nedarant poveikio turto restitucijos galimybei pagal 29 straipsnį.
4. Vykdančioji valstybė neprivalo parduoti ar grąžinti konkrečių turto vienetų, kuriems taikomas nutarimas konfiskuoti, jei tie vienetai yra kultūros objektai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/60/ES ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 punkte. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis pareigai grąžinti kultūros objektus pagal tą direktyvą.

29 straipsnis

Išaldyto turto restitucija nukentėjusiajam

1. Jei priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija pagal savo nacionalinę teisę priėmė sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam, priimančioji institucija informaciją apie tą sprendimą įtraukia į išaldymo liudijimą arba informaciją apie tą sprendimą vykdančiajai institucijai perduoda vėlesniu etapu.
2. Kai vykdančioji institucija informuojama apie sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam, kaip nurodyta 1 dalyje, ji imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, kai atitinkamas turtas buvo išaldytas, ku greičiau, laikantis vykdančiosios valstybės proceso taisyklių, būtų atlikta to turto restitucija nukentėjusiajam, jei būtina per priimančiąją valstybę, su sąlyga, kad:
  - a) neginčijama nukentėjusiojo nuosavybės teisė į tą turtą;
  - b) nereikalaujama, kad turtas būtų pateiktas kaip įrodymas baudžiamajame procese vykdančiojoje valstybėje, ir
  - c) nedaromas poveikis paveiktųjų asmenų teisėms.

Vykdančioji institucija informuoja priimančiąją instituciją tuo atveju, kai turtas tiesiogiai perleidžiamas nukentėjusiajam.

3. Jei vykdančioji institucija nėra įsitikinusi, kad 2 dalyje nurodytos sąlygos yra tenkinamos, ji nedelsdama ir bet kokiomis tinkamomis priemonėmis konsultuojasi su priimančiaja institucija, kad būtų rastas sprendimas. Jei sprendimo rasti neįmanoma, vykdančioji institucija gali nuspręsti neatlikti išaldyto turto restitucijos nukentėjusiajam.

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/60/ES dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (OL L 159, 2014 5 28, p. 1).

30 straipsnis

Disponavimas konfiskuotu turtu arba pinigais, gautais pardavus tokį turtą

1. Jei priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija pagal savo nacionalinę teisę priėmė sprendimą atlikti konfiskuoto turto restituciją nukentėjusiajam arba kompensuoti jam žalą, priimančioji institucija informaciją apie tą sprendimą įtraukia į konfiskavimo liudijimą arba informaciją apie tą sprendimą vykdančiajai institucijai perduoda vėlesniu etapu.
2. Gavusi informaciją apie sprendimą atlikti konfiskuoto turto restituciją nukentėjusiajam, kaip nurodyta 1 dalyje, vykdančioji institucija imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, kai atitinkamas turtas buvo konfiskuotas, kuo greičiau būtų atlikta jo restitucija nukentėjusiajam, kai būtina – per priimančiąją valstybę. Vykdančioji institucija informuoja priimančiąją instituciją tuo atveju, kai turtas tiesiogiai perleidžiamas nukentėjusiajam.
3. Jeigu vykdančioji institucija negali atlikti turto restitucijos nukentėjusiajam pagal 2 dalį, bet įvykdžius su tuo turtu susijusį nutarimą konfiskuoti buvo gauta pinigų, atitinkama pinigų suma restitucijos tikslais pervedama nukentėjusiajam, kai būtina, per priimančiąją valstybę. Vykdančioji institucija informuoja priimančiąją instituciją tuo atveju, kai pinigai tiesiogiai pervedami nukentėjusiajam. Visu likusiu turtu disponuojama pagal 7 dalį.
4. Jei vykdančioji institucija informuojama apie sprendimą kompensuoti žalą nukentėjusiajam, kaip nurodyta 1 dalyje, ir įvykdžius nutarimą konfiskuoti buvo gauta pinigų, atitinkama suma, jei ji neviršija liudijime nurodytos sumos, kompensavimo tikslais pervedama nukentėjusiajam, kai būtina, per priimančiąją valstybę. Vykdančioji institucija informuoja priimančiąją instituciją tuo atveju, kai pinigai tiesiogiai pervedami nukentėjusiajam. Visu likusiu turtu disponuojama pagal 7 dalį.
5. Jeigu priimančiojoje valstybėje vyksta procesas dėl turto restitucijos arba žalos kompensavimo nukentėjusiajam, priimančioji institucija apie tai atitinkamai informuoja vykdančiąją instituciją. Vykdančioji valstybė nedisponuoja konfiskuotu turtu tol, kol vykdančiajai institucijai bus perduota informacija apie sprendimą atlikti turto restituciją arba kompensuoti žalą nukentėjusiajam, net jei nutarimas konfiskuoti jau yra įvykdytas.
6. Nedarant poveikio 1–5 dalims, kitu nei pinigai turtu, kuris buvo gautas įvykdžius nutarimą konfiskuoti, disponuojama laikantis šių taisyklių:
  - a) turtas gali būti parduotas – tokiu atveju pajamomis iš pardavimo turi būti disponuojama pagal 7 dalį;
  - b) turtas gali būti perduotas priimančiajai valstybei su sąlyga, kad kai nutarime konfiskuoti nurodyta pinigų suma, priimančioji institucija davė savo sutikimą perduoti turtą priimančiajai valstybei;
  - c) atsižvelgiant į d punktą, jeigu neįmanoma taikyti a arba b punkto, turtu gali būti disponuojama kitu būdu pagal vykdančiosios valstybės teisę arba
  - d) priimančiajai valstybei sutikus, turtas vykdančiojoje valstybėje pagal jos teisę gali būti panaudotas viešaisiais interesais ar socialiniais tikslais.
7. Išskyrus atvejus, kai prie nutarimo konfiskuoti pridedamas sprendimas atlikti turto restituciją nukentėjusiajam arba kompensuoti žalą nukentėjusiajam pagal 1–5 dalis, arba jei atitinkamos valstybės narės susitaria kitaip, vykdančioji valstybė pinigais, gautais įvykdžius nutarimą konfiskuoti, disponuoja tokiais būdais:
  - a) jeigu suma, gauta įvykdžius nutarimą konfiskuoti, yra lygi 10 000 EUR arba mažesnė, ta suma atitenka vykdančiajai valstybei arba
  - b) jeigu suma, gauta įvykdžius nutarimą konfiskuoti yra didesnė nei 10 000 EUR, vykdančioji valstybė 50 % tos sumos perduoda priimančiajai valstybei.

31 straipsnis

Išlaidos

1. Kiekviena valstybė narė padengia savo išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą, nedarant poveikio 28 straipsnyje išdėstytoms nuostatomis, susijusioms su disponavimu konfiskuotu turtu.
2. Vykdančioji institucija gali pateikti pasiūlymą priimančiajai institucijai, kad išlaidomis būtų pasidalyta, tais atvejais, kai prieš vykdant nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti ar jį įvykdžius, paaiškėja, kad nutarimo vykdymas susijęs su didelėmis ar išimtinėmis išlaidomis.

Prie tokių pasiūlymų pridedamas išsamus vykdančiosios institucijos patirtų išlaidų išskaidymas. Atsižvelgdamos į tokių pasiūlymą, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija pasikonsultuoja viena su kita. Kai tikslinga, Eurojustas gali tarpininkauti tokioms konsultacijoms.

Konsultacijos arba bent jų rezultatai protokoluojami bet kurioms raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis.

32 straipsnis

Pareiga informuoti paveiktuosius asmenis

1. Nedarant poveikio 11 straipsniui, įvykdžius nutarimą išaldyti ar priėmus sprendimą pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, vykdančioji institucija, tiek, kiek tai įmanoma, nedelsdama informuoja jai žinomus paveiktuosius asmenis apie tokią įvykdymą ir tokią sprendimą pagal jos nacionalinėje teisėje nustatytas procedūras.
2. Informacijoje, kuri turi būti pateikta pagal 1 dalį, nurodomas vykdančiosios institucijos pavadinimas ir pagal vykdančiosios valstybės teisę turimos teisių gynimo priemonės. Šioje informacijoje taip pat bent jau glaustai nurodomos nutarimo priežastys.
3. Kai tikslinga, vykdančioji institucija gali prašyti priimančiosios institucijos pagalbos vykdam 1 dalyje nurodytas užduotis.

33 straipsnis

Teisių gynimo priemonės vykdančiojoje valstybėje, nukreiptos prieš nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimą ir vykdymą

1. Paveiktieji asmenys turi teisę pasinaudoti veiksmingomis teisių gynimo priemonėmis vykdančiojoje valstybėje, nukreiptomis prieš sprendimą dėl nutarimų išaldyti pagal 7 straipsnį ir nutarimų konfiskuoti pagal 18 straipsnį pripažinimo ir vykdymo. Teise į teisių gynimo priemonę naudojamosi vykdančiosios valstybės teisme pagal tos valstybės teisę. Nutarimų konfiskuoti atveju, pasinaudojimas teisių gynimo priemone gali turėti stabdomąjį poveikį, jei tai numatyta pagal vykdančiosios valstybės teisę.
2. Materialinės priežastys priimti nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti negali būti ginčijamos vykdančiosios valstybės teisme.
3. Priimančiosios valstybės kompetentinga institucija informuojama apie visas teisių gynimo priemones, kuriomis pasinaudojama pagal 1 dalį.
4. Šis straipsnis nedaro poveikio priimančiojoje valstybėje taikomoms apsaugos priemonėms ir teisių gynimo priemonėms pagal Direktyvos 2014/42/ES 8 straipsnį.

34 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Tais atvejais, kai vykdančioji valstybė pagal savo teisę yra atsakinga už žalą, padarytą paveiktajam asmeniui dėl pagal 4 straipsnį jai perduoto nutarimo išaldyti arba pagal 14 straipsnį jai perduoto nutarimo konfiskuoti įvykdymo, priimančioji valstybė vykdančiajai valstybei atlygina bet kokią žalą, kurios suma buvo sumokėta paveiktajam asmeniui. Tačiau kai priimančioji valstybė gali įrodyti vykdančiajai valstybei, kad žala arba jos dalis buvo padaryta išimtinai dėl pastarosios valstybės veiksmų, priimančioji ir vykdančioji valstybės tarpusavyje susitaria dėl atlygintinos sumos.
2. 1 dalis nedaro poveikio valstybių narių teisei, reglamentuojančiai fizinių arba juridinių asmenų reikalavimus atlyginti žalą.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

35 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Valstybės narės reguliariai renka išsamius iš atitinkamų institucijų gaunamus statistinius duomenis. Jos tuos statistinius duomenis saugo ir kasmet siunčia juos Komisijai. Be Direktyvos 2014/42/ES 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos, tie statistiniai duomenys apima valstybės narės iš kitų valstybių narių gautų nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti, kurie buvo pripažinti bei įvykdyti ir kuriuos pripažinti ir įvykdyti buvo atsisakyta, skaičių.

2. Valstybės narės Komisijai kasmet siunčia ir šiuos statistinius duomenis, kai atitinkamoje valstybėje narėje jų turima centriniu lygmeniu:

- a) atvejų, kai nukentėjusiajam buvo kompensuota žala arba atlikta turto, gauto įvykdžius nutarimą konfiskuoti pagal šį reglamentą, restitucija, skaičių ir
- b) vidutinę nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti vykdymo pagal šį reglamentą trukmę.

36 straipsnis

Liudijimo ir formos pakeitimai

Komisijai pagal 37 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, susijusius su I ir II prieduose nustatyta liudijimų daliniais pakeitimais. Tokie daliniai pakeitimai turi atitikti šį reglamentą ir nedaryti poveikio jam.

37 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 36 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2020 m. gruodžio 19 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 36 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 36 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

38 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir peržiūra

Ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 20 d., o po to – kas penkerius metus, Komisija Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia ataskaitą dėl šio reglamento taikymo, be kita ko, dėl:

- a) valstybėms narėms numatytos galimybės padaryti ir atsiimti pareiškimus pagal 4 straipsnio 2 dalį ir 14 straipsnio 2 dalį;
- b) sąveikos tarp pagarbos pagrindinėms teisėms ir nutarimų išaldyti bei nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo;
- c) 28, 29 ir 30 straipsnių, susijusių su išaldyto ir konfiskuoto turto administravimu ir disponavimu juo, turto restitucija nukentėjusiajam ir žalos kompensavimu nukentėjusiesiems taikymo.

39 straipsnis

Pakeitimas

Nuo 2020 m. gruodžio 19 d. šis reglamentas pakeičia Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatas, susijusias su turto išaldymu tarp valstybių narių, kurioms šis reglamentas privalomas.

Nuo 2020 m. gruodžio 19 d. šis reglamentas pakeičia Pamatinį sprendimą 2006/783/TVR valstybių narių, kurioms šis reglamentas privalomas, atžvilgiu.

Valstybių narių, kurioms šis reglamentas privalomas, atžvilgiu, nuorodos į Pamatinį sprendimą 2003/577/TVR, kiek tai susiję su turto išaldymu, ir nuorodos į Pamatinį sprendimą 2006/783/TVR laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

40 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas išaldymo liudijimams ir konfiskavimo liudijimams, perduotiems 2020 m. gruodžio 19 d. arba vėliau.
2. Išaldymo liudijimams ir konfiskavimo liudijimams, perduotiems anksčiau nei 2020 m. gruodžio 19 d., valstybėse narėse, kurioms šis reglamentas yra privalomas, po tos dienos toliau taikomi pamatiniai sprendimai 2003/577/TVR ir 2006/783/TVR tol, kol nutarimas išaldyti ar nutarimas konfiskuoti galutinai įvykdomas.

41 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2020 m. gruodžio 19 d.

Tačiau 24 straipsnis taikomas nuo 2018 m. gruodžio 18 d.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2018 m. lapkričio 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
A. TAJANI

Tarybos vardu
Pirmininkė
K. EDTSTADLER

I PRIEDAS

IŠSALDYMO LIUDIJIMAS

A SKIRSNIS.

Priimančioji valstybė: .....

Priimančioji institucija: .....

Patvirtinančioji institucija (jei taikytina): .....

Vykdančioji valstybė: .....

Vykdančioji institucija (jei žinoma): .....

B SKIRSNIS. Vykdyto skubumas ir (arba) prašoma įvykdymo data

1. Prašom nurodyti konkrečius skubos pagrindus:

☐ Turima pagrįstų priežasčių manyti, kad atitinkamas turtas bus skubiai perkeltas arba sunaikintas, konkrečiai:
 .....

☐ Tyrimų arba procedūriniai poreikiai priimančiojoje valstybėje, konkrečiai:
 .....

2. Įvykdymo data:

☐ Konkreti data, jei prašoma: .....

☐ Reikiamas atitinkamų valstybių narių veiksmų koordinavimas

Šio prašymo pagrindai:

 .....
 .....

C SKIRSNIS. Paveiktasis (-ieji) asmuo (-enys)

Asmens (-ų), kurio (-ių) atžvilgiu priimtas nutarimas išsaldyti, arba asmens (-ų), nuosavybės teise valdančio (-ių) turtą, kuriam nutarimas išsaldyti taikomas, tapatybė (jei daromas poveikis daugiau kaip vienam asmeniui, prašom pateikti informaciją apie kiekvieną asmenį):

1. Tapatybės duomenys

i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kiti aktualūs vardai (pavardės) (jei taikytina): .....

Slapyvardžiai (pravardės) (jei taikytina): .....

Lytis: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei yra): .....

Asmens dokumento (-ų) (asmens tapatybės kortelės arba paso) rūšis ir numeris (jei žinoma):

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas (jei nežinomas, paskutinis žinomas adresas):

.....

Kalba (-os), kurią (-as) paveiktasis asmuo supranta: .....

Prašom nurodyti paveiktojo asmens procesinę padėtį:

☐ asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas išsaldyti

☐ asmuo, nuosavybės teise valdantis turtą, kuriam taikomas nutarimas išsaldyti

ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavadinimas: .....

Teisinė forma: .....

Sutrumpintas pavadinimas, paprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas (jei taikytina): .....

Registruota buveinė: .....

Registracijos numeris: .....

Adresas: .....

Atstovo vardas ir pavardė: .....

Prašom nurodyti paveiktojo asmens procesinę padėtį:

☐ asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti☐ asmuo, nuosavybės teise valdantis turtą, kuriam taikomas nutarimas išaldyti

2. Prašom nurodyti vietą, kurioje turi būti vykdomas nutarimas išaldyti, jei ji skiriasi nuo pirmiau nurodyto adreso:

.....

3. Tretieji asmenys, kurių teisėms į turtą, kuriam taikomas nutarimas išaldyti, nutarimu daromas tiesioginis neigiamas poveikis (tapatybė ir priežastys):

.....

.....

4. Pateikti bet kurią kitą informaciją, padėsiančią įvykdyti nutarimą išaldyti:

.....

D SKIRSNIS. Informacija apie turtą, su kuriuo susijęs nutarimas

1. Prašom nurodyti, ar nutarimas susijęs su:

☐ pinigų suma☐ konkrečiu (-iais) turto (materialiojo ar nematerialiojo, kilnojamąjo ar nekilnojamąjo) vienetu (-ais)☐ tokios pačios vertės turtu (verte grindžiamo konfiskavimo atveju)

2. Jei nutarimas susijęs su pinigų suma arba tą pinigų sumą atitinkančios vertės turtu:

— vykdymui skirta suma vykdančiojoje valstybėje skaičiais ir žodžiais (nurodykite valiutą):

.....

— bendra nutarime nurodyta suma skaičiais ir žodžiais (nurodykite valiutą):

.....

Papildoma informacija:

— priežastys manyti, kad paveiktasis asmuo turi turto / pajamų vykdančiojoje valstybėje:

.....

— paveiktojo asmens turto / pajamų šaltinio apibūdinimas (jei įmanoma):

.....

— tiksli paveiktojo asmens turto / pajamų šaltinio vieta (jei ji nežinoma, paskutinė žinoma vieta):

.....

— paveiktojo asmens banko sąskaitos duomenys (jei žinoma):

.....

3. Jei nutarimas susijęs su konkrečiu (-iais) turto vienetu (-ais) arba tokį turtą atitinkančios vertės turtu:

Nutarimo perdavimo vykdančiajai valstybei pagrindai:

☐ konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje☐ konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra registruotas (-i) vykdančiojoje valstybėje

- ☐ priimančioji valstybė turi pagrįstų priežasčių manyti, kad visas (-i) nutarime nurodytas (-i) konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) arba jo (jų) dalis yra vykdančiojoje valstybėje.

Papildoma informacija:

- priežastys manyti, kad konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje:

.....

- turto vieneto apibūdinimas:

.....

- turto vieneto buvimo vieta (jei ji nežinoma, paskutinė žinoma buvimo vieta):

.....

- Kita aktuali informacija (pvz., teismo paskirtas administratorius):

.....

E SKIRSNIS. Nutarimo išaldyti priėmimo pagrindai

1. Faktų santrauka

Nurodyti nutarimo išaldyti priėmimo priežastis, įskaitant:

- faktų santrauką, įskaitant nusikalstamos (-ų) veikos (-ų) apibūdinimą:

.....

- tyrimo etapą:

.....

- išaldymo priežastis:

.....

- kitą aktualią informaciją:

.....

2. Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ų) priimtas nutarimas išaldyti, pobūdis ir teisinis kvalifikavimas bei taikytina (-os) įstatymo nuostata (-os):

.....

3. Ar už nusikalstamą veiką, dėl kurios priimtas nutarimas išaldyti, priimančiojoje valstybėje baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios ilgiausias terminas – ne mažiau kaip 3 metai, ir ar ji įtraukta į toliau pateiktą nusikalstamų veikų sąrašą? (prašom pažymėti atitinkamą langelį) Kai nutarimas išaldyti yra susijęs su keliomis nusikalstamomis veikomis, prašom nurodyti toliau pateikto nusikalstamų veikų sąrašo numerius (atitinkančius nusikalstamas veikas, apibūdintas pirmiau išdėstytuose 1 ir 2 punktuose).

- ☐ dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje

- ☐ terorizmas

- ☐ prekyba žmonėmis

- ☐ seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija

- ☐ neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis

- ☐ neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis

- ☐ korupcija

- ☐ sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą ir kitas nusikalstamas veikas, darančias poveikį Sąjungos finansiniams interesams, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2017/1371

- ☐ pajamų iš nusikaltimų legalizavimas

- ☐ valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas

- ☐ kibernetiniai nusikaltimai

- ☐ nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais
- ☐ pagalba neteisėtai patekti į šalį ir joje apsigyventi
- ☐ nužudymas arba sunkus kūno sužalojimas
- ☐ neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais
- ☐ žmonių grobimas, neteisėtas laisvės suvaržymas arba įkaitų ėmimas
- ☐ rasizmas ir ksenofobija
- ☐ organizuotas ar ginkluotas plėšimas
- ☐ neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius
- ☐ apgaulė
- ☐ reketas ir turto prievartavimas
- ☐ gaminių klastojimas ir piratavimas
- ☐ administracinių dokumentų klastojimas ir neteisėta prekyba jais
- ☐ mokėjimo priemonių klastojimas
- ☐ neteisėta prekyba hormoninėmis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis
- ☐ neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis
- ☐ prekyba vogtomis transporto priemonėmis
- ☐ išžaginimas
- ☐ padegimas
- ☐ Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausančys nusikaltimai
- ☐ neteisėtas orlaivių arba laivų užgrobimas
- ☐ sabotžas

4. Visa kita aktuali informacija (pvz., ryšys tarp turto ir nusikalstamos veikos):

.....

F SKIRSNIS. Nutarimo ir (arba) prašymo taikyti konkrečius formalumus konfidencialumas

☐ Poreikis išsaugoti nutarimo informacijos konfidencialumą po įvykdymo:

.....

☐ Konkrečių formalumų poreikis įvykdymo metu:

.....

G SKIRSNIS. Jeigu išaldymo liudijimas buvo perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei, pateikti šią informaciją:

1. Išaldymo liudijimas buvo perduotas šiai (-ioms) kitai (-oms) vykdančiajai (-iosioms) valstybei (-ėms) (valstybė ir institucija):

.....

.....

2. Išaldymo liudijimas buvo perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei dėl šių priežasčių:

Jei nutarimas išaldyti susijęs su konkrečiais turto vienetais:

- ☐ manoma, kad įvairūs nutarime nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse
- ☐ konkrečiam turto vienetai išaldyti reikia imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje

Jei nutarimas išaldyti susijęs su pinigų suma:

- ☐ tikėtina, kad apskaičiuotosios turto, kuris gali būti išaldytas arba konfiskuotas priimančiojoje valstybėje ir kurioje nors vienoje vykdančiojoje valstybėje, vertės nepakaks visai nutarime nurodytai sumai padengti
- ☐ Kiti konkretūs poreikiai:

.....

3. Turto vertė, jei žinoma, kiekvienoje vykdančiojoje valstybėje:

.....
 .....

4. Kai konkrečiam (-tiems) turto vienetui (-ams) išaldyti reikia imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje, veiksmų, kurių turi būti imtasi vykdančiojoje valstybėje, apibūdinimas:

.....
 .....

H SKIRSNIS. Ryšys su ankstesniu nutarimu išaldyti ir (arba) kitu (-ais) nutarimu (-ais) ar prašymu (-ais)

Prašom nurodyti, ar šis nutarimas išaldyti susijęs su ankstesniu nutarimu ar prašymu (pvz., nutarimu išaldyti, Europos tyrimo orderiu, Europos arešto orderiu arba savitarpio teisine pagalba). Jei taikytina, pateikti šią informaciją, pagal kurią galima nustatyti ankstesnį nutarimą ar prašymą:

— nutarimo / prašymo rūšis:

.....

— priėmimo data:

.....

— institucija, kuriai nutarimas (prašymas) buvo perduotas:

.....

— priimančiosios institucijos suteiktas registracijos numeris:

.....

— vykdančiosios (-ių) institucijos (-ų) suteiktas (-i) registracijos numeris (-iai):

.....

I SKIRSNIS. Konfiskavimas

Prašom nurodyti, ar:

☐ prie šio išaldymo liudijimo pridedamas konfiskavimo liudijimas, išduotas priimančiojoje valstybėje (konfiskavimo liudijimo registracijos numeris):

.....

☐ turtas turi likti išaldytas vykdančiojoje valstybėje, kol bus perduotas ir įvykdytas nutarimas konfiskuoti (numatoma konfiskavimo liudijimo pateikimo data, jei įmanoma):

.....

J SKIRSNIS. Alternatyvios priemonės

1. Prašom nurodyti, ar priimančioji valstybė leidžia vykdančiajai valstybei taikyti alternatyvias priemones, jeigu visiškai ar iš dalies neįmanoma įvykdyti nutarimo išaldyti:

☐ Taip

☐ Ne

2. Jei taip, nurodykite, kokios sankcijos gali būti taikomos:

.....

K SKIRSNIS. Išaldyto turto restitucija

1. Prašom nurodyti, ar priimtas sprendimas atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam:

☐ Taip

☐ Ne

Jei taip, prašom nurodyti šią informaciją apie sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam:

Sprendimą priėmusi institucija (oficialus pavadinimas):

.....

Sprendimo data:

.....

Sprendimo registracijos numeris .....

Turto, kurio restitucija turi būti atlikta, apibūdinimas: .....

Nukentėjusiojo vardas ir pavardė (pavadinimas): .....

Nukentėjusiojo adresas: .....

Jei ginčijama nukentėjusiojo nuosavybės teisė į turtą, prašom pateikti duomenis (asmenys, kurie ginčija nuosavybės teisę, priežastys ir t. t.):

.....

Jeigu atlikus turto restituciją galėtų būti padarytas neigiamas poveikis paveiktųjų asmenų teisėms, prašom pateikti duomenis (paveiktieji asmenys, teisės, kurioms galėtų būti padarytas neigiamas poveikis, priežastys ir t. t.):

.....

2. Ar priimančiojoje valstybėje narėje nagrinėjamas prašymas atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam?

☐ Ne

☐ Taip, apie nagrinėjimo rezultatus bus pranešta vykdančiajai institucijai

Priimančiajai institucijai pranešama apie tiesioginį pervedimą nukentėjusiajam.

L SKIRSNIS. Teisių gynimo priemonės

Priimančiosios valstybės institucija, kuri gali pateikti papildomos informacijos apie procedūras dėl prašymo taikyti teisių gynimo priemones priimančiojoje valstybėje ir apie tai, ar galima pasinaudoti teisine pagalba, vertimo žodžiu ir raštu paslaugomis:

☐ Priimančioji institucija (žr. M skirsnį)

☐ Patvirtinančioji institucija (žr. N skirsnį)

☐ Kita:

.....

M SKIRSNIS. Duomenys apie priimančiąją instituciją

Priimančiosios institucijos rūšis:

☐ teisėjas, teismas, prokuroras

☐ kita kompetentinga institucija, kurią paskyrė priimančioji valstybė

Institucijos pavadinimas: .....

Kontaktinio asmens vardas ir pavardė: .....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): .....

Bylos Nr. ....

Adresas: .....

Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

El. paštas: .....

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšį su priimančiąja institucija: .....

Asmens (-ų), su kuriuo (-iais) galima susisiekti dėl papildomos informacijos arba susitarti dėl praktinių nutarimo vykdymo aspektų, kontaktiniai duomenys, jei jie skiriasi nuo pirmiau nurodytų duomenų:

Vardas ir pavardė / pareigos / organizacija: .....

Adresas: .....

El. paštas / tel. nr.: .....

Priimančiosios institucijos pareigūno ir (arba) jos atstovo, patvirtinančio išaldymo liudijimo turinio tikslumą ir teisingumą, parašas: .....

Vardas ir pavardė: .....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): .....

Data: .....

Oficialus antspaudas (jei naudojamas): .....

N SKIRSNIS. Duomenys apie instituciją, kuri patvirtino nutarimą išaldyti

Prašom nurodyti institucijos, kuri patvirtino nutarimą išaldyti, rūšį, jei taikytina:

☐ teisėjas ar teismas

☐ prokuroras

Patvirtinančiosios institucijos pavadinimas: .....

Kontaktinio asmens vardas ir pavardė: .....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): .....

Bylos Nr.: .....

Adresas: .....

Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

El. paštas: .....

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšius su patvirtinančiąja institucija: .....

Prašom nurodyti pagrindinį kontaktinį punktą vykdančiai institucijai:

☐ priimančioji institucija

☐ patvirtinančioji institucija

Patvirtinančiosios institucijos pareigūno ir (arba) jos atstovo parašas ir duomenys:

.....

Vardas ir pavardė: .....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): .....

Data: .....

Oficialus antspaudas (jei naudojamas): .....

O SKIRSNIS. Centrinė institucija

Jeigu paskirta centrinė institucija, atsakinga už išaldymo liudijimų administracinį perdavimą ir gavimą priimančiojoje valstybėje, prašom nurodyti:

Centrinės institucijos pavadinimas: .....

Kontaktinio asmens vardas ir pavardė: .....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): .....

Bylos numeris: .....

Adresas: .....

Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

El. paštas: .....

P SKIRSNIS. Pridedami dokumentai

Prašom nurodyti prie liudijimo pridėtus dokumentus: .....

II PRIEDAS

KONFISKAVIMO LIUDIJIMAS

A SKIRSNIS.

Priimančioji valstybė: .....

Priimančioji institucija: .....

Vykdančioji valstybė: .....

Vykdančioji institucija (jei žinoma): .....

B SKIRSNIS. Nutarimas konfiskuoti

1. Teismas, priėmęs nutarimą konfiskuoti (oficialus pavadinimas):
.....
2. Nutarimo konfiskuoti registracijos numeris (jei yra):
.....
3. Nutarimas konfiskuoti priimtas (data):
.....
4. Nutarimas konfiskuoti tapo galutinis (data):
.....

C SKIRSNIS. Paveiktasis (-ieji) asmuo (-enys)

Asmens (-ų), kurio (-ių) atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, arba asmens (-ų), nuosavybės teise valdančio (-ių) turtą, kuriam taikomas nutarimas konfiskuoti, tapatybė (jei daromas poveikis daugiau kaip vienam asmeniui, prašom pateikti informaciją apie kiekvieną asmenį):

1. Tapatybės duomenys
  - i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kiti aktualūs vardai (pavardės) (jei taikytina): .....

Slapyvardžiai (pravardės) (jei taikytina): .....

Lytis: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei yra): .....

Asmens dokumento (-ų) (asmens tapatybės kortelė arba pasas) rūšis ir numeris (jei žinoma):
.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas (jeigu adresas nežinomas, nurodyti paskutinį žinomą adresą):
.....

Kalba (-os), kurią paveiktasis asmuo supranta: .....

Prašom nurodyti paveiktojo asmens procesinę padėtį:

☐ asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas konfiskuoti

☐ asmuo, nuosavybės teise valdantis turtą, kuriam taikomas nutarimas konfiskuoti
  - ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavadinimas .....

Teisinė forma: .....

Sutrumpintas pavadinimas, paprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas (jei taikytina): .....

Registruota buveinė: .....

Registracijos numeris: .....

Adresas: .....

Atstovo vardas ir pavardė: .....

Prašom nurodyti paveiktojo asmens procesinę padėtį:

- ☐ asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas konfiskuoti
- ☐ asmuo, nuosavybės teise valdantis turtą, kuriam taikomas nutarimas konfiskuoti

2. Prašom nurodyti vietą, kurioje turi būti vykdomas nutarimas konfiskuoti, jei ji skiriasi nuo pirmiau nurodyto adreso:

.....

3. Tretieji asmenys, kurių teisėms į turtą, kuriam taikomas nutarimas konfiskuoti, nutarimu daromas tiesioginis neigiamas poveikis (tapatybė ir priežastys)

.....

.....

4. Pateikti bet kurią kitą informaciją, padėsiančią įvykdyti nutarimą konfiskuoti:

.....

D SKIRSNIS. Informacija apie turtą, su kuriuo susijęs nutarimas

1. Teismas nusprendė, kad tas turtas:

- ☐ yra pajamos iš nusikalstamos veikos arba jų ekvivalentas, lygiavertis visai tokių pajamų vertei ar tik jos daliai,
- ☐ yra nusikalstamos veikos priemonės arba atitinka tokių priemonių vertę,
- ☐ yra konfiskuotinas priimančiojoje valstybėje taikant bet kuriuos iš Direktyvoje 2014/42/ES numatytų įgaliojimų konfiskuoti (įskaitant išplėstinį konfiskavimą)
- ☐ yra konfiskuotinas pagal bet kurias kitas nuostatas, susijusias su konfiskavimo įgaliojimais, įskaitant konfiskavimą nepriimant galutinio apkaltinamojo nuosprendžio pagal priimančiosios valstybės teisę, įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika.

2. Prašom nurodyti, ar nutarimas susijęs su:

- ☐ pinigų suma
- ☐ konkrečiu (-iais) turto (materialiojo ar nematerialiojo, kilnojamąjo ar nekilnojamąjo) vienetu (-ais)
- ☐ tokios pačios vertės turtu (verte grindžiamo konfiskavimo atveju)

3. Jei nutarimas susijęs su pinigų suma arba tą pinigų sumą atitinkančios vertės turtu:

— vykdymui skirta suma vykdančiojoje valstybėje skaičiais ir žodžiais (nurodykite valiutą):

.....

— bendra nutarime nurodyta suma skaičiais ir žodžiais (nurodykite valiutą):

.....

Papildoma informacija:

— priežastys manyti, kad paveiktasis asmuo turi turto / pajamų vykdančiojoje valstybėje:

.....

— paveiktojo asmens turto / pajamų šaltinio apibūdinimas (jei įmanoma):

.....

— tiksli paveiktojo asmens turto / pajamų šaltinio vieta (jei ji nežinoma, paskutinė žinoma vieta):

.....

— paveiktojo asmens banko sąskaitos duomenys (jei žinoma):

.....

4. Jei nutarimas susijęs su konkrečiu (-iais) turto vienetu (-ais) arba tokį turtą atitinkančios vertės turtu:

Nutarimo perdavimo vykdančiajai valstybei pagrindas:

- ☐ konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje
- ☐ konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra registruotas (-i) vykdančiojoje valstybėje
- ☐ priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad visas (-i) nutarime nurodytas (-i) konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) arba jo (jų) dalis yra vykdančiojoje valstybėje.

Papildoma informacija:

- pagrindas manyti, kad konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje:

.....

- turto vieneto apibūdinimas

.....

- turto vieneto buvimo vieta (jeigu nežinoma, paskutinė žinoma buvimo vieta):

.....

- visa kita aktuali informacija (pvz., teismo paskirtas administratorius):

.....

5. Informacija apie turto perskaiciavimą ir perdavimą

Jeigu nutarimas susijęs su konkrečiu turto vienetu, nurodyti, ar priimančiosios valstybės teisėje numatyta, kad konfiskavimas vykdančiojoje valstybėje gali būti vykdomas konfiskuojant pinigų sumą, atitinkančią konfiskuotino turto vertę:

- ☐ Taip
- ☐ Ne

E SKIRSNIS. Nutarimas išaldyti

Prašom nurodyti, ar:

- ☐ prie nutarimo konfiskuoti pridedamas priimančiojoje valstybėje priimtas nutarimas išaldyti (išaldymo liudijimo registracijos numeris):
.....
- ☐ turtas buvo išaldytas pagal ankstesnį vykdančiajai valstybei perduotą nutarimą išaldyti
  - nutarimo išaldyti priėmimo data: .....
  - nutarimo išaldyti perdavimo data: .....
  - institucija, kuriai jis buvo perduotas: .....
  - priimančiosios institucijos suteiktas registracijos numeris: .....
  - vykdančiųjų institucijų suteiktas registracijos numeris: .....

F SKIRSNIS. Nutarimo konfiskuoti priėmimo pagrindas

1. Faktų santrauka ir nutarimo konfiskuoti priėmimo priežastys, įskaitant nusikalstamos (-ų) veikos (-ų) apibūdinimą ir kitą aktualią informaciją:
.....
2. Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ų) priimtas nutarimas konfiskuoti, pobūdis ir teisinis kvalifikavimas bei taikytina (-os) įstatymo nuostata (-os):
.....

3. Ar už nusikalstamą veiką, dėl kurios priimtas nutarimas konfiskuoti, priimančioje valstybėje baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios ilgiausias terminas – ne mažiau kaip 3 metai, ir ar ji įtraukta į toliau pateiktą nusikalstamų veikų sąrašą? (prašom pažymėti atitinkamą langelį). Kai nutarimas konfiskuoti yra susijęs su keliomis nusikalstamomis veikomis, prašom nurodyti toliau pateikto nusikalstamų veikų sąrašo numerius (atitinkančius nusikalstamas veikas, apibūdintas pirmiau išdėstytuose 1 ir 2 punktuose).

- ☐ dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje
- ☐ terorizmas
- ☐ prekyba žmonėmis
- ☐ seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija
- ☐ neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis
- ☐ neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis
- ☐ korupcija
- ☐ sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą ir kitas nusikalstamas veikas, darančias poveikį Sąjungos finansiniams interesams, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2017/1371
- ☐ pajamų iš nusikaltimų legalizavimas
- ☐ valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas
- ☐ kibernetiniai nusikaltimai
- ☐ nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais
- ☐ pagalba neteisėtai patekti į šalį ir joje apsigyventi
- ☐ nužudymas arba sunkus kūno sužalojimas
- ☐ neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais
- ☐ žmonių grobimas, neteisėtas laisvės suvaržymas arba įkaitų ėmimas
- ☐ rasizmas ir ksenofobija
- ☐ organizuotas ar ginkluotas plėšimas
- ☐ neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius
- ☐ apgaulė
- ☐ reketas ir turto prievartavimas
- ☐ gaminių klastojimas ir piratavimas
- ☐ administracinių dokumentų klastojimas ir neteisėta prekyba jais
- ☐ mokėjimo priemonių klastojimas
- ☐ neteisėta prekyba hormoninėmis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis
- ☐ neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis
- ☐ prekyba vogtomis transporto priemonėmis
- ☐ išžaginimas
- ☐ padegimas
- ☐ Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausantys nusikaltimai
- ☐ neteisėtas orlaivių arba laivų užgrobimas
- ☐ sabotažas

4. Visa kita aktuali informacija (pvz., ryšys tarp turto ir nusikalstamos veikos):

.....

G SKIRSNIS. Kai konfiskavimo liudijimas buvo perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei, pateikite šią informaciją:

1. Konfiskavimo liudijimas buvo perduotas šiai (-ioms) kitai (-oms) vykdančiajai (-iosioms) valstybei (-ėms) (valstybė ir institucija):

.....

2. Konfiskavimo liudijimas buvo perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei dėl šios priežasties:
Jei nutarimas konfiskuoti susijęs su konkrečiais turto vienetais:
- ☐ manoma, kad įvairūs nutarime nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse
  - ☐ konkrečiam turto vienetai konfiskuoti reikia imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje
- Jei nutarimas konfiskuoti susijęs su pinigų suma:
- ☐ atitinkamas turtas nebuvo išaldytas pagal Reglamentą (ES) 2018/1805
  - ☐ Tikėtina, kad apskaičiuotosios turto, kuris gali būti konfiskuotas priimančiojoje valstybėje ir turto, kuris gali būti konfiskuotas kurioje nors vienoje vykdančiojoje valstybėje, vertės nepakaks visai nutarime konfiskuoti nurodytai sumai padengti
  - ☐ Kiti konkretūs poreikiai:
.....
3. Turto vertė, jei žinoma, kiekvienoje vykdančiojoje valstybėje:
.....
.....
4. Kai konkrečiam (-iems) turto vienetai (-ams) konfiskuoti reikia imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje, veiksmų, kurių turi būti imtasi vykdančiojoje valstybėje, apibūdinimas:
.....

H SKIRSNIS. Teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti

Prašom nurodyti, ar asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, asmeniškai dalyvavo teismo posėdyje, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, susijęs su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu:

1. ☐ Taip, asmuo asmeniškai dalyvavo teismo posėdyje.
2. ☐ Ne, asmuo asmeniškai nedalyvavo teismo posėdyje
3. ☐ Ne, pagal nacionalines proceso taisykles nebuvo surengta jokių bylos nagrinėjimo posėdžių
4. Jei pažymėjote 2 punkto langelį, prašom patvirtinti vieną iš šių papunkčių:
  - 4.1a. ☐ asmeniui buvo asmeniškai ... (metai / mėnuo / diena) įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teismo posėdžio, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, laiką ir vietą, ir asmuo buvo informuotas, kad nutarimas konfiskuoti galėtų būti priimtas, jeigu jis ir neatvyks į teismo posėdį
ARBA
  - 4.1b. ☐ asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas, tačiau jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą teismo posėdžio, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, laiką ir vietą tokiu būdu, kad buvo aiškiai nustatyta, jog tas asmuo žinojo apie numatytą teismo posėdį ir buvo informuotas, kad nutarimas konfiskuoti gali būti priimtas, net jeigu jis neatvyks į teismo posėdį
ARBA
  - 4.2. ☐ žinodamas apie numatomą teisminį nagrinėjimą, asmuo įgaliojo advokatą, kurį paskyrė atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teismo nagrinėjimo metu, ir tas advokatas iš tiesų jį gynė teismo nagrinėjimo metu;
ARBA
  - 4.3. ☐ ... (metai / mėnuo / diena) asmeniui įteikus nutarimą konfiskuoti ir jį aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese tas asmuo turėjo teisę dalyvauti ir kurie suteikė galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujų įrodymų nagrinėjimą, o po šio proceso pirminis nutarimas konfiskuoti galėtų būti panaikintas, ir
    - ☐ asmuo aiškiai nurodė, kad neginčija nutarimo konfiskuoti
ARBA
    - ☐ asmuo per taikomą laikotarpį nepareikalavo pakartotinio bylos nagrinėjimo arba nepateikė apeliacinio skundo

5. Jeigu pažymėjote 4.1b, 4.2 ar 4.3 papunkčio langelį, prašom pateikti informaciją apie tai, kaip buvo įvykdyta atitinkama .....

I SKIRSNIS. Alternatyvios priemonės, įskaitant laisvės atėmimo sankcijas

1. Prašom nurodyti, ar priimančioji valstybė leidžia vykdančiajai valstybei taikyti alternatyvias priemones, jeigu visiškai ar iš dalies neįmanoma įvykdyti nutarimo konfiskuoti:

- ☐ Taip
☐ Ne

2. Jeigu taip, prašom nurodyti, kokias priemones galima taikyti:

- ☐ laisvės atėmimas (maksimalus laikotarpis):
.....
- ☐ viešieji darbai (arba lygiavertė sankcija) (maksimalus laikotarpis):
.....
- ☐ kitos priemonės (apibūdinimas):
.....

J SKIRSNIS. Sprendimas dėl turto restitucijos nukentėjusiajam arba dėl jo patirtos žalos atlyginimo

1. Kai aktualu, prašom nurodyti:

- ☐ Priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija priėmė sprendimą dėl nukentėjusiojo patirtos žalos atlyginimo arba restitucijos sumokant šią pinigų sumą:
.....
- ☐ Priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija priėmė sprendimą dėl šio turto, išskyrus pinigus, restitucijos nukentėjusiajam:
.....
- ☐ Priimančiojoje valstybėje vyksta teismo procesas dėl turto restitucijos nukentėjusiajam arba dėl jo patirtos žalos atlyginimo ir vykdančiajai institucijai bus pranešta apie jo rezultatą

2. Sprendimo dėl turto restitucijos nukentėjusiajam arba jo patirtos žalos atlyginimo duomenys:

Sprendimą priėmusi institucija (oficialus pavadinimas): .....

Sprendimo data: .....

Data, kai sprendimas tapo galutinis: .....

Sprendimo registracijos numeris (jei yra): .....

Turto, kurio restitucija turi būti atlikta, apibūdinimas: .....

Nukentėjusiojo vardas ir pavardė: .....

Nukentėjusiojo adresas: .....

Priimančiajai institucijai pranešama apie tiesioginį pervedimą nukentėjusiajam.

K SKIRSNIS. Duomenys apie priimančiąją instituciją

Institucijos pavadinimas: .....

Kontaktinio asmens vardas ir pavardė: .....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): .....

Bylos Nr.: .....

Adresas: .....

Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

El. paštas: .....

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšį su priimančiąja institucija: .....

Asmens (-ų), su kuriuo (-iais) galima susisiekti dėl papildomos informacijos arba susitarti dėl praktinių nutarimo įvykdymo arba turto perleidimo aspektų, kontaktiniai duomenys, jei jie skiriasi nuo pirmiau nurodytų duomenų:

Vardas ir pavardė / pareigos / organizacija: .....

Adresas: .....

El. paštas / tel. nr.: .....

Priimančiosios institucijos pareigūno ir (arba) atstovo, patvirtinančio konfiskavimo liudijimo turinio tikslumą ir teisingumą, parašas: .....

Vardas ir pavardė: .....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): .....

Data: .....

Oficialus antspaudas (jei naudojamas): .....

L SKIRSNIS. Centrinė institucija

Jeigu paskirta centrinė institucija, atsakinga už konfiskavimo liudijimų administracinį perdavimą ir gavimą priimančiojoje valstybėje, prašom nurodyti:

Centrinės institucijos pavadinimas: .....

Kontaktinio asmens vardas ir pavardė: .....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): .....

Bylos numeris: .....

Adresas: .....

Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas): .....

El. paštas: .....

M SKIRSNIS. Priimančiosios valstybės mokėjimo duomenys:

IBAN: .....

BIC: .....

Banko sąskaitos turėtojo pavadinimas: .....

N SKIRSNIS. Pridedami dokumentai

Prašom nurodyti prie liudijimo pridėtus dokumentus:

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/1806

2018 m. lapkričio 14 d.

nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams tas reikalavimas netaikomas, sąrašus

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalies a punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001 ⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽³⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) šis reglamentas pateikia visiškai suderintas nuostatas dėl trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami valstybių narių išorės sienas, privalo turėti vizas (toliau taip pat – vizos reikalavimas), ir tų šalių, kurių piliečiams tas reikalavimas netaikomas;
- (3) sprendimą dėl trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas taikomas arba netaikomas, reikėtų kiekvienu atveju priimti atskirai įvertinus įvairius kriterijus. Tas vertinimas turėtų būti atliekamas periodiškai ir jį atlikus galėtų būti pateikiami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų iš dalies keisti šio reglamento I priedą, kuriame išvardijamos trečiosios šalys, kurių piliečiai, kirsdami valstybių narių išorės sienas, privalo turėti vizas, ir šio reglamento II priedą, kuriame išvardijamos trečiosios šalys, kurių piliečiams netaikomas reikalavimas turėti vizą kertant valstybių narių išorines sienas, kai buvimo trukmė neviršija 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį, nepaisant galimybės tam tikromis aplinkybėmis, pavyzdžiui, įgyvendinus vizų liberalizavimo procesą arba kaip kraštutinę priemonę nustačius laikiną vizos reikalavimo netaikymo galiojimo sustabdymą (toliau taip pat – vizos reikalavimo netaikymas), iš dalies keisti tuos priedus atskirų šalių atžvilgiu;
- (4) I ir II prieduose pateikiamų trečiųjų šalių sąrašų sudėtis ir dabar, ir vėliau turėtų atitikti šiame reglamente nustatytus kriterijus. Trečiosios šalys, kurių padėtis, susijusi su tais kriterijais, pasikeitė, turėtų būti perkeltos iš vieno priedo į kitą;
- (5) I ir II prieduose turėtų būti atsižvelgiama į tarptautinės teisės raidą, dėl kurios keičiasi tam tikrų valstybių ar subjektų statusas arba pavadinimas;
- (6) kadangi Europos ekonominės erdvės susitarimas ⁽⁴⁾ panaikina vizos reikalavimus Islandijos, Lichtenšteino ir Norvegijos piliečiams, tos šalys neturėtų būti įtrauktos į II priede pateiktą sąrašą;
- (7) kadangi Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Šveicarijos Konfederacijos susitarime dėl laisvo asmenų judėjimo ⁽⁵⁾ numatytas laisvas Šveicarijos ir valstybių narių piliečių judėjimas be vizų, Šveicarija neturėtų būti įtraukta į II priede pateiktą sąrašą;
- (8) nedarant poveikio įsipareigojimams pagal tarptautines sutartis, pasirašytas valstybių narių, ir ypač atsižvelgiant į Europos Tarybos Europos susitarimą dėl vizų panaikinimo pabėgėliams, pasirašytą Strasbūre 1959 m.

⁽¹⁾ 2018 m. spalio 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2001 m. kovo 15 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus (OL L 81, 2001 3 21, p. 1).

⁽³⁾ Žr. III priedą.

⁽⁴⁾ OL L 1, 1994 1 3, p. 3.

⁽⁵⁾ OL L 114, 2002 4 30, p. 6.

balandžio 20 d., sprendimas dėl vizos reikalavimo arba jo netaikymo pabėgėlio statusą turintiems asmenims ir asmenims be pilietybės turėtų būti priimamas pagal tai, kokia yra trečioji šalis, kurioje tie asmenys gyvena ir kuri išdavė jiems kelionės dokumentus. Tačiau, atsižvelgiant į skirtumus nacionalinės teisės aktuose, taikomuose pabėgėlio statusą turintiems asmenims ir asmenims be pilietybės, valstybė narė turėtų galėti nuspręsti, ar tų kategorijų asmenims turėtų būti netaikomi vizos reikalavimai tuo atveju, kai trečioji šalis, kurioje gyvena tie asmenys ir kuri išdavė jiems kelionės dokumentus, yra viena iš tų trečiųjų šalių, kurių piliečiams vizos reikalavimai netaikomi;

- (9) atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1931/2006 ⁽¹⁾, reikėtų nustatyti vizų režimo netaikymą asmenims, turintiems pasienio vietinio eismo leidimą;
- (10) turėtų būti galima valstybėms narėms nustatyti išimtis dėl vizų režimo asmenims, turintiems tam tikrus kitokius nei įprasti pasus;
- (11) ypatingais atvejais, kai leidžiama taikyti specialias vizų taisykles, turėtų būti galima valstybėms narėms tam tikroms asmenų kategorijoms netaikyti vizos reikalavimo arba taikyti juos vadovaujantis tarptautine viešąja teise ir paprotine teise;
- (12) turėtų būti galima valstybėms narėms netaikyti vizos reikalavimo pabėgėlio statusą turintiems asmenims, visiems asmenims be pilietybės, kuriems taikoma 1954 m. rugsėjo 28 d. Jungtinių Tautų konvencija dėl asmenų be pilietybės statuso ir kuriems ši konvencija netaikoma, ir mokyklos ekskursijose dalyvaujantiems moksleiviams, kai šių kategorijų asmenys gyvena trečiojoje šalyje, kuri įtraukta į šio reglamento II priede pateiktą sąrašą;
- (13) išimtis dėl vizų režimo reglamentuojančios procedūros turėtų visapusiškai atitikti dabartinę praktiką. Kai kurios valstybės narės vizos reikalavimo netaiko išvardytų trečiųjų šalių, įtrauktų į trečiųjų šalių, kurių piliečiai kirsdami valstybių narių išorines sienas privalo turėti visas, ir kurie yra ginkluotųjų pajėgų nariai, jiems keliaujant Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos (NATO) ar „Partnerystės taikos labui“ reikalais, sąrašą. Tačiau dėl teisinio tikrumo šiame reglamente turėtų būti pateikta nuoroda į tuos vizos reikalavimo netaikymo atvejus, grindžiamus Sąjungos teisės nereglamentuojamais tarptautiniais įsipareigojimais;
- (14) visiškas vizos reikalavimo abipusiškumas yra tikslas, kurio Sąjunga turėtų aktyviai siekti, plėtodama savo santykius su trečiosiomis šalimis, tokiu būdu prisidedama prie Sąjungos išorės politikos patikimumo ir nuoseklumo didinimo;
- (15) jei viena iš trečiųjų šalių, įtrauktų į II priede pateiktą sąrašą, nusprendžia vienos ar kelių valstybių narių piliečiams taikyti vizos reikalavimą, turi būti imamasi priemonių nustatyti Sąjungos mechanizmą, kuris padėtų įgyvendinti minėtą tarpusavio sąveikos principą. Tas mechanizmas turėtų leisti Sąjungai solidariai pateikti atsaką, jei tokia trečioji šalis taiko vizos reikalavimą bent vienos valstybės narės piliečiams;
- (16) gavusios pranešimą iš valstybės narės, kad į II priede pateiktą sąrašą įtraukta trečioji šalis taiko vizos reikalavimą tos valstybės narės piliečiams, visos valstybės narės turėtų reaguoti bendrai, tokiu būdu pateikdamos Sąjungos atsaką į situaciją, kuri daro poveikį visai Sąjungai ir sudaro galimybę jos piliečiams taikyti skirtingas sąlygas;
- (17) siekiant užtikrinti, kad Europos Parlamentas ir Taryba tinkamai dalyvautų antrame abipusiškumo mechanizmo taikymo etape, atsižvelgiant į tai, kad vizos reikalavimo netaikymo sustabdymas visiems trečiosios šalies, įtrauktos į II priede pateiktą sąrašą, piliečiams yra ypač opus politinis klausimas ir į jo horizontalaus pobūdžio pasekmes valstybėms narėms, asocijuotosioms Šengeno šalims ir pačiai Sąjungai, visų pirma jų išorės santykiams ir bendram Šengeno erdvės veikimui, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tam tikrų abipusiškumo mechanizmo elementų. Suteikiant tokius įgaliojimus Komisijai atsižvelgiama į politinių diskusijų dėl Sąjungos politikos dėl vizų Šengeno erdvėje poreikį. Be to, tai atspindi poreikį užtikrinti tinkamą skaidrumą ir teisinį tikrumą taikant abipusiškumo mechanizmą visiems atitinkamos trečiosios šalies piliečiams, visų pirma atliekant atitinkamą laikiną šio reglamento II priedo dalinį pakeitimą. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais ⁽²⁾. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1931/2006, nustatantis vietinio eismo per valstybių narių išorines sausumos sienas taisykles ir iš dalies keičiantis Šengeno konvencijos nuostatas (OL L 405, 2006 12 30, p. 1).

⁽²⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

- (18) šiuo reglamentu turėtų būti nustatytas mechanizmas, kurį taikant būtų galima laikinai sustabdyti vizos reikalavimo netaikymą į II priede pateiktą sąrašą įtrauktai trečiajai šaliai (sustabdymo mechanizmas) ekstremaliosios situacijos atveju, kai reikia skubiai reaguoti siekiant išspręsti bent vienos valstybės narės patiriamus sunkumus, ir atsižvelgiant į bendrą ekstremaliosios situacijos poveikį visai Sąjungai;
- (19) siekiant užtikrinti veiksmingą sustabdymo mechanizmo ir tam tikrų abipusiškumo mechanizmo nuostatų taikymą, visų pirma siekiant sudaryti sąlygas tinkamai atsižvelgti į visus atitinkamus veiksnius ir galimą to mechanizmo taikymo poveikį, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su atitinkamos trečiosios šalies piliečių kategorijų, kuriems turėtų būti taikomas vizos reikalavimo netaikymo laikinas sustabdymas pagal abipusiškumo mechanizmą, nustatymu ir su įgaliojimais nustatyti to sustabdymo atitinkamą trukmę, taip pat įgaliojimai dėl sustabdymo mechanizmo. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾. Tokiems įgyvendinimo aktams priimti turėtų būti taikoma nagrinėjimo procedūra;
- (20) būtina vengti piktnaudžiavimo, kylančio dėl vizos reikalavimo netaikymo trečiosios šalies piliečių trumpalaikio buvimo atvejais, kai jie kelia grėsmę atitinkamos valstybės narės viešajai tvarkai (*ordre public*) ir vidaus saugumui, ir su tuo piktnaudžiavimu kovoti;
- (21) sustabdymo mechanizmas turėtų valstybėms narėms suteikti galimybę pranešti apie aplinkybes, dėl kurių galimas sustabdymas, ir Komisijai aktyvuoti sustabdymo mechanizmą savo iniciatyva;
- (22) visų pirma reikėtų pasirūpinti, kad naudojimąsi sustabdymo mechanizmu turėtų palengvinti trumpi lyginamieji laikotarpiai ir terminai, spartesnė procedūra, o galimos sustabdymo priežastys turėtų apimti susilpnėjusį bendradarbiavimą readmisijos srityje bei žymų grėsmių valstybių narių viešajai tvarkai ar vidaus saugumui padidėjimą. Tas susilpnėjęs bendradarbiavimas turėtų apimti žymiai padidėjusią atmetų readmisijos prašymų, įskaitant dėl trečiųjų šalių piliečių, vykusį tranzitą per atitinkamos trečiosios šalies teritoriją, procentinę dalį, kai tokia readmisijos prievolė yra numatyta Sąjungos ar jos valstybės narės ir tos trečiosios šalies sudarytame readmisijos susitarime. Be to, Komisija turėtų turėti galimybę sustabdymo mechanizmą aktyvuoti tuo atveju, kai trečioji šalis nebendradarbiauja readmisijos srityje, ypač jei Sąjunga su atitinkama trečiaja šalimi yra sudariusi readmisijos susitarimą;
- (23) sustabdymo mechanizmo tikslais žymus padidėjimas reiškia, kad viršijama 50 % riba. Jis taip pat galėtų reikšti mažesnę padidėjimą, jeigu Komisija jį laikė taikytinu konkrečiu atveju, apie kurį praneša atitinkama valstybė narė;
- (24) sustabdymo mechanizmo tikslais maža patenkinimo procentinė dalis reiškia, kad patenkinama maždaug 3 % arba 4 % prieglobsčio prašymų. Ji taip pat galėtų reikšti aukštesnę patenkinimo procentinę dalį, jeigu Komisija ją laikė taikytina konkrečiu atveju, apie kurį praneša atitinkama valstybė narė;
- (25) būtina vengti piktnaudžiavimo vizos reikalavimo netaikymu ir kovoti su šiuo reiškiniu, jeigu dėl tokio piktnaudžiavimo padidėja migracijos spaudimas, kurio priežastis yra, pavyzdžiui, padidėjęs nepagrįstų prieglobsčio prašymų skaičius, ir jei dėl piktnaudžiavimo pateikiami nepagrįsti prašymai dėl leidimo gyventi;
- (26) siekiant užtikrinti, kad laikui bėgant būtų tebevykdomi konkretūs kriterijai, kurie buvo taikomi vertinant bevizio režimo, taikomo sėkmingai užbaigus dialogą dėl vizų režimo liberalizavimo, tinkamumą, Komisija turėtų stebėti padėtį atitinkamose trečiosiose šalyse. Komisija turėtų atkreipti ypatingą dėmesį į žmogaus teisių padėtį atitinkamose trečiosiose šalyse;
- (27) septynerius metus po vizų režimo liberalizavimo su konkrečia trečiaja šalimi įsigaliojimo Komisija turėtų reguliariai, bent kartą per metus, teikti ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai; ji tai turėtų daryti ir vėliau, jei, Komisijos nuomone, tai būtina arba jei to prašo Europos Parlamentas ar Taryba;
- (28) prieš priimdama bet kokią sprendimą laikinai sustabdyti vizos reikalavimo netaikymą trečiosios šalies piliečiams, Komisija turėtų atsižvelgti į žmogaus teisių padėtį toje trečiojoje šalyje ir į tokio vizos reikalavimo netaikymo sustabdymo galimas pasekmes tai padėčiai;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (29) vizos reikalavimo netaikymo sustabdymas įgyvendinimo aktu turėtų apimti tam tikras atitinkamos trečiosios šalies piliečių kategorijas, nustatytas remiantis atitinkamų rūšių kelionės dokumentais ir, jei tinka, papildomais kriterijais, pvz., jei tai asmenys, kurie į valstybių narių teritoriją vyksta pirmą kartą. Įgyvendinimo aktu turėtų būti nustatytos asmenų, kuriems sustabdymas turėtų būti taikomas, kategorijos, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, apie kurias praneša viena ar kelios valstybės narės arba Komisija, ir laikantis proporcingumo principo;
- (30) siekiant užtikrinti tinkamą Europos Parlamento ir Tarybos dalyvavimą įgyvendinant sustabdymo mechanizmą, atsižvelgiant į tai, kad klausimas dėl vizos reikalavimo netaikymo visiems į šio reglamento II priede pateiktą sąrašą įtrauktiems trečiųjų šalių piliečiams yra politiškai jautrus, ir į sustabdymo horizontalų poveikį valstybėms narėms bei pačiai Sąjungai, visų pirma kalbant apie jų išorės santykius ir bendrą Šengeno erdvės veikimą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl sprendimo laikinai sustabdyti vizos reikalavimo netaikymą atitinkamų trečiųjų šalių piliečiams. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (31) siekiant užtikrinti vizų režimo administravimo viešumą ir susijusių asmenų informavimą, valstybės narės turėtų informuoti Komisiją ir kitas valstybes nares apie priemones, kurių jos imasi pagal šį reglamentą. Tais pačiais tikslais ta informacija turėtų būti paskelbta ir *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- (32) įvažiavimo į valstybių narių teritoriją arba vizų išdavimo sąlygos neturėtų turėti įtakos taisyklėms, reglamentuojančioms kelionės dokumentų galiojimo pripažinimą;
- (33) pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytą proporcingumo principą reglamento, nustatančio trečiąsias šalis, kurių piliečiai kirsdami išorines sienas privalo turėti vizas, ir trečiąsias šalis, kurių piliečiams tas reikalavimas netaikomas, priėmimas yra ir būtina, ir tinkama priemonė užtikrinti, kad bendra vizų politika veiktų efektyviai;
- (34) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis prieš Reglamento (EB) Nr. 539/2001 įsigaliojimo dieną Europos bendrijos sudarytų tarptautinių susitarimų, dėl kurių reikia nukrypti nuo bendros vizų politikos, taikymui, kartu atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką;
- (35) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytame susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽¹⁾, patenkančios į Tarybos sprendimo 1999/437/EB ⁽²⁾ 1 straipsnio B punktą;
- (36) Šveicarijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos pasirašytame susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽³⁾, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B ir C punktuose nurodytą sritį, tą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/146/EB ⁽⁴⁾ 3 straipsniu;
- (37) Lichtenšteino atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo

⁽¹⁾ OLL 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽²⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimas 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* (OL L 176, 1999 7 10, p. 31).

⁽³⁾ OLL 53, 2008 2 27, p. 52.

⁽⁴⁾ 2008 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimas 2008/146/EB dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos bendrijos vardu (OL L 53, 2008 2 27, p. 1).

dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽¹⁾, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B ir C punktuose nurodytą sritį, tą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2011/350/ES ⁽²⁾ 3 straipsniu;

- (38) šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2000/365/EB ⁽³⁾, plėtojimas; todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (39) šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2002/192/EB ⁽⁴⁾, plėtojimas; todėl Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato trečiąsias šalis, kurių piliečiai privalo turėti vizas ir kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, kiekvieną šalį išnagrinėjus atskirai pagal įvairius kriterijus, susijusius, *inter alia*, su neteisėta imigracija, viešąja tvarka ir saugumu, ekonomine nauda, visų pirma turizmu ir užsienio prekyba, taip pat su Sąjungos užsienio ryšiais su atitinkamomis trečiosiomis šalimis, ypač atsižvelgiant į žmogaus teises ir pagrindines laisves, taip pat į poveikį regionų suderinamumui ir abipusiškumui.

2 straipsnis

Šiame reglamente „viza“ reiškia vizą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 810/2009 ⁽⁵⁾ 2 straipsnio 2 dalies a punkte.

3 straipsnis

1. I priede išvardytų trečiųjų šalių piliečiai, kirsdami valstybių narių išorines sienas, privalo turėti vizą.
2. Nedarant poveikio išipareigojimams, kylantiems iš Europos Tarybos 1959 m. balandžio 20 d. Strasbūre pasirašyto Europos susitarimo dėl vizų panaikinimo pabėgėliams, pabėgėlio statusą turintys asmenys ir asmenys be pilietybės, kirsdami valstybių narių išorės sienas, privalo turėti vizą, jei trečioji šalis, kurioje jie gyvena ir kuri jiems išdavė kelionės dokumentą, yra šio reglamento I priedo sąraše nurodyta trečioji šalis.

4 straipsnis

1. II priedo sąraše nurodytų trečiųjų šalių piliečiams netaikomas 3 straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas buvimui, kai jo trukmė neviršija 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį.
2. Vizų režimas taip pat netaikomas šiems asmenims:
  - a) šio reglamento I priedo sąraše nurodytų trečiųjų šalių piliečiams, turintiems valstybių narių pagal Reglamentą (EB) Nr. 1931/2006 išduotą pasienio vietinio eismo leidimą, kai tie leidimo turėtojai naudojami savo teise pagal pasienio vietinio eismo režimą;

⁽¹⁾ OL L 160, 2011 6 18, p. 21.

⁽²⁾ 2011 m. kovo 7 d. Tarybos sprendimas 2011/350/ES dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokolo dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su patikrinimų prie vidaus sienų panaikinimu ir asmenų judėjimu (OL L 160, 2011 6 18, p. 19).

⁽³⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimas 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 131, 2000 6 1, p. 43).

⁽⁴⁾ 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 64, 2002 3 7, p. 20).

⁽⁵⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) (OL L 243, 2009 9 15, p. 1).

- b) moksleiviams, kurie yra šio reglamento I priedo sąraše nurodytų trečiųjų šalių piliečiai, gyvenantys Tarybos sprendimą 94/795/TVR ⁽¹⁾ taikančioje valstybėje narėje ir vykstantys į mokyklos ekskursiją kaip mokyklos moksleivių grupės, lydimos tos mokyklos mokytojo, nariai;
- c) pabėgėlio statusą turintiems asmenims ir asmenims be pilietybės, taip pat kitiems jokios šalies pilietybės neturintiems asmenims, gyvenantiems valstybėje narėje ir turintiems tos valstybės narės išduotą kelionės dokumentą.

5 straipsnis

Naujų trečiųjų šalių, kurios anksčiau buvo nurodytos tarp I ir II prieduose išvardytų trečiųjų šalių, piliečiams yra taikomi atitinkamai 3 ir 4 straipsniai, nebent Taryba, taikydama atitinkama SESV nuostata numatytą procedūrą, nuspręstų kitaip.

6 straipsnis

1. Valstybė narė gali numatyti 3 straipsnyje numatyto vizos reikalavimo išimtis arba 4 straipsnyje nurodyto vizos reikalavimo netaikymo išimtis šiems asmenims:

- a) diplomatinį, tarnybinių ir (arba) pareiginių ar specialių pasų turėtojams;
- b) civiliams orlaivių ir laivų įgulų nariams, atliekantiems savo pareigas;
- c) į krantą išlipantiems civiliams laivų įgulų nariams, kurie turi jūrininko tapatybės dokumentą, išduotą remiantis Tarptautinės darbo organizacijos 1958 m. gegužės 13 d. Konvencija Nr. 108 arba 2003 m. birželio 19 d. Konvencija Nr. 185 arba 1965 m. balandžio 9 d. Tarptautinės jūrų organizacijos konvencija dėl tarptautinės jūrų laivybos sąlygų lengvinimo;
- d) nelaimės arba avarijos atveju – įguloms ir pagalbos ar gelbėjimo misijų nariams;
- e) laivų, plaukiojančių tarptautiniuose vidaus vandenyse, civiliams įgulos nariams;
- f) tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų, kurių nare yra bent viena valstybė narė, ar kitų subjektų, kuriuos atitinkama valstybė narė pripažįsta tarptautinės teisės subjektais tų organizacijų ar subjektų pareigūnams išduotų kelionės dokumentų turėtojams.

2. Valstybė narė 3 straipsnyje numatyto vizos reikalavimo gali netaikyti:

- a) moksleiviui, kuris yra I priedo sąraše nurodytų trečiųjų šalių pilietis, gyvenantis vienoje iš II priedo sąraše nurodytų trečiųjų šalių arba Šveicarijoje ar Lichtenšteine ir vykstantis į mokyklos ekskursiją kaip moksleivių grupės, lydimos tos mokyklos mokytojo, narys;
- b) pabėgėlio statusą turintiems asmenims ir asmenims be pilietybės, jei trečioji šalis, kurioje jie gyvena ir kuri jiems išdavė kelionės dokumentą, yra viena iš II priedo sąraše nurodytų trečiųjų šalių;
- c) NATO ir „Partnerystės taikos labui“ reikalais keliaujantiems ginkluotųjų pajėgų nariams, turintiems 1951 m. birželio 19 d. Šiaurės Atlanto sutarties šalių konvencijoje dėl šių šalių ginkluotųjų pajėgų statuso numatytus tapatybės dokumentus ir judėjimo įsakymus;
- d) nedarant poveikio Europos Tarybos 1959 m. balandžio 20 d. Strasbūre pasirašytame Europos susitarime dėl vizų panaikinimo pabėgėliams nustatytiems reikalavimams, – pabėgėlio statusą turintiems asmenims ir asmenims be pilietybės, taip pat kitiems jokios šalies pilietybės neturintiems asmenims, kurie gyvena Jungtinėje Karalystėje arba Airijoje ir turi Jungtinės Karalystės arba Airijos išduotus kelionės dokumentus, kuriuos pripažįsta atitinkama valstybė narė.

3. Valstybė narė gali numatyti 4 straipsnyje numatyto vizos reikalavimo netaikymo išimtis asmenims, kurie savo buvimo metu užsiima apmokama veikla.

7 straipsnis

Jeigu trečioji šalis, įtraukta į II priede pateiktą sąrašą, taiko vizos reikalavimą bent vienos valstybės narės piliečiams, taikomos šios nuostatos:

- a) per 30 dienų laikotarpį nuo dienos, kai trečioji šalis įgyvendina vizos reikalavimą, atitinkama valstybė narė apie tai raštu informuoja Europos Parlamentą, Tarybą ir Komisiją.

⁽¹⁾ 1994 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimas 94/795/TVR dėl bendrųjų veiksmų, Tarybos priimtų remiantis Europos Sąjungos steigimo sutarties K.3 straipsnio 2 dalies b punktu, nustatančių trečiųjų šalių moksleivių, kurie gyvena vienoje iš valstybių narių, galimybes keliauti (OL L 327, 1994 12 19, p. 1).

Tame pranešime:

- i) nurodoma vizos reikalavimo įgyvendinimo data ir atitinkamų kelionės dokumentų ir vizų tipai;
- ii) išsamiai paaiškinamos preliminarios priemonės, kurių atitinkama valstybė narė ėmėsi, siekdama užtikrinti bevizį režimą su atitinkama trečiąja šalimi, ir pateikiama visa susijusi informacija.

Informaciją apie tą pranešimą Komisija nedelsdama paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, įskaitant informaciją apie vizos reikalavimo įgyvendinimo datą ir atitinkamų kelionės dokumentų ir vizų tipus.

Jei prieš pasibaigiant šio punkto pirmoje pastraipoje nurodytam terminui trečioji šalis nusprendžia panaikinti vizos reikalavimą, pranešimas neteikiamas arba atšaukiamas, o informacija neskelbiama;

- b) Komisija iš karto po a punkto trečioje pastraipoje nurodyto paskelbimo ir konsultuodamasi su atitinkama valstybe nare, imasi veiksmų su atitinkamos trečiosios šalies valdžios institucijomis, visų pirma politikos, ekonomikos ir prekybos srityse, kad vėl būtų vėl taikomas arba įvestas bevizis režimas, ir nedelsdama informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie tuos veiksmus;
- c) jei per 90 dienų laikotarpį po a punkto trečioje pastraipoje nurodyto paskelbimo dienos ir nepaisant visų pagal b punktą atliktų veiksmų trečioji šalis nepanaikina vizos reikalavimo, atitinkama valstybė narė gali prašyti Komisijos sustabdyti vizos reikalavimo netaikymą tos trečiosios šalies tam tikrų kategorijų piliečiams. Kai valstybė narė pateikia tokią prašymą, ji apie tai informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą;
- d) Komisija, svarstydamą, kokių tolesnių veiksmų imtis laikantis e, f arba h punkto, atsižvelgia į priemonių, kurių ėmėsi atitinkama valstybė narė, siekdama užtikrinti bevizį režimą susijusios trečiosios šalies atžvilgiu, rezultatus, į veiksmus, kurių imtasi laikantis b punkto, ir vizos reikalavimo netaikymo sustabdymo pasekmes Sąjungos ir jos valstybių narių išorės santykiams su atitinkama trečiąja šalimi;
- e) jei atitinkama trečioji šalis nepanaikina vizos reikalavimo, Komisija ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo a punkto trečioje pastraipoje nurodytos paskelbimo dienos ir vėliau kas laikotarpį, ne ilgesnį nei šeši mėnesiai per bendrą laikotarpį, kuris negali trukti ilgiau nei iki dienos, kurią įsigalioja f punkte nurodytas deleguotasis aktas arba dėl jo pateikiamas prieštaravimas:
  - i) atitinkamos valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva priima įgyvendinimo aktą, kuriuo laikinai sustabdomas vizos reikalavimo netaikymas tam tikrų kategorijų atitinkamos trečiosios šalies piliečiams ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui. Tame įgyvendinimo akte nustatoma data, ne vėliau kaip praėjus 90 dienų po jo įsigaliojimo, nuo kurios turi įsigalioti vizos reikalavimo netaikymo sustabdymas, atsižvelgiant į valstybių narių konsulatų turimus išteklius. Priimdama vėlesnius įgyvendinimo aktus, Komisija gali pratęsti to sustabdymo laikotarpį papildomiems ne ilgesniems kaip šešių mėnesių laikotarpiams ir gali keisti atitinkamos trečiosios šalies piliečių, kurių atžvilgiu sustabdytas vizos reikalavimo netaikymas, kategorijas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Nedarant poveikio 6 straipsnio taikymui, sustabdymo laikotarpiais visi įgyvendinimo akte nurodytų atitinkamos trečiosios šalies kategorijų piliečiai, kirsdami valstybių narių išorines sienas, privalo turėti vizą; arba

- ii) 11 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui pateikia ataskaitą, kurioje įvertinama padėtis ir nurodomos priežastys, dėl kurių ji nusprendė nesustabdyti vizos reikalavimo netaikymo, ir apie tai informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą.

Toje ataskaitoje atsižvelgiama į visus susijusius veiksnius – tokius, kaip nurodyti d punkte. Remdamiesi ta ataskaita, Taryba ir Europos Parlamentas gali rengti politines diskusijas;

- f) jei per 24 mėnesių laikotarpį nuo a punkto trečioje pastraipoje nurodytos paskelbimo dienos atitinkama trečioji šalis nepanaikina vizos reikalavimo, Komisija pagal 10 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo laikinai 12 mėnesių laikotarpiui sustabdomas vizos reikalavimo netaikymas tos trečiosios šalies piliečiams. Deleguotajame akte nustatoma data, ne vėliau kaip praėjus 90 dienų po jo įsigaliojimo, kurią įsigalioja vizos reikalavimo netaikymo sustabdymas, atsižvelgiant į valstybių narių konsulatų turimus išteklius, ir juo atitinkamai iš dalies keičiamas II priedas. Tas dalinis pakeitimas turi būti daromas prie atitinkamos trečiosios šalies pavadinimo įterpianč išnašą, kurioje nurodoma, kad vizos reikalavimo netaikymas sustabdomas tos trečiosios šalies atžvilgiu, ir nurodomas to sustabdymo laikotarpis.

Nuo vizos reikalavimo netaikymo atitinkamos trečiosios šalies piliečiams sustabdymo įsigaliojimo dienos arba tuo atveju, kai pagal 10 straipsnio 7 dalį pareiškiamas prieštaravimas dėl deleguotojo akto, bet kuris įgyvendinimo aktas, priimtas pagal šio straipsnio e punktą dėl tos trečiosios šalies, nustoja galioti. Tuo atveju, jei Komisija pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kaip nurodyta h punkte, šio punkto pirmoje pastraipoje nurodytas vizos reikalavimo netaikymo sustabdymo laikotarpis pratęsiamas šešiais mėnesiais. Toje pastraipoje nurodyta išnaša atitinkamai iš dalies pakeičiama.

Nedarant poveikio 6 straipsnio taikymui, to sustabdymo laikotarpiais atitinkamos trečiosios šalies piliečiai, kurių atžvilgiu taikomas deleguotasis aktas, kirsdami valstybių narių išorines sienas, privalo turėti vizą;

- g) į kitos valstybės narės pagal a punktą pateiktą paskesnę pranešimą dėl tos pačios trečiosios šalies pagal e arba f punktą priimtų priemonių tos trečiosios šalies atžvilgiu taikymo laikotarpiu vykdomose procedūrose atsižvelgiama nepratęsiant tuose punktuose nustatytų terminų ar laikotarpių;
- h) jei per šešių mėnesių laikotarpį nuo f punkte nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos atitinkama trečioji šalis nepanaikina vizos reikalavimo, Komisija gali pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto iš dalies pakeisti šį reglamentą, kad nuoroda į trečiąją šalį iš II priedo būtų perkelta į I priedą;
- i) procedūros, nurodytos e, f ir h punktuose, nedaro poveikio Komisijos teisei bet kada pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų iš dalies keičiamas šis reglamentas siekiant perkelti nuorodą į atitinkamą trečiąją šalį iš II priedo į I priedą;
- j) kai atitinkama trečioji šalis panaikina vizos reikalavimą, atitinkama valstybė narė nedelsdama apie tai informuoja Europos Parlamentą, Tarybą ir Komisiją. Komisija nedelsdama paskelbia pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pagal e arba f punktą priimtas įgyvendinimo arba deleguotasis aktas, priimtas dėl atitinkamos trečiosios šalies, nustoja galioti praėjus septynioms dienoms po šio punkto pirmoje pastraipoje nurodyto paskelbimo. Jei atitinkama trečioji šalis yra nustačiusi vizos reikalavimą dviejų ar daugiau valstybių narių piliečiams, įgyvendinimo ar deleguotasis aktas dėl tos trečiosios šalies nustoja galioti praėjus septynioms dienoms po pranešimo dėl paskutinės valstybės narės, kurios piliečiams ta trečioji šalis taikė vizos reikalavimą, paskelbimo. F punkto pirmoje pastraipoje nurodyta išnaša išbraukiama, nustojus galioti atitinkamam deleguotajam aktui. Komisija nedelsdama paskelbia informaciją apie tą galiojimo pabaigą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jei atitinkama trečioji šalis panaikina vizos reikalavimą, bet atitinkama valstybė narė apie tai nepraneša pagal šio punkto pirmą pastraipą, Komisija savo iniciatyva nedelsdama paskelbia toje pastraipoje nurodytą pranešimą, ir taikoma šio punkto antra pastraipa.

8 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 4 straipsnio, vizos reikalavimo netaikymas trečiosios šalies, įtrauktos į II priede pateiktą sąrašą, piliečiams laikinai sustabdomas remiantis atitinkamais ir objektyviais kriterijais pagal šį straipsnį.
2. Valstybė narė gali pranešti Komisijai, jei per dviejų mėnesių laikotarpį, palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu arba su paskutiniais dviem mėnesiais iki vizos reikalavimo netaikymo trečiosios šalies, įtrauktos į II priedo sąrašą, piliečiams įgyvendinimo pradžios dienos, joje susidarė viena ar daugiau toliau nurodytų aplinkybių:
  - a) žymiai padidėjęs tos trečiosios šalies piliečių, kuriems neleista atvykti arba kurie yra valstybės narės teritorijoje, bet neturi teisės joje būti, skaičius;
  - b) žymiai padidėjęs tos trečiosios šalies piliečių prieglobsčio prašymų, kurių patenkinimo procentas yra mažas, skaičius;
  - c) susilpnėjęs bendradarbiavimas readmisijos srityje su ta trečiąja šalimi, įrodytas tinkamais duomenimis, visų pirma žymiai padidėjusi atmetų valstybės narės tai trečiai šaliai pateiktų readmisijos prašymų dėl tos trečiosios šalies piliečių arba, jeigu tai numatyta Sąjungos arba tos valstybės narės ir trečiosios šalies sudarytame readmisijos susitarime, dėl trečiųjų šalių piliečių, kurie vyko tranzitu per tą trečiąją šalį, procentinė dalis;
  - d) padidėjusi rizika ar reali grėsmė valstybių narių viešajai tvarkai arba vidaus saugumui, visų pirma žymiai padidėjęs su tos trečiosios šalies piliečiais susijusių sunkių nusikalstamų veikų skaičius, ir tai pagrįsta objektyvia, konkrečia ir atitinkama informacija bei duomenimis, kuriuos pateikė kompetentingos institucijos.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytame pranešime pateikiamos priežastys, kuriomis grindžiamas pranešimas, jame pateikiami atitinkami duomenys bei statistika ir išsamiai paaiškinama, kokių preliminarų priemonių atitinkama valstybė narė ėmėsi padėčiai ištaisyti. Atitinkama valstybė narė gali savo pranešime nurodyti, kokių kategorijų atitinkamos trečiosios šalies piliečiams turi būti taikomas 6 dalies a punkte nurodytas įgyvendinimo aktas, ir pateikti tai pagrindžiančias išsamias priežastis. Komisija apie tokį pranešimą nedelsdama informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą.

3. Jeigu Komisija, atsižvelgusi į atitinkamus duomenis, ataskaitas ir statistiką, turi konkrečios ir patikimos informacijos apie vienoje ar daugiau valstybių narių susidarančias aplinkybes, nurodytas 2 dalies a, b, c ar d punkte, arba jeigu trečioji šalis nebendradarbiauja readmisijos srityje, ypač kai readmisijos susitarimas buvo sudarytas tarp tos trečiosios šalies ir Sąjungos, Komisija nedelsdama apie savo analizę informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą, ir taikomos 6 dalies nuostatos.

Taikant pirmą pastraipą nebendradarbiavimu readmisijos srityje gali būti laikoma, pavyzdžiui:

- readmisijos prašymų atmetimas arba jų neišnagrinėjimas deramu laiku,
- grįžimo kelionės dokumentų neišdavimas deramu laiku per readmisijos susitarime nustatytus terminus arba atsisakymas priimti Europos kelionės dokumentus, išduotus pasibaigus readmisijos susitarime nustatytiems terminams, arba
- readmisijos susitarimo nutraukimas ar sustabdymas.

4. Komisija stebi, ar trečioji šalis, kurios piliečiams atvykstant į valstybių narių teritoriją netaikomas vizos reikalavimas, Sąjungai ir tai trečiajai šaliai sėkmingai užbaigus dialogą dėl vizų režimo liberalizavimo, nuolat laikosi konkrečių reikalavimų, kurie grindžiami 1 straipsniu ir kurie buvo naudojami vertinant vizų režimo liberalizavimo jos atžvilgiu tinkamumą.

Be to, septynerius metus po vizų režimo liberalizavimo su ta trečiąja šalimi įsigaliojimo dienos Komisija reguliariai, bent kartą per metus, teikia ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai; ji tai daro ir vėliau, jei, Komisijos nuomone, tai būtina arba jei to prašo Europos Parlamentas ar Taryba. Ataskaitoje daugiausia dėmesio skiriama trečiosioms šalims, kurias Komisija, remdamasi konkrečia ir patikima informacija, laiko nebesilaikančiomis tam tikrų reikalavimų.

6 dalis taikoma, jeigu Komisijos ataskaitoje daroma išvada, kad nebesilaikoma vieno ar kelių konkrečių reikalavimų, kalbant apie tam tikrą trečiąją šalį.

5. Komisija pagal 2 dalį pateiktus pranešimus nagrinėja atsižvelgdama į šiuos aspektus:

- a) tai, ar esama 2 dalyje nurodytų aplinkybių;
- b) valstybių narių, kuriose susidaro 2 dalyje nurodytos aplinkybės, skaičių;
- c) bendrą 2 dalyje nurodytų aplinkybių poveikį migracijos padėčiai Sąjungoje, kaip matyti iš valstybių narių pateiktų arba Komisijos turimų duomenų;
- d) Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų, Europos prieglobsčio paramos biuro ar Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europol) arba bet kurios kitos Sąjungos institucijos, įstaigos, organo ar agentūros, arba tarptautinės organizacijos, kompetentingos klausimais, kuriems taikomas šis reglamentas, parengtas ataskaitas, jei to reikia atsižvelgiant į aplinkybes konkrečiu atveju;
- e) atitinkamos valstybės narės informaciją, jei ji ją pateikė savo pranešime, kiek tai susiję su galimomis priemonėmis pagal 6 dalies a punktą;
- f) bendrą viešosios tvarkos ir vidaus saugumo klausimą, pasikonsultavusi su atitinkama valstybe nare.

Komisija informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie savo nagrinėjimo rezultatus.

6. Jei Komisija, remdamasi 3 dalyje nurodyta analize, 4 dalyje nurodyta ataskaita arba 5 dalyje nurodytu nagrinėjimu, ir atsižvelgdama į vizos reikalavimo netaikymo sustabdymo pasekmes Sąjungos ir jos valstybių narių išorės santykiams su atitinkama trečiąja šalimi, kartu glaudžiai bendradarbiaudama su ta trečiąja šalimi siekiant rasti alternatyvius ilgalaikius sprendimus, nusprendžia, kad reikia imtis veiksmų, arba jei paprasta valstybių narių dauguma praneša Komisijai apie 2 dalies a, b, c ar d punkte nurodytų aplinkybių egzistavimą, taikomos šios nuostatos:

- a) Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo laikinai devynių mėnesių laikotarpiui sustabdomas vizos reikalavimo netaikymas atitinkamos trečiosios šalies piliečiams. Sustabdymas taikomas tam tikroms atitinkamos trečiosios šalies

piliečių kategorijoms, nustatytoms remiantis atitinkamų rūšių kelionės dokumentais ir, jei tinka, papildomais kriterijais. Nustatydamas, kurioms kategorijoms sustabdymas turi būti taikomas, Komisija, remdamasi turima informacija, įtraukia kategorijas, kurios yra pakankamai didelės, kad kiekvienu konkrečiu atveju veiksmingai padėtų panaikinti 2, 3 ir 4 dalyse nurodytas aplinkybes, kartu laikydamasi proporcingumo principo. Komisija priima įgyvendinimo aktą per vieną mėnesį nuo:

- i) 2 dalyje nurodyto pranešimo gavimo;
- ii) susipažinimo su 3 dalyje nurodyta informacija;
- iii) 4 dalyje nurodytos ataskaitos pateikimo arba
- iv) paprastos valstybių narių daugumos pranešimo apie 2 dalies a, b, c arba d punkte nurodytų aplinkybių egzistavimą gavimo.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Jame nustatoma data, kurią įsigalioja vizos reikalavimo netaikymo sustabdymas.

Sustabdymo laikotarpiu Komisija užmezga sustiprintą dialogą su atitinkama trečiąja šalimi, kad būtų panaikintos susidariusios atitinkamos aplinkybės.

- b) Jei šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytos aplinkybės ir toliau išlieka, Komisija ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki šios dalies a punkte nurodyto devynių mėnesių laikotarpio pabaigos pagal 10 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo laikinai 18 mėnesių laikotarpiui sustabdomas II priedo taikymas visiems atitinkamos trečiosios šalies piliečiams. Deleguotasis aktas įsigalioja tą dieną, kurią nustoja galioti šios dalies a punkte nurodytas įgyvendinimo aktas, ir juo atitinkamai iš dalies pakeičiamas II priedas. Tas dalinis pakeitimas turi būti daromas šalia atitinkamos trečiosios šalies pavadinimo įterpianč išnašą, kurioje nurodoma, kad vizos reikalavimo netaikymas sustabdomas tos trečiosios šalies atžvilgiu, ir nurodomas to sustabdymo laikotarpis.

Jei Komisija pagal 7 dalį pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, deleguotajame akte numatytas vizos reikalavimo netaikymo sustabdymo laikotarpis pratęsiamas šešiais mėnesiais. Išnaša atitinkamai iš dalies pakeičiama.

Nedarant poveikio 6 straipsnio taikymui, sustabdymo laikotarpiu atitinkamos trečiosios šalies piliečiai, kirsdami valstybių narių išorines sienas, privalo turėti vizą.

Valstybė narė, kuri pagal 6 straipsnį numato naujus vizos reikalavimo netaikymo tam tikrai trečiosios šalies, kuriai taikomas aktas, kuriuo laikinai sustabdomas vizos reikalavimo netaikymas, piliečių kategorijai atvejus, praneša apie tas priemones pagal 12 straipsnį.

7. Iki deleguotojo akto, priimto pagal 6 dalies b punktą, galiojimo laikotarpio pabaigos Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą. Kartu su ataskaita gali būti pateiktas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas šis reglamentas, siekiant nuorodą į atitinkamą trečiąją šalį iš II priedo perkelti į I priedą.

8. Jei Komisija pagal 7 dalį pateikė pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, ji gali pratęsti pagal šio straipsnio 6 dalies a punktą priimto įgyvendinimo akto galiojimą laikotarpiui, neviršijančiam 12 mėnesių. Sprendimas pratęsti įgyvendinimo akto galiojimą priimamas laikantis 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9 straipsnis

1. Ne vėliau kaip 2018 m. sausio 10 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamas 7 straipsnyje numatyto abipusiškumo mechanizmo veiksmingumas, ir prireikus pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas šis reglamentas. Dėl tokio pasiūlymo Europos Parlamentas ir Taryba priima sprendimą, laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros.

2. Komisija ne vėliau kaip 2021 m. kovo 29 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamas 8 straipsnyje numatyto sustabdymo mechanizmo veiksmingumas, ir prireikus pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas šis reglamentas. Dėl tokio pasiūlymo Europos Parlamentas ir Taryba priima sprendimą, laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros.

10 straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 7 straipsnio f punkte nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 9 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. 8 straipsnio 6 dalies b punkte nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2017 m. kovo 28 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
4. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio f punkte ir 8 straipsnio 6 dalies b punkte nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
5. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
6. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
7. Pagal 7 straipsnio f punktą priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per keturis mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.
8. Pagal 8 straipsnio 6 dalies b punktą priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus tam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš.

11 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima, ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

12 straipsnis

1. Valstybės narės praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai apie priemones, kurių jos ėmėsi pagal 6 straipsnį, per penkias darbo dienas nuo tų priemonių priėmimo.
2. Komisija informaciniais tikslais skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* apie priemones, apie kurias buvo pranešta pagal 1 dalį.

13 straipsnis

Šis reglamentas nedaro įtakos valstybių narių kompetencijai, susijusiai su valstybių bei teritorinių vienetų pripažinimu ir jų institucijų išduotų pasų, kelionės bei asmens tapatybę patvirtinančių dokumentų pripažinimu.

---

14 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 539/2001 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal IV priede pateiktą atitikties lentelę.

15 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse pagal Sutartis.

Priimta Strasbūre 2018 m. lapkričio 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

K. EDTSTADLER

I PRIEDAS

**TREČIŲJŲ ŠALIŲ, KURIŲ PILIEČIAI, KIRSDAMI VALSTYBIŲ NARIŲ IŠORINIS SIENAS, PRIVALO TURĖTI
VIZAS, SĄRAŠAS**

1. VALSTYBĖS

Afganistanas
Alžyras
Angola
Armėnija
Azerbaidžanas
Bahreinas
Baltarusija
Bangladešas
Belizas
Beninas
Bisau Gvinėja
Bolivija
Botsvana
Burkina Fosas
Burundis
Butanas
Centrinės Afrikos Respublika
Čadas
Dominikos Respublika
Drambio Kaulo Krantas
Džibutis
Egiptas
Ekvadoras
Eritrėja
Eswatini
Etiopija
Fidžis
Filipinai
Gabonas
Gambija
Gana
Gviana
Gvinėja
Haitis
Indija
Indonezija

Irakas
Iranas
Jamaika
Jemenas
Jordanija
Kambodža
Kamerūnas
Kataras
Kazachstanas
Kenija
Kinija
Kirgizija
Komorai
Kongas
Kongo Demokratinė Respublika
Kuba
Kuveitas
Laosas
Lesotas
Libanas
Liberija
Libija
Madagaskaras
Malavis
Maldyvai
Malis
Marokas
Mauritanija
Mianmaras/Burma
Mongolija
Mozambikas
Namibija
Nepalas
Nigerija
Nigeris
Omanas
Pakistanas
Papua ir Naujoji Gvinėja
Pietų Afrikos Respublika
Pietų Sudanas
Pusiaujo Gvinėja
Ruanda

Rusija
San Tomė ir Prinsipė
Saudo Arabija
Senegalas
Siera Leonė
Sirija
Somalis
Sudanas
Surinamas
Šiaurės Korėja
Šri Lanka
Tadžikistanas
Tailandas
Tanzanija
Togas
Tunisas
Turkija
Turkmėnistanas
Uganda
Uzbekistanas
Vietnamas
Zambija
Zimbabvė
Žaliojo Kyšulio Salos

2. DARINIAI IR TERITORINĖS VALDOS, BENT VIENOS VALSTYBĖS NARĖS NEPRIPAŽINTI KAIP VALSTYBĖS

- Kosovas, kaip nustatyta 1999 m. birželio 10 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Rezoliucijoje 1244
- Palestinos Autonomija

—

II PRIEDAS

**TREČIŲJŲ ŠALIŲ, KURIŲ PILIEČIAMS NETAIKOMAS REIKALAVIMAS TURĖTI VIZĄ KERTANT VALSTYBIŲ
NARIŲ IŠORINĖS SIENAS, KAI BUVIMO TRUKMĖ NEVIRŠIJA 90 DIENŲ PER BET KURĮ 180 DIENŲ
LAIKOTARPĮ**

1. VALSTYBĖS

Albanija ⁽¹⁾

Andora

Antigva ir Barbuda

Argentina

Australija

Bahamos

Barbadosas

Bosnija ir Hercegovina ⁽¹⁾

Brazilija

Brunėjus

buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija ⁽¹⁾

Čilė

Dominika ⁽²⁾Grenada ⁽²⁾Gruzija ⁽³⁾

Gvatemala

Hondūras

Izraelis

Japonija

Jungtinės Amerikos Valstijos

Jungtiniai Arabų Emyratai ⁽²⁾Juodkalnija ⁽¹⁾

Kanada

Kiribatis ⁽²⁾

Kolumbija

Kosta Rika

Malaizija

Maršalo salos ⁽²⁾⁽¹⁾ Vizos reikalavimo netaikymas galioja tik biometrinių pasų turėtojams.⁽²⁾ Vizos reikalavimas netaikomas nuo tos dienos, kai įsigalioja su Europos Sąjunga sudarytas susitarimas dėl bevizio režimo.⁽³⁾ Vizos reikalavimo netaikymas galioja tik Gruzijos pagal Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (ICAO) standartus išduotų biometrinių pasų turėtojams.

Mauricijus

Meksika

Mikronezija ⁽¹⁾

Moldova ⁽²⁾

Monakas

Naujoji Zelandija

Nauru ⁽¹⁾

Nikaragva

Palau ⁽¹⁾

Panama

Paragvajus

Peru ⁽¹⁾

Pietų Korėja

Rytų Timoras ⁽¹⁾

Saliamono salos

Salvadoras

Samoa

San Marinas

Seišeliai

Sent Kitsas ir Nevis

Sent Lusija ⁽¹⁾

Sent Vinsentas ir Grenadinai ⁽¹⁾

Serbija (išskyrus Serbijos Koordinavimo direktorato (serbų kalba: *Koordinaciona uprava*) išduotų Serbijos pasų turėtojus) ⁽³⁾

Singapūras

Šventasis Sostas

Tonga ⁽¹⁾

Trinidadas ir Tobagas

Tuvalu ⁽¹⁾

Ukraina ⁽⁴⁾

Urugvajus

Vanuatu ⁽¹⁾

Venesuela

⁽¹⁾ Vizos reikalavimas netaikomas nuo tos dienos, kai įsigalioja su Europos Sąjunga sudarytas susitarimas dėl bevizio režimo.

⁽²⁾ Vizos reikalavimo netaikymas galioja tik Moldovos biometrinių pasų, išduotų laikantis Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (TCAO) standartų, turėtojams.

⁽³⁾ Vizos reikalavimo netaikymas galioja tik biometrinių pasų turėtojams.

⁽⁴⁾ Vizos reikalavimo netaikymas galioja tik biometrinių pasų, Ukrainos išduotų laikantis Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (ICAO) standartų, turėtojams.

2. KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS SPECIALIEJI ADMINISTRACINIAI REGIONAI

Honkongo SAR ⁽¹⁾

Makao SAR ⁽²⁾

3. BRITANIJOS PILIEČIAI, KURIE PAGAL SĄJUNGOS TEISĘ NĖRA JUNG TINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS PILIEČIAI

Britanijos piliečiai (užjūrio teritorijų)

Britanijos užjūrio teritorijų piliečiai (BOTC)

Britanijos užjūrio piliečiai (BOC)

Britanijos saugomi asmenys (BPP)

Britanijai pavaldūs subjektai

4. DARINIAI IR TERITORINĖS VALDOS, BENT VIENOS VALSTYBĖS NARĖS NEPRIPAŽINTI KAIP VALSTYBĖS

Taivanas ⁽³⁾

—

⁽¹⁾ Vizos reikalavimo netaikymas galioja tik asmenims, turintiems Honkongo specialiojo administracinio regiono pasus.

⁽²⁾ Vizos reikalavimo netaikymas galioja tik asmenims, turintiems Makao SAR pasus.

⁽³⁾ Vizos reikalavimo netaikymas galioja tik Taivano išduotų pasų, kuriuose yra nurodytas asmens tapatybės kortelės numeris, turėtojams.

III PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĖLESNIŲ PAKEITIMŲ SĄRAŠAS

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001
(OL L 81, 2001 3 21, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2414/2001
(OL L 327, 2001 12 12, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 453/2003
(OL L 69, 2003 3 13, p. 10)

2003 m. Stojimo akto II priedo 18 punkto B papunktis

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 851/2005
(OL L 141, 2005 6 4, p. 3)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1791/2006
(OL L 363, 2006 12 20, p. 1)

Tik 1 straipsnio 1 dalies vienuolikta įtrauka,
kiek susiję su Reglamentu (EB) Nr. 539/2001, ir
priedo 11 punkto B papunkčio 3 dalis

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1932/2006
(OL L 405, 2006 12 30, p. 23)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1244/2009
(OL L 336, 2009 12 18, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
Nr. 1091/2010 (OL L 329, 2010 12 14, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
Nr. 1211/2010 (OL L 339, 2010 12 22, p. 6)

Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013
(OL L 158, 2013 6 10, p. 1)

Tik 1 straipsnio 1 dalies k punkto ketvirta
įtrauka ir priedo 13 punkto B papunkčio 2 dalis

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
Nr. 610/2013 (OL L 182, 2013 6 29, p. 1)

Tik 4 straipsnis

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
Nr. 1289/2013 (OL L 347, 2013 12 20, p. 74)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
Nr. 259/2014 (OL L 105, 2014 4 8, p. 9)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
Nr. 509/2014 (OL L 149, 2014 5 20, p. 67)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
2017/371 (OL L 61, 2017 3 8, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
2017/372 (OL L 61, 2017 3 8, p. 7)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
2017/850 (OL L 133, 2017 5 22, p. 1)

IV PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 539/2001	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
1 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	3 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	3 straipsnio 2 dalis
1 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	4 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos įžanginiai žodžiai	4 straipsnio 2 dalies įžanginiai žodžiai
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirma įtrauka	4 straipsnio 2 dalies a punktas
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos antra įtrauka	4 straipsnio 2 dalies b punktas
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos trečia įtrauka	4 straipsnio 2 dalies c punktas
1 straipsnio 3 dalis	5 straipsnis
1 straipsnio 4 dalis	7 straipsnis
1a straipsnio 1 ir 2 dalys	8 straipsnio 1 ir 2 dalys
1a straipsnio 2a dalis	8 straipsnio 3 dalis
1a straipsnio 2b dalis	8 straipsnio 4 dalis
1a straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 5 dalis
1a straipsnio 4 dalis	8 straipsnio 6 dalis
1a straipsnio 5 dalis	8 straipsnio 7 dalis
1a straipsnio 6 dalis	8 straipsnio 8 dalis
1b straipsnis	9 straipsnio 1 dalis
1c straipsnis	9 straipsnio 2 dalis
2 straipsnis	2 straipsnis
4 straipsnis	6 straipsnis
4a straipsnis	11 straipsnis
4b straipsnio 1 ir 2 dalys	10 straipsnio 1 ir 2 dalys
4b straipsnio 2a dalis	10 straipsnio 3 dalis
4b straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 4 dalis
4b straipsnio 3a dalis	10 straipsnio 5 dalis
4b straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 6 dalis
4b straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 7 dalis
4b straipsnio 6 dalis	10 straipsnio 8 dalis
5 straipsnis	12 straipsnis
6 straipsnis	13 straipsnis
7 straipsnis	14 straipsnis
8 straipsnis	15 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
—	III priedas
—	IV priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/1807**2018 m. lapkričio 14 d.****dėl laisvo ne asmens duomenų judėjimo Europos Sąjungoje pagrindų****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami į įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) ekonomika vis sparčiau skaitmeninama. Informacinės ir ryšių technologijos – jau ne atskiras sektorius, o visų modernių novatoriškų ekonomikos ir visuomenės sistemų pamatas. Tose sistemose svarbiausi yra elektroniniai duomenys, kurie gali sukurti didelę vertę juos nagrinėjant arba sujungiant su paslaugomis ar prekėmis. Tuo pat metu sparti duomenų ekonomikos plėtra ir naujos technologijos, kaip antai dirbtinis intelektas, daiktų interneto produktai ir paslaugos, autonominės sistemos ir 5G kelia naujų teisinių klausimų, susijusių su prieiga prie duomenų ir jų pakartotiniu naudojimu, atsakomybe, etika ir solidarumu. Turėtų būti svarstomas darbas atsakomybės klausimu, visų pirma įgyvendinant savireguliacijos kodeksus ir kitą geriausią praktiką, atsižvelgiant į rekomendacijas, sprendimus ir veiksmus, kurių imamasi be žmogaus įsikišimo visoje duomenų tvarkymo vertės grandinėje. Atliekant tokį darbą taip pat galėtų būti įtraukiami tinkami mechanizmai dėl atsakomybės nustatymo, dėl atsakomybės perdavimo tarp bendradarbiaujančių tarnybų, dėl draudimo ir dėl audito;
- (2) duomenų vertės grandinės sudarytos iš įvairių veiksmų su duomenimis: duomenų kūrimo ir rinkimo; duomenų agregavimo ir organizavimo; duomenų tvarkymo; duomenų analizės, pardavimo ir skirstymo; duomenų naudojimo ir pakartotinio naudojimo. Tačiau veiksmingai ir efektyviai tvarkyti duomenis ir Sąjungoje sukurti duomenų ekonomiką visų pirma trukdo dvi duomenų judėjimą ir vidaus rinką varžančios kliūtys: valstybių narių institucijų nustatyti duomenų vietos reikalavimai ir privačiame sektoriuje esanti susiaurėjusi duomenų paskirstymo praktika;
- (3) įsisteigimo laisvė ir paslaugų teikimo laisvė duomenų tvarkymo paslaugoms taikoma pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV). Tačiau tų paslaugų teikimui yra sudaromos kliūtys arba kartais užkertamas kelias jas teikti dėl nustatytų tam tikrų nacionalinių, regioninių ar vietos reikalavimų duomenis laikyti konkrečioje teritorijoje;
- (4) tokios kliūtys laisvam duomenų tvarkymo paslaugų teikimui ir paslaugų teikėjų steigimosi teisei kilo dėl valstybių narių teisės aktų reikalavimų, kad duomenų tvarkymo tikslais duomenys turi būti laikomi konkrečioje geografinėje vietovėje arba teritorijoje. Panašų poveikį sukelia ir kitos taisyklės ar administracinė praktika, kuriomis nustatomi konkretūs reikalavimai, dėl kurių sunku duomenis tvarkyti už konkrečios Sąjungos geografinės vietovės arba teritorijos ribų, kaip antai, reikalavimas naudoti tam tikros valstybės narės sertifikuotas ir patvirtintas technines priemones. Teisinio tikrumo dėl teisėto ar neteisėto duomenų vietos reikalavimų apimties nebuvimas dar labiau apriboja rinkos dalyvių ir viešojo sektoriaus pasirinkimo galimybes dėl duomenų tvarkymo vietos. Šiuo reglamentu jokių būdu nevaržoma verslininkų laisvė sudaryti sutartis, kuriose nurodoma, kur turi būti saugomi duomenys. Šiuo reglamentu tik norima apsaugoti tą laisvę užtikrinant, kad sutarta vieta galėtų būti bet kurioje Sąjungos vietoje;

⁽¹⁾ OL C 227, 2018 6 28, p. 78.⁽²⁾ 2018 m. spalio 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos sprendimas.

- (5) tuo pačiu metu, duomenims judėti Sąjungoje trukdo ir privačiame sektoriuje nusistatomi apribojimai: teisinės, sutartinės ir techninės nuostatos kliudo arba užkerta kelią duomenų tvarkymo paslaugų naudotojams savo duomenis persikelti iš vieno paslaugų teikėjo pas kitą paslaugų teikėją arba atgal į nuosavas informacinių technologijų sistemas, net kai yra pasibaigęs sutarties su paslaugų teikėju galiojimas;
- (6) dėl visų tų kliūčių nebėra konkurencijos tarp Sąjungos debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjų, kyla įvairių susaistymo su pardavėjais problemų ir labai trūksta duomenų judumo. Be to, duomenų vietos nustatymo politika pakenkė mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bendrovių gebėjimams sudaryti palankias sąlygas įmonių, universitetų ir kitų mokslinių tyrimų organizacijų bendradarbiavimui siekiant skatinti inovacijų diegimą;
- (7) teisinio tikrumo sumetimais ir dėl poreikio užtikrinti vienodas veiklos sąlygas Sąjungoje, visiems rinkos dalyviams skirtas bendras taisyklių rinkinys yra vienas iš pagrindinių veiksmų vidaus rinkos veikimui užtikrinti. Siekiant pašalinti kliūtis prekybai ir konkurencijos iškraipymus, kuriuos sukelia nacionalinių įstatymų skirtumai, taip pat neleisti rasti kitoms galimoms kliūtims prekybai ir reikšmingiems konkurencijos iškraipymams, būtina priimti visose valstybėse narėse taikytinas vienodas taisykles;
- (8) šiuo reglamentu nedaromas poveikis teisiniam pagrindui dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl teisės į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje, ir visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoms (ES) 2016/680 ⁽²⁾ ir 2002/58/EB ⁽³⁾;
- (9) besiplečiantis daiktų internetas, dirbtinis intelektas ir mašinų mokymasis yra svarbūs ne asmens duomenų šaltiniai, pavyzdžiui, dėl jų diegimo automatizuotuose pramonės gamybos procesuose. Konkretūs ne asmens duomenų pavyzdžiai: suvestiniai ir anonimizuoti duomenų rinkiniai, naudojami didžiųjų duomenų analizei, duomenys apie tikslųjį ūkininkavimą, kurie gali padėti stebėti ir optimizuoti pesticidų ir vandens naudojimą, arba duomenys apie pramonės mašinų techninės priežiūros poreikius. Jei dėl technologijų pokyčių anonimizuotus duomenis tampa įmanoma paversti asmens duomenimis, tokie duomenys turi būti laikomi asmens duomenimis ir atitinkamai turi būti taikomas Reglamentas (ES) 2016/679;
- (10) pagal Reglamentą (ES) 2016/679 valstybėms narėms negalima riboti arba uždrausti laisvo asmens duomenų judėjimo Sąjungoje dėl priežasčių, susijusių su fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis. Šiuo reglamentu nustatomas toks pats laisvo ne asmens duomenų judėjimo Sąjungoje principas, išskyrus kai duomenų judėjimo apribojimas arba draudimas yra pateisinamas su visuomenės saugumu susijusiomis priežastimis. Reglamente (ES) 2016/679 ir šiame reglamente nustatytas darnus taisyklių rinkinys, reglamentuojantis laisvą įvairių rūšių duomenų judėjimą. Be to, šiuo reglamentu nenustatoma pareiga atskirai saugoti įvairių rūšių duomenis;
- (11) siekiant nustatyti laisvo ne asmens duomenų judėjimo Sąjungoje pagrindus ir suteikti pamatą plėtoti duomenų ekonomiką bei didinti Sąjungos pramonės konkurencingumą, būtina nustatyti aiškų, išsamų ir nuspėjamą duomenų, išskyrus asmens duomenis, tvarkymo vidaus rinkoje teisinį pagrindą. Remiantis požiūriu, grindžiamu valstybių narių bendradarbiavimo ir savitvarkos principais, turėtų būti užtikrinta, kad tas pagrindas būtų pakankamai lankstus, jog būtų atsižvelgta į kintančius naudotojų, paslaugų teikėjų ir nacionalinių institucijų poreikius Sąjungoje. Siekiant išvengti esamų mechanizmų dubliavimo pavojaus, ir taip išvengiant didesnės naštos ir valstybėms narėms, ir verslininkams, nereikėtų nustatyti išsamių techninių taisyklių;
- (12) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis duomenų tvarkymui, jeigu jis yra veiklos, kuri nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, dalis. Visų pirma, turėtų būti priminta, kad pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 4 straipsnį kiekviena valstybė narė yra išimtinai atsakinga už savo nacionalinį saugumą;

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

⁽²⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

⁽³⁾ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

- (13) laisvas duomenų judėjimas Sąjungoje atliks svarbų vaidmenį užtikrinant duomenimis grindžiamą ekonomikos augimą ir inovacijas. Valstybių narių valdžios institucijoms ir viešosios teisės reglamentuojamiems subjektams, kaip ir įmonėms bei vartotojams, naudinga turėti daugiau laisvės pasirinkti duomenimis grindžiamų paslaugų teikėjus, turėti konkurencingesnes kainas ir efektyvesnę paslaugų teikimą piliečiams. Atsižvelgiant į tai, kad valdžios institucijos ir viešosios teisės reglamentuojami subjektai tvarko didelius duomenų kiekius, labai svarbu, kad naudodamos duomenų tvarkymo paslaugas jos rodytų pavyzdį ir nesiimtų duomenų vietos apribojimo priemonių naudojantis duomenų tvarkymo paslaugomis. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas valdžios institucijoms bei viešosios teisės reglamentuojamiems subjektams. Šiuo atžvilgiu šiame reglamente numatytas laisvas ne asmens duomenų judėjimo principas turėtų būti taip pat taikomas bendrajai ir nuosekliai administracinei praktikai ir kitiems duomenų vietos reikalavimams viešųjų pirkimų srityje nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2014/24/ES ⁽¹⁾;
- (14) kaip ir Direktyvos 2014/24/ES atveju, šiuo reglamentu nedaromas poveikis valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, kurie susiję su valstybių narių vidaus organizavimu ir pagal kuriuos valdžios institucijoms ir viešosios teisės reglamentuojamiems subjektams suteikiami duomenų tvarkymo įgaliojimai ir pareigos be privačių šalių atlygio pagal sutartį, taip pat valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, kuriuose numatomas tų įgaliojimų ir pareigų įgyvendinimas. Nors valdžios institucijos ir viešosios teisės reglamentuojami subjektai skatinami atsižvelgti į ekonominę ir kitą užsakomųjų paslaugų perdavimo išorės paslaugų teikėjams teikiamą naudą, jie gali turėti pagrįstų priežasčių pasirinkti sau paslaugas teikti patiems arba naudojantis vidaus ištekliais. Todėl nė viena šio reglamento nuostata neįpareigoja valstybių narių sudaryti paslaugų, kurias jos nori teikti pačios, teikimo sutarčių arba naudotis išorės paslaugomis, arba paslaugų teikimą organizuoti kitu būdu nei sudarant viešąsias sutartis;
- (15) šis reglamentas turėtų būti taikomas fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie duomenų tvarkymo paslaugas teikia Sąjungoje gyvenantiems arba įsisteigusiems naudotojams, įskaitant tuos, kurie duomenų tvarkymo paslaugas teikia Sąjungoje nebūdami įsisteigę Sąjungoje. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas ne Sąjungoje teikiamoms duomenų tvarkymo paslaugoms ir su tokiais duomenimis susijusiems duomenų vietos reikalavimams;
- (16) šiuo reglamentu nenustatomos taisyklės, susijusios su taikytinos teisės nustatymu komercinėse bylose, todėl šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (EB) Nr. 593/2008 ⁽²⁾. Visų pirma, jeigu sutarčiai taikytina teisė nebuvo pasirinkta pagal tą reglamentą, paslaugų teikimo sutartį iš esmės reglamentuoja valstybės, kurioje yra paslaugų teikėjo įprastinė gyvenamoji vieta, teisė;
- (17) šis reglamentas turėtų būti taikomas plačiausiaja duomenų tvarkymo prasme, todėl jis siejamas su visų rūšių informacinių technologijų sistemų, kurias naudotojas turi savo patalpose arba kurias perka iš duomenų tvarkymo paslaugų teikėjo, naudojimu. Jis turėtų būti taikomas įvairaus intensyvumo duomenų tvarkymui – nuo duomenų saugojimo (paslauga – infrastruktūra) iki duomenų apdorojimo platformose (paslauga – platforma) arba taikomo-siomis programomis (paslauga – programinė įranga);
- (18) duomenų vietos reikalavimai yra aiški kliūtis laisvam duomenų tvarkymo paslaugų teikimui visoje Sąjungoje ir vidaus rinkai. Tuo remiantis jie turėtų būti uždrausti, nebent jų taikymą galima pagrįsti visuomenės saugumo priežastimis, kaip apibrėžta Sąjungos teisėje, ypač SESV 52 straipsnio prasme, ir jie turi atitikti ES sutarties 5 straipsnyje įtvirtintą proporcingumo principą. Kad būtų taikomas tarpvalstybinio laisvo ne asmens duomenų judėjimo principas, sparčiai šalinami galiojantys duomenų vietos reikalavimai ir atsirastų galimybė, remiantis veiklos motyvais, duomenis tvarkyti keliuose vietose visoje Sąjungoje, ir kadangi šiame reglamente numatytomis priemonėmis užtikrinama prieiga prie duomenų reguliavimo kontrolės tikslais, valstybės narės, pagrįsdamos duomenų vietos reikalavimus, turėtų galėti remtis tik visuomenės saugumu;
- (19) visuomenės saugumo sąvoka, kaip apibrėžta SESV 52 straipsnyje ir kaip išaiškinta Teisingumo Teismo, apima tiek valstybės narės vidaus, tiek išorės saugumą, tiek visuomenės saugumo klausimus, tam, kad, visų pirma, būtų sudarytos sąlygos vykdyti nusikalstamų veikų tyrimą, atskleidimą ir baudžiamąjį persekiojimą už jas. Tokiu būdu daroma prielaida, kad kyla tikra ir pakankamai rimta grėsmė vienam iš pagrindinių visuomenės interesų, kaip antai grėsmė institucijų veikimui ir esminių viešųjų paslaugų teikimui bei gyventojų išlikimui, taip pat kyla pavojus, jog bus rimtai sutrikdyti išorės santykiai, arba pavojus taikiam tautų sambūviui, arba grėsmė kariniams interesams. Laikantis proporcingumo principo duomenų vietos reikalavimai, grindžiami visuomenės saugumo priežastimis, turėtų būti tinkami siekiamam tikslui įgyvendinti ir neturėtų viršyti to, kas būtina tam tikslui pasiekti;

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

⁽²⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

- (20) kad tarpvalstybinio laisvo ne asmens duomenų judėjimo principas būtų taikomas veiksmingai ir būtų užkirstas kelias kurti naujas kliūtis sklandžiam vidaus rinkos veikimui, valstybės narės turėtų Komisijai nedelsiant pateikti visus teisės aktų projektus, kuriais nustatomas naujas arba keičiamas galiojantis duomenų vietos reikalavimas. Tie teisės aktų projektai turėtų būti teikiami ir vertinami pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/1535 ⁽¹⁾;
- (21) be to, kad būtų pašalintos tikėtinos esamos kliūtys, valstybės narės turėtų pereinamuoju 24 mėnesių laikotarpiu nuo šio reglamento taikymo pradžios datos peržiūrėti galiojančius bendro pobūdžio įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais nustatomi duomenų vietos reikalavimai ir visus tokius, jų manymų, šį reglamentą atitinkančius duomenų vietos reikalavimus kartu su jų nustatymo pagrindimu pateikti Komisijai. Tuo remdamasi Komisija turėtų galėti išnagrinėti paliktų galioti duomenų vietos reikalavimų tinkamumą. Komisija turėtų galėti, kai tinkama, atitinkamai valstybei narei teikti pastabas. Į tokias pastabas turėtų būti įtraukta rekomendacija iš dalies pakeisti arba panaikinti duomenų vietos reikalavimą;
- (22) šiuo reglamentu nustatytos pareigos pateikti Komisijai esamus duomenų vietos reikalavimus ir aktų projektus turėtų būti taikomos teisės aktais nustatytiems duomenų vietos reikalavimams ir bendro pobūdžio teisės aktų projektams, o ne konkrečiam fiziniam ar juridiniam asmeniui skirtiems sprendimams;
- (23) kad fiziniams ir juridiniams asmenims, kaip antai paslaugų teikėjams ir duomenų tvarkymo naudotojams, būtų užtikrintas valstybių narių duomenų vietos reikalavimų, nustatytų bendro pobūdžio įstatyme ar kitame teisės akte, skaidrumas, valstybės narės informaciją apie tokius reikalavimus turėtų skelbti per nacionalinį bendrąjį informacijos elektroninėmis priemonėmis centrą ir nuolat atnaujinti tą informaciją. Alternatyviai valstybės narės turėtų teikti atnaujintą informaciją apie tokius reikalavimus centriniam informacijos centrui, įsteigtam pagal kitą Sąjungos aktą. Kad fiziniai ir juridiniai asmenys būtų tinkamai informuojami apie duomenų vietos reikalavimus visoje Sąjungoje, valstybės narės Komisijai turėtų pateikti tokių bendrųjų informacijos centrų adresus. Komisija šią informaciją turėtų skelbti savo interneto svetainėje kartu su reguliariai atnaujinamu visų duomenų vietos reikalavimų, galiojančių valstybėse narėse, suvestiniu sąrašu, į kurį būtų įtraukta apibendrinta informacija apie tuos reikalavimus;
- (24) duomenų vietos reikalavimai dažnai atsiranda dėl pasitikėjimo tarpvalstybiniu duomenų tvarkymu stygiaus, dėl tariamo duomenų nebuvimo valstybių narių kompetentingų institucijų vykdomų veiksmų tikslais, kaip antai patikrinimui ir auditui reguliavimo arba priežiūros kontrolės tikslais. Tokio pasitikėjimo stygiaus negalima išspręsti vien tuo, kad sutarties sąlygos, pagal kurias kompetentingoms institucijoms neleidžiama teisėtai susipažinti su duomenimis atliekant savo oficialias pareigas, laikomos negaliojančiomis. Todėl šiame reglamente turėtų būti aiškiai nustatyta, kad juo nedaromas poveikis kompetentingų institucijų įgaliojimams prašyti prieigos prie duomenų arba ją gauti pagal Sąjungos arba nacionalinės teisės aktus ir kad negalima atsisakyti suteikti kompetentingoms institucijoms prieigos prie duomenų tuo pagrindu, kad duomenys tvarkomi kitoje valstybėje narėje. Kompetentingos institucijos galėtų nustatyti funkcinis reikalavimus, kuriais būtų remiama prieiga prie duomenų, kaip antai reikalavimą, kad sistemos aprašai turi būti saugomi atitinkamoje valstybėje narėje;
- (25) fiziniai arba juridiniai asmenys, kuriems taikoma pareiga pateikti duomenis kompetentingai institucijai, gali tokias pareigas įvykdyti teikdami ir užtikrindami kompetentingoms institucijoms veiksmingą ir laiku teikiamą elektroninę prieigą prie duomenų, nesvarbu, kurios valstybės narės teritorijoje duomenys yra tvarkomi. Tokia prieiga gali būti užtikrinama konkrečiomis nuostatomis, įrašomomis į fizinio arba juridinio asmens, kuriam taikoma pareiga suteikti prieigą, ir paslaugų teikėjo sudaromas sutartis;
- (26) jei fizinis arba juridinis asmuo, kuriam taikoma pareiga pateikti duomenis, tos pareigos nevykdo, kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę kreiptis pagalbos į kompetentingą instituciją kitose valstybėse narėse. Tokiais atvejais kompetentingos institucijos turėtų naudotis Sąjungos teisės aktuose arba tarptautiniuose susitarimuose

⁽¹⁾ 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (OL L 241, 2015 9 17, p. 1).

numatytomis bendradarbiavimo priemonėmis, atsižvelgiant į konkretaus atvejo dalyką, kaip antai bendradarbiavimo policijos, baudžiamosios arba civilinės teisės arba administracinių klausimų, reguliuojamo atitinkamai Tarybos pamatinio sprendimo 2006/960/TVR ⁽¹⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES ⁽²⁾, Europos Tarybos konvencija dėl elektroninių nusikaltimų ⁽³⁾, Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1206/2001 ⁽⁴⁾, Tarybos direktyva 2006/112/EB ⁽⁵⁾ ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 904/2010 ⁽⁶⁾. Jei tokie konkretūs bendradarbiavimo mechanizmai nesukurti, kompetentingos institucijos, siekdamos gauti prieigą prie norimų duomenų, turėtų viena su kita bendradarbiauti per paskirtus bendrus informacinius centrus;

- (27) jei vykdant pagalbos prašymą reikia, kad pagalbos prašymą gavusi institucija gautų prieigą prie fizinio arba juridinio asmens patalpų, įskaitant duomenų tvarkymo įrangą ir priemones, tokia prieiga turi atitikti Sąjungos teisę arba nacionalinę proceso teisę, įskaitant reikalavimą iš anksto gauti teismo leidimą;
- (28) šiuo reglamentu neturėtų būti leidžiama naudotojams bandyti išvengti nacionalinės teisės aktų taikymo. Todėl jame turėtų būti numatyta, kad valstybės narės taikytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas naudotojams, kurie neleidžia kompetentingoms institucijoms gauti prieigos prie savo duomenų, būtinų kompetentingų institucijų oficialioms pareigoms atlikti pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę. Skubiais atvejais, kai naudotojas piktnaudžiauja savo teise, valstybės narės turėtų galėti taikyti griežtai proporcingas laikinas apsaugos priemones. Taikant bet kokiais laikinąsias apsaugos priemones, dėl kurių turi būti keičiama duomenų tvarkymo vieta ilgesniu nei 180 dienų laikotarpiu nuo duomenų tvarkymo vietos pakeitimo, būtų ilgu laikotarpiu nukrypstama nuo laisvo duomenų judėjimo principo, todėl jos turėtų būti pateiktos Komisijai, kad ši išnagrinėtų jų suderinamumą su Sąjungos teise;
- (29) galimybė netrukdomai persikelti duomenis – vienas iš svarbiausių veiksnių, sudarant palankias galimybes naudotojams rinktis ir veiksmingai konkurencijai duomenų tvarkymo paslaugų rinkose. Tikros arba menamos kliūtys persikelti duomenis iš vienos valstybės narės į kitą taip pat griauja profesionalių naudotojų pasitikėjimą kitose valstybėse narėse teikiamais pasiūlymais, taigi ir pasitikėjimą apskritai vidaus rinka. Nors atskiri vartotojai naudojami galiojančiais Sąjungos teisės aktais suteikiama nauda, naudotojams, kurie užsiima verslu arba profesine veikla, nesudarytos sąlygos lengviau pasirinkti kitus paslaugų teikėjus. Nuoseklūs techniniai reikalavimai visoje Sąjungoje, nesvarbu, ar dėl techninio suderinimo, tarpusavio pripažinimo ar savanoriško suderinimo, taip pat padeda kurti konkurencingą duomenų tvarkymo paslaugų vidaus rinką;
- (30) kad galėtų pasinaudoti visa konkurencingos aplinkos teikiama nauda, profesionalieji naudotojai turėtų galėti sprendimus priimti turėdami informacijos ir turėtų galėti lengvai palyginti vidaus rinkoje siūlomų įvairių duomenų tvarkymo paslaugų sudedamąsias dalis, įskaitant sutarties sąlygas dėl duomenų perkėlimo nutraukus sutartį. Kad būtų orientuojamasi į naujovių diegimo galimybes rinkoje ir atsižvelgiama į duomenų tvarkymo paslaugų teikėjų ir profesionalių naudotojų patirtį ir specialiąsias žinias, rinkos dalyviai išsamią informaciją ir veiklos reikalavimus, susijusius su duomenų perkėlimu, turėtų nustatyti patys, Komisijai skatinant, remiant ir stebint, savitvarkos būdu parengtuose Sąjungos elgesio taisyklių sąvaduose, į kuriuos galėtų būti įtrauktos pavyzdinės sutarčių sąlygos;
- (31) siekiant, kad tokie elgesio taisyklių sąvada būtų veiksmingi, o paslaugų teikėjo keitimas ir duomenų perkėlimas būtų lengvesnis, tokie elgesio taisyklių sąvada turėtų būti išsamūs ir apimti bent pagrindinius aspektus, kurie svarbūs vykstant duomenų perkėlimo procesui, kaip antai bet kokios duomenų atsarginės kopijos darymo procesus ir vietą; turimus duomenų formatus ir laikmenas; būtiną IT konfigūraciją ir minimalų tinklo pralaidumą; laiką, kurio reikia norint pradėti duomenų perkėlimo procedūrą, ir laiką, kurį duomenys galės būti prieinami perkėlimui; bei garantijas, skirtas prieigai prie duomenų, jei paslaugų teikėjas bankrutuotų. Elgesio taisyklių sąvaduose turėtų būti aiškiai nurodyta, kad susaistymas su pardavėju yra nepriimtina verslo praktika, juose turėtų būti numatytos pasitikėjimą didinančios technologijos ir jie turėtų būti nuolat atnaujinami atsižvelgiant į technologinę pažangą. Komisija turėtų užtikrinti, kad viso proceso metu būtų konsultuojamasi su visais susijusiais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant mažųjų ir vidutinių įmonių (toliau – MVĮ) ir startuolių asociacijas, naudotojus ir debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjus. Komisija turėtų įvertinti tokių elgesio taisyklių sąvadų rengimą ir jų įgyvendinimo efektyvumą;

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/960/TVR dėl keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tarp Europos Sąjungos valstybių narių teisėsaugos institucijų supaprastinimo (OL L 386, 2006 12 29, p. 89).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014 5 1, p. 1).

⁽³⁾ Europos Tarybos konvencija dėl elektroninių nusikaltimų, Europos Tarybos sutarčių serija Nr. 185.

⁽⁴⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 1).

⁽⁵⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁽⁶⁾ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

- (32) kai vienos valstybės narės kompetentinga institucija prašo kitos valstybės narės padėti pagal šį reglamentą gauti prieigą prie duomenų, ji turėtų per paskirtąjį bendrąjį informacinį centrą pastarosios valstybės narės bendrajam informaciniam centrui pateikti tinkamai pagrįstą prašymą, kuriame turėtų būti rašytinis prašomos prieigos prie duomenų priežasčių paaiškinimas ir teisinis pagrindas. Pagalbos prašymą gavęs valstybės narės paskirtas bendrasis informacinis centras turėtų padėti prašymą perduoti atitinkamai kompetentingai institucijai valstybėje narėje, kurios pagalbos prašoma. Kad bendradarbiavimas būtų veiksmingas, institucija, kuriai perduotas prašymas, turėtų nedelsiant į jį atsakydama suteikti pagalbą arba pateikti informaciją apie iškilusius sunkumus įvykdyti tokį prašymą arba apie atsisakymo patenkinti prašymą priežastis;
- (33) kai pasitikėjimas tarptautiniu duomenų tvarkymu bus didesnis, rinkos dalyviai ir viešasis sektorius duomenų vietos reikalavimą mažiau tapatins su duomenų saugumu. Pasitikėjimą turėtų didinti ir bendrovėms užtikrinamas teisinis tikrumas, kiek tai susiję su atitiktimi taikytiniams saugumo reikalavimams, kai jie duomenų tvarkymo paslaugas perka iš paslaugų teikėjų, įskaitant kitose valstybėse narėse;
- (34) visi su fizinio arba juridinio asmens duomenų tvarkymu susiję saugumo reikalavimai, kurie jo gyvenamojoje arba įsisteigimo valstybėje narėje pagrįstai ir proporcingai taikomi pagal Sąjungos teisės aktus arba pagal nacionalinės teisės aktus, priimtus laikantis Sąjungos teisės aktų, turėtų būti toliau taikomi tų duomenų tvarkymui kitoje valstybėje narėje. Tie fiziniai arba juridiniai asmenys turėtų tokius reikalavimus įvykdyti arba patys, arba sutarčių su paslaugų teikėjais nuostatomis;
- (35) nacionaliniu lygmeniu nustatomi saugumo reikalavimai turėtų būti būtini ir proporcingi rizikai, kylančiai duomenų tvarkymui tose srityse, kuriose taikomi nacionalinės teisės aktai, kuriais tie reikalavimai nustatomi;
- (36) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/1148⁽¹⁾ numatytos teisinės priemonės bendram kibernetinio saugumo Sąjungoje lygiui didinti. Duomenų tvarkymo paslaugos yra vienos iš tų skaitmeninių paslaugų, kurioms taikoma ta direktyva. Pagal tą direktyvą valstybės narės turi užtikrinti, kad skaitmeninių paslaugų teikėjai pastebėtų riziką ir imtųsi tinkamų ir proporcingų techninių ir organizacinių priemonių, kad galėtų valdyti riziką, kylančią tinklų ir informacinių sistemų, kuriais jie naudojami, saugumui. Tokiomis priemonėmis užtikrinamas saugumo lygis turi atitikti kylančią riziką, jos turėtų būti parengtos atsižvelgiant į sistemų ir įrenginių saugumą; incidentų valdymą; verslo testinimo valdymą; stebėjimą, auditą bei bandymą; ir į tarptautinių standartų laikymąsi. Tų elementų specifikacijas Komisija pagal šią direktyvą turi išsamiau nustatyti įgyvendinimo aktais;
- (37) Komisija turėtų pateikti ataskaitą dėl šio reglamento įgyvendinimo, visų pirma stengdamasi nustatyti, ar reikia jį keisti atsižvelgiant į technologijų arba rinkos pokyčius. Toje ataskaitoje visų pirma turėtų būti įvertintas šis reglamentas, ypač jo taikymas duomenų rinkiniams, kuriuos sudaro ir asmens, ir ne asmens duomenys, taip pat išimties dėl visuomenės saugumo įgyvendinimas. Anksčiau nei šio reglamento taikymo pradžios datą Komisija taip pat turėtų paskelbti informacines gaires, kaip tvarkyti duomenų rinkinius, kuriuos sudaro ir asmens, ir ne asmens duomenys, kad bendrovės, įskaitant MVĮ, geriau suprastų šio reglamento ir Reglamento (ES) 2016/679 sąveiką ir užtikrinti, kad būtų laikomasi abiejų reglamentų;
- (38) šiame reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, todėl jis turėtų būti aiškinamas ir taikomas laikantis tų teisių ir principų, įskaitant teisę į asmens duomenų apsaugą, saviraiškos ir informacijos laisvę bei laisvę užsiimti verslu;
- (39) kadangi šio reglamento tikslas, t. y. užtikrinti laisvą duomenų, išskyrus asmens duomenis, judėjimą Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

(¹) 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1148 dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti (OL L 194, 2016 7 19, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu siekiama užtikrinti laisvą duomenų, išskyrus asmens duomenis, judėjimą nustatant taisykles dėl duomenų vietos reikalavimų, prieigos prie duomenų kompetentingoms institucijoms ir profesionaliųjų naudotojų duomenų persikėlimo.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas elektroninių duomenų, išskyrus asmens duomenis, tvarkymui Sąjungoje, kurį:
  - a) Sąjungoje gyvenantiems arba įsisteigusiems naudotojams teikia paslaugų teikėjas, neatsižvelgiant į tai, ar paslaugų teikėjas yra įsisteigęs Sąjungoje, ar ne, arba
  - b) Sąjungoje gyvenantis fizinis asmuo arba joje įsisteigęs juridinis asmuo vykdo savo reikmėms.
2. Tais atvejais, kai duomenų rinkinius sudaro ir asmens, ir ne asmens duomenys, šis reglamentas taikomas duomenų rinkinio daliai, kurią sudaro ne asmens duomenys. Kai asmens ir ne asmens duomenys duomenų rinkinyje yra neatsiejamai susiję, šiuo reglamentu nedaromas poveikis Reglamento (ES) 2016/679 taikymui.
3. Šis reglamentas netaikomas veiklai, kuri nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį.

Šiuo reglamentu nedaromas poveikis įstatymams ir kitiems teisės aktams, kurie susiję su valstybių narių vidaus organizavimu, ir pagal kuriuos valdžios institucijoms ir viešosios teisės reglamentuojamiems subjektams, apibrėžtiems Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 1 dalies 4 punkte, suteikiami duomenų tvarkymo įgaliojimai ir pareigos be privačių šalių atlygio pagal sutartį, taip pat valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, kuriuose numatomas tų įgaliojimų ir pareigų įgyvendinimas.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) duomenys – duomenys, išskyrus asmens duomenis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2016/679 4 straipsnio 1 punkte;
- 2) duomenų tvarkymas – bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su duomenimis ar duomenų rinkiniais elektronine forma atliekama operacija ar operacijų seka, kaip antai rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimasis arba sunaikinimas;
- 3) teisės akto projektas – tekstas, parengtas siekiant jį priimti kaip bendro pobūdžio įstatymą ar kitą teisės aktą, kai tekstas yra rengimo etape, kuriuo dar galima daryti esminius jo pakeitimus;
- 4) paslaugų teikėjas – duomenų tvarkymo paslaugas teikiantis fizinis arba juridinis asmuo;
- 5) duomenų vietos reikalavimas – valstybės narės įstatymuose ar kituose teisės aktuose numatyta arba dėl bendrosios ir nuoseklios valstybių narių ir viešosios teisės reglamentuojamų subjektų administracinės praktikos, įskaitant praktiką viešųjų pirkimų srityje, nedarant poveikio Direktyvos 2014/24/ES taikymui, kylanti pareiga, draudimas, sąlyga, apribojimas arba kitoks reikalavimas, pagal kurį duomenys turi būti tvarkomi konkrečios valstybės narės teritorijoje arba kuris trukdo duomenis tvarkyti bet kurioje kitoje valstybėje narėje;
- 6) kompetentinga institucija – valstybės narės institucija arba bet kuris kitas subjektas, kuriam pagal nacionalinės teisės aktus suteikti įgaliojimai vykdyti viešąsias funkcijas arba viešosios valdžios funkcijas, ir kuris turi teisę gauti prieigą prie fizinio arba juridinio asmens tvarkomų duomenų savo oficialioms pareigoms atlikti, kaip tai numatyta pagal Sąjungos arba nacionalinės teisės aktus;
- 7) naudotojas – fizinis arba juridinis asmuo, įskaitant valdžios institucijas ar viešosios teisės reglamentuojamus subjektus, kuris naudojasi duomenų tvarkymo paslaugomis arba prašo jam tokias paslaugas teikti;
- 8) profesionalusis naudotojas – fizinis arba juridinis asmuo, įskaitant valdžios institucijas ar viešosios teisės reglamentuojamus subjektus, kuris naudojasi duomenų tvarkymo paslauga arba prašo jam tokią paslaugą teikti, kad galėtų užsiimti prekyba, verslu, amatu, profesija arba kad galėtų atlikti savo užduotis.

4 straipsnis

Laisvas duomenų judėjimas Sąjungoje

1. Duomenų vietos reikalavimai yra draudžiami, išskyrus atvejus, kai jie pateisinami visuomenės saugumo priežastimis laikantis proporcingumo principo.

Pirmos dalies pirma pastraipa nedaroma poveikio 3 daliai ir duomenų vietos reikalavimams, nustatytiems remiantis galiojančiais Sąjungos teisės aktais.

2. Laikydamosi procedūrų, nustatytų Direktyvos (ES) 2015/1535 5, 6 ir 7 straipsniuose, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai visus teisės aktų projektus, kuriais nustatomi nauji arba keičiami galiojantys duomenų vietos reikalavimai.

3. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. gegužės 30 d. užtikrina, kad būtų panaikinti visi esami duomenų vietos reikalavimai, kurie yra nustatyti bendro pobūdžio įstatyme ar kitame teisės akte, ir kurie neatitinka šio straipsnio 1 dalies.

Jei valstybė narė mano, kad esama priemonė, apimanti duomenų vietos reikalavimą, atitinka šio straipsnio 1 dalį ir todėl gali likti galioti, ji ne vėliau kaip 2021 m. gegužės 30 d. pateikia Komisijai tą priemonę kartu su pagrindimu, kodėl ji turi likti galioti. Nedarant poveikio SESV 258 straipsniui, Komisija per šešis mėnesius nuo tokio pateikimo gavimo dienos išnagrinėja tos priemonės atitiktį šio straipsnio 1 daliai ir, kai tinkama, atitinkamai valstybei narei pateikia pastabas, kai būtina, rekomenduodama priemonę iš dalies pakeisti arba panaikinti.

4. Valstybės narės per savo nacionalinius bendruosius informacijos elektroninėmis priemonėmis centrus viešai skelbia informaciją apie jų teritorijose taikomus duomenų vietos reikalavimus, nustatytus bendro pobūdžio įstatyme ar kitame teisės akte, ir ją atnaujina arba pateikia atnaujintą informaciją apie tokius duomenų vietos reikalavimus centriniam informacijos punktui, įsteigtam pagal kitą Sąjungos teisės aktą.

5. Valstybės narės informuoja Komisiją apie 4 dalyje nurodytų savo bendrųjų informacijos centrų adresus. Komisija nuorodą (-as) į tokį (-ius) centrą (-us) skelbia savo interneto svetainėje kartu su nuolat atnaujinamu visų duomenų vietos reikalavimų, nurodytų 4 dalyje, suvestiniu sąrašu, įskaitant apibendrintą informaciją apie tuos reikalavimus.

5 straipsnis

Kompetentingų institucijų prieiga prie duomenų

1. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis kompetentingų institucijų įgaliojimams prašyti prieigos prie duomenų ar ją gauti, kad jos galėtų atlikti savo oficialias pareigas pagal Sąjungos arba nacionalinės teisės aktus. Negalima atsakyti suteikti kompetentingoms institucijoms prieigą prie duomenų tuo pagrindu, kad duomenys tvarkomi kitoje valstybėje narėje.

2. Jei kompetentinga institucija, paprašiusi prieigos prie naudotojo duomenų, prieigos negauna ir jei pagal Sąjungos teisę arba tarptautinius susitarimus nėra specialaus bendradarbiavimo mechanizmo dėl keitimosi duomenimis tarp skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų, ta kompetentinga institucija gali kreiptis pagalbos į kompetentingą instituciją kitoje valstybėje narėje pagal 7 straipsnyje nustatytą procedūrą.

3. Jei pagalbos prašymu siekiama, kad pagalbos prašymą gavusi institucija gautų prieigą prie fizinio arba juridinio asmens patalpų, be kita ko, prieigą prie duomenų tvarkymo įrangos ir priemonių, tokia prieiga turi atitikti Sąjungos teisę arba nacionalinę proceso teisę.

4. Valstybės narės gali pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas už pareigos pateikti duomenis nesilaikymą.

Kai naudotojas piktnaudžiauja savo teisėmis, valstybė narė gali, kai tai pateisinama dėl skubos, susipažinti su duomenimis ir, atsižvelgiant į susijusių šalių interesus, tam naudotojui taikyti griežtai proporcingas laikinas apsaugos priemones. Jeigu pagal laikinąją apsaugos priemonę privaloma pakeisti duomenų tvarkymo vietą ilgesniu nei 180 dienų laikotarpiu nuo duomenų tvarkymo vietos pakeitimo, tas priemonė pateikiama Komisijai per tą 180 dienų laikotarpį. Komisija kiek įmanoma greičiau išnagrinėja priemonę ir jos suderinamumą su Sąjungos teise ir, kai tinkama, imasi būtinų priemonių. Komisija šiuo klausimu keičiasi informacija apie šioje srityje įgytą patirtį su 7 straipsnyje nurodytais valstybių narių bendraisiais informaciniais centrais.

6 straipsnis

Duomenų perkėlimas

1. Siekiant prisidėti prie konkurencingos duomenų ekonomikos, Komisija skatina ir padeda Sąjungos lygmeniu rengti savitvarkos elgesio taisyklių sąvadus (toliau – elgesio taisyklių sąvada), kurie grindžiami skaidrumo ir sąveikumo principais ir kuriuose tinkamai atsižvelgiama į atviruosius standartus, apimančius, be kita ko, šiuos aspektus:
  - a) geriausią praktiką sudarant palankesnes sąlygas rinktis kitus paslaugų teikėjus ir perkelti duomenis naudojant struktūrinius, įprastai naudojamus ir automatinio nuskaitymo formatus, įskaitant, jei reikia arba duomenis gaunančiam paslaugų teikėjui paprašius, atvirojo standarto formatus;
  - b) minimalios informacijos reikalavimus, siekiant užtikrinti, kad prieš sudarant duomenų tvarkymo sutartį profesionaliems naudotojams būtų pateikta pakankamai išsami, aiški ir skaidri informacija apie procesus, techninius reikalavimus, terminus ir mokesčius, taikomus, kai profesionalusis naudotojas nori pasirinkti kitą paslaugų teikėją arba persikelti duomenis į nuosavas informacinių technologijų sistemas;
  - c) sertifikavimo schemų, pagal kurias yra lengviau palyginti profesionaliems naudotojams skirtus duomenų tvarkymo produktus ir paslaugas, metodus atsižvelgiant į nustatytus nacionalinius arba tarptautinius standartus, kuriais gerinamas tų produktų ir paslaugų palyginamumas. Tokie metodai gali, *inter alia*, apimti kokybės valdymą, informacijos saugumo valdymą, veiklos tęstinumo valdymą ir aplinkosaugos vadybą;
  - d) komunikacijos veiksmų planus, kuriuose taikomas daugiadisciplinis požiūris siekiant didinti atitinkamų suinteresuotųjų subjektų informuotumą apie elgesio taisyklių sąvadus.
2. Komisija užtikrina, kad elgesio taisyklių sąvada būtų rengiami glaudžiai bendradarbiaujant su visais susijusiais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant MVĮ ir startuolių asociacijas, naudotojus ir debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjus.
3. Komisija skatina paslaugų teikėjus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus elgesio taisyklių sąvadus baigti rengti ne vėliau kaip 2019 m. lapkričio 29 d. ir juos efektyviai įgyvendinti ne vėliau kaip 2020 m. gegužės 29 d.

7 straipsnis

Institucijų bendradarbiavimo tvarka

1. Kiekviena valstybė narė paskiria bendrąją informacinę centrą ryšiams su kitų valstybių narių bendraisiais informaciniais centrais ir Komisija šio reglamento taikymo klausimais. Valstybės narės praneša Komisijai apie paskirtus bendruosius informacinius centrus ir apie visus su jais susijusius pakeitimus.
2. Kai vienos valstybės narės kompetentinga institucija prašo kitos valstybės narės padėti pagal 5 straipsnio 2 dalį siekiant gauti prieigą prie duomenų, ji pastarosios valstybės narės bendrajam informaciniam centrui pateikia tinkamai pagrįstą prašymą. Prašyme raštu pateikiamas prašomos prieigos prie duomenų priežasčių paaiškinimas ir teisinis pagrindas.
3. Bendrasis informacinis centras identifikuoja atitinkamą kompetentingą instituciją savo valstybėje narėje, ir pagal 2 dalį gautą prašymą perduoda tai kompetentingai institucijai.
4. Gavusi tokį prašymą atitinkama kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama ir per laikotarpį, proporcingą prašymo skubumui, pateikia atsakymą bei perduoda prašomus duomenis, arba prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai praneša, kad, jos manymu, sąlygos prašyti suteikti pagalbą pagal šį reglamentą neįvykdytos.
5. Visa informacija, kuria keičiamasi pagal pagalbos prašymą, ir kuri pateikiama pagal 5 straipsnio 2 dalį, naudojama tik sprendžiant konkretų klausimą, dėl kurio jos buvo paprašyta.
6. Bendrieji informaciniai centrai teikia naudotojams bendrąją informaciją apie šį reglamentą, įskaitant informaciją apie elgesio taisyklių sąvadus.

8 straipsnis

Vertinimas ir gairės

1. Ne vėliau kaip 2022 m. lapkričio 29 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą, kurioje įvertinamas šio reglamento įgyvendinimas, visų pirma:
  - a) šio reglamento taikymas, ypač jo taikymas duomenų rinkiniams, kuriuos sudaro ir asmens, ir ne asmens duomenys, atsižvelgiant į rinkos pokyčius ir technologinius pokyčius, kurie galėtų išplėsti duomenų deanonimizavimo galimybes;

- b) kaip valstybės narės įgyvendina 4 straipsnio 1 dalį, visų pirma išimtį dėl visuomenės saugumo ir
  - c) kaip rengiami ir faktiškai įgyvendinami elgesio taisyklių sąvadai ir kaip veiksmingai paslaugų teikėjai teikia informaciją.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai informaciją, būtiną 1 dalyje nurodytai ataskaitai parengti.
3. Ne vėliau kaip 2019 m. gegužės 29 d. Komisija paskelbia informacines gaires dėl šio reglamento ir Reglamento (ES) 2016/679 sąveikos, visų pirma kiek tai susiję su duomenų rinkiniais, kuriuos sudaro ir asmens, ir ne asmens duomenys.

9 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas praėjus šešiems mėnesiams po jo paskelbimo.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2018 m. lapkričio 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

K. EDTSTADLER

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/1808

2018 m. lapkričio 14 d.

kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) paskutinis esminis Tarybos direktyvos 89/552/EEB ⁽⁴⁾, vėliau kodifikuotos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES ⁽⁵⁾, pakeitimas buvo padarytas 2007 m. priėmus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/65/EB ⁽⁶⁾. Nuo to laiko audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų rinka smarkiai ir sparčiai keitėsi dėl nuolatinės televizijos paslaugų ir interneto paslaugų konvergencijos. Techninė plėtra sudarė sąlygas teikti naujų rūšių paslaugas, o naudotojams – įgyti naujų rūšių patirčių. Žiūrėjimo įpročiai, ypač jaunesnės kartos, labai pasikeitė. Nors pagrindinis TV ekranas lieka svarbiu audiovizualinės patirties dalinimosi įrenginiu, daug žiūrovų, norėdami susipažinti su audiovizualiniu turiniu, pradėjo naudoti kitus – nešiojamuosius – įrenginius. Didžioji dalis vidutinio dienos žiūrimumo iki šiol skiriama tradiciniam TV turiniui.

Tačiau naujų rūšių turinys, kaip antai vaizdo klipai ar naudotojų sukurtas turinys, tapo svarbesnis, o nauji rinkos dalyviai, įskaitant užsakomųjų vaizdo paslaugų teikėjus ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformas, dabar yra gerai įsitvirtinę. Dėl šios žiniasklaidos priemonių konvergencijos reikia atnaujintos teisinės sistemos, siekiant atspindėti pokyčius rinkoje ir pasiekti internetinių turinio paslaugų, vartotojų apsaugos ir konkurencingumo pusiausvyrą;

- (2) 2015 m. gegužės 6 d. Komisija priėmė komunikatą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“, kuriame paskelbė apie Direktyvos 2010/13/ES peržiūrą;
- (3) Direktyva 2010/13/ES turėtų būti ir toliau taikoma tik toms paslaugoms, kurių pagrindinė paskirtis yra teikti programas informavimo, pramogų ar švietimo tikslais. Taip pat turėtų būti laikoma, kad pagrindinės paskirties reikalavimas yra įvykdytas, jei paslauga yra nuo paslaugų teikėjo pagrindinės veiklos atsiejamo audiovizualinio

⁽¹⁾ OL C 34, 2017 2 2, p. 157.

⁽²⁾ OL C 185, 2017 6 9, p. 41.

⁽³⁾ 2018 m. spalio 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyva 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 298, 1989 10 17, p. 23).

⁽⁵⁾ 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1).

⁽⁶⁾ 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/65/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 332, 2007 12 18, p. 27).

turinio ir formos, kaip antai atskiros internetinių laikraščių dalys su audiovizualinėmis programomis arba naudotojų sukurtais vaizdo įrašais, kai tokios dalys gali būti laikomos atsiejiamomis nuo jų pagrindinės veiklos. Paslauga turėtų būti laikoma tik neatsiejamu pagrindinės veiklos papildymu dėl to, kad yra audiovizualinių paslaugų pasiūlos ir pagrindinės veiklos, kaip antai žinių teikimo rašytine forma, sąsaja. Kanalai ar bet kokios kitos audiovizualinės paslaugos, kurių atžvilgiu paslaugų teikėjas turi redakcinę atsakomybę, gali būti savaime laikomi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis, net jeigu jie yra siūlomi per dalijimosi vaizdo medžiaga platformą, kuriai paprastai netaikoma redakcinė atsakomybė. Tokiais atvejais Direktyvos 2010/13/ES nuostatų turės laikytis paslaugų teikėjai, kuriems tenka redakcinė atsakomybė;

- (4) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugomis teikiamas audiovizualinis turinys, kuriuo vis dažniau naudojasi plačioji visuomenė, ypač jaunimas. Tai taip pat pasakytina apie socialinių tinklų paslaugas, kurios tapo svarbia dalijimosi informacija ir pramogų bei švietimo priemone, be kita ko, todėl, kad suteikiama prieiga prie programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų. Tas socialinių tinklų paslaugas reikia įtraukti į Direktyvos 2010/13/ES taikymo sritį, nes jas teikiant konkuruojama dėl tos pačios auditorijos ir tų pačių pajamų, kaip ir teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas. Be to, jos taip pat daro didelį poveikį, nes jomis naudotojams suteikiama geresnė galimybė formuoti kitų naudotojų nuomones ir daryti joms įtaką. Todėl, siekiant apsaugoti nepilnamečius nuo žalingo turinio, o visus piliečius – nuo neapykantos, smurto ir terorizmo kurstymo, Direktyva 2010/13/ES turėtų būti taikoma toms paslaugoms tiek, kiek jos atitinka dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos termino apibrėžtį;
- (5) nors Direktyva 2010/13/ES nėra siekiama reglamentuoti pačių socialinių tinklų paslaugų, ji turėtų būti taikoma socialinių tinklų paslaugoms tuo atveju, jeigu programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų teikimas yra viena iš esminių tos paslaugos funkcijų. Programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų teikimas galėtų būti laikomas viena iš esminių socialinių tinklų paslaugos funkcijų, jeigu audiovizualiniu turiniu nėra vien papildoma tos socialinių tinklų paslaugos veikla arba jis nėra nedidelė tokios veiklos dalis. Kad būtų užtikrintas įgyvendinimo aiškumas, veiksmingumas ir nuoseklumas, Komisija, pasikonsultavusi su Ryšių palaikymo komitetu, turėtų, prireikus, parengti gaires dėl termino „dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga“ apibrėžtyje nurodytos esminės funkcijos kriterijaus praktinio taikymo. Tos gairės turėtų būti parengtos deramai atsižvelgiant į bendrojo viešojo intereso tikslus, kurie turėtų būti pasiekti dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų priemonėmis, ir į teisę į saviraiškos laisvę;
- (6) jeigu nuo paslaugos atsiejama dalis yra dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga Direktyvos 2010/13/ES tikslais, ta direktyva turėtų būti taikomos tik tai daliai ir tik tiek, kiek tai susiję su programomis ir naudotojų sukurtais vaizdo įrašais. Direktyva 2010/13/ES neturėtų būti taikoma vaizdo klipams, įterptiems į laikraščių ir žurnalų elektroninių versijų redakcinį turinį, ir animaciniams vaizdams, pavyzdžiui, GIF failams. Terminas „dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga“ apibrėžtis neturėtų apimti neekonominės veiklos, kaip antai privačiose interneto svetainėse ir nekomercinių interesų bendruomenėse pateikiamo audiovizualinio turinio;
- (7) siekiant užtikrinti veiksmingą Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą, itin svarbu, kad valstybės narės parengtų ir nuolat atnaujintų duomenis apie jų jurisdikcijai priklausančius žiniasklaidos paslaugų teikėjus ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjus ir kad jie reguliariai dalytųsi tais duomenimis su savo kompetentingomis nepriklausomomis reguliavimo institucijomis arba įstaigomis, ir Komisija. Į tuos duomenis turėtų būti įtraukta informacija apie kriterijus, kuriais pagrįsta jurisdikcija;
- (8) nustatant jurisdikciją reikia įvertinti faktines aplinkybes pagal Direktyvoje 2010/13/ES išdėstytus kriterijus. Įvertinus tokias faktines aplinkybes, gali būti gauti prieštaringi rezultatai. Taikant toje direktyvoje numatytas bendradarbiavimo procedūras svarbu, kad Komisija galėtų pagrįsti savo išvadas patikimais faktais. Todėl Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA) turėtų būti įgaliota teikti nuomones dėl jurisdikcijos Komisijai pateikus prašymą. Kai taikydama tas bendradarbiavimo procedūras Komisija nusprendžia pasikonsultuoti su ERGA, ji turėtų informuoti Ryšių palaikymo komitetą, be kita ko, apie pagal tas bendradarbiavimo procedūras iš valstybių narių gautus pranešimus ir apie ERGA nuomonę;
- (9) laisvės teikti ir gauti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas apribojimo procedūros ir sąlygos tiek linijinėms, tiek nelineinėms paslaugoms turėtų būti tokios pačios;
- (10) vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teismas) praktika, Sutartimi garantuojama laisvė teikti paslaugas gali būti apribota dėl privalomų bendro viešojo intereso priežasčių, kaip antai siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, su sąlyga, kad tokie apribojimai yra pagrįsti, proporcingi ir būtini. Todėl valstybė narė turėtų galėti imtis tam tikrų priemonių, siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi jos vartotojų apsaugos taisyklių, kurios nepatenka į Direktyva 2010/13/ES koordinuojamas sritis. Priemonės, kurių valstybė narė imasi siekdama užtikrinti nacionalinės vartotojų apsaugos tvarkos vykdymą, be kita ko, kiek tai susiję su azartinių lošimų reklama, turėtų būti pagrįstos, proporcingos siekiamam tikslui ir būtinos, kaip reikalaujama pagal Teismo praktiką. Bet kuriuo atveju priimančioji valstybė narė neturi imtis jokių priemonių, kuriomis jos teritorijoje būtų užkirstas kelias kitos valstybės narės tokių transliuojamų televizijos programų retransliavimui;

- (11) kai valstybė narė praneša Komisijai, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjas įsisteigė jurisdikciją turinčioje valstybėje narėje siekdamas apeiti griežtesnes taisykles Direktyva 2010/13/ES koordinuojamose srityse, kurios tokiam teikėjui būtų taikomos, jei jis būtų įsisteigęs pranešančioje valstybėje narėje, ji tuo tikslu turėtų pateikti patikimus ir tinkamai pagrįstus įrodymus. Tokiais įrodymais turėtų būti išsamiai apibūdinti tai patvirtinantys faktai, kuriais remiantis būtų galima pagrįstai nustatyti tokį taisyklių apėjimą;
- (12) komunikate „Geresnis reglamentavimas – geresni rezultatai. ES darbotvarkė“ Komisija pabrėžė, kad svarstydamą politikos sprendimus ji atsižvelgs ir į reglamentavimo, ir į su reglamentavimu nesusijusias priemones, sukurtas pagal Praktikos bendriją ir geresnio saviregulavimo bei bendro reglamentavimo principus. Patirtis parodė, kad Direktyva 2010/13/ES koordinuojamų sričių elgesio kodeksai yra parengti tinkamai, laikantis geresnio saviregulavimo ir bendro reglamentavimo principų. Esama teisinė atrama laikoma svarbiu sėkmės veiksnio skatinant laikytis saviregulavimo ar bendro reguliavimo kodekso. Ne mažiau svarbu tai, kad tokiuose kodeksuose nustatomi konkretūs tikslai ir uždaviniai, sudarantys sąlygas reguliariai, skaidriai ir nepriklausomai stebėti ir vertinti, kaip vykdomi elgesio kodeksuose iškelti uždaviniai. Elgesio kodeksuose taip pat turėtų būti numatytas veiksmingas vykdymo užtikrinimas. Šių principų turėtų būti laikomasi saviregulavimo ir bendro reguliavimo kodeksuose, priimtuose Direktyva 2010/13/ES koordinuojamose srityse;
- (13) patirtis parodė, kad tiek saviregulavimo, tiek bendro reguliavimo priemonės, įgyvendinamos pagal skirtingas valstybių narių teises tradicijas, gali atlikti svarbų vaidmenį užtikrinant aukšto lygio vartotojų apsaugą. Priemonės, kuriomis siekiama bendro viešojo intereso tikslų besiformuojančiame audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sektoriuje, yra veiksmingesnės, jeigu jų imamasi jas aktyviai remiant patiems paslaugų teikėjams;
- (14) saviregulavimas yra savanoriškos iniciatyvos rūšis, kuri suteikia galimybę ekonominės veiklos vykdytojams, socialiniams partneriams, nevyriausybinėms organizacijoms ir asociacijoms tarpusavyje ir sau patvirtinti bendras gaires. Jie yra atsakingi už tų gairių parengimą, stebėseną bei jų laikymosi užtikrinimą. Valstybės narės, laikydamosi savo teisinių tradicijų, kurios yra skirtingos, turėtų pripažinti, kad veiksmingas saviregulavimas gali papildyti galiojančius teisėkūros, teisminius ir administracinius mechanizmus bei naudingai prisidėti siekiant įgyvendinti Direktyvos 2010/13/ES tikslus. Vis dėlto, nors saviregulavimas gali būti papildomas tam tikrų Direktyvos 2010/13/ES nuostatų įgyvendinimo metodas, jis neturėtų pakeisti nacionalinio teisės aktų leidėjo pareigų. Bendras reguliavimas bent sukuria teisinį ryšį tarp saviregulavimo ir nacionalinio teisės aktų leidėjo vadovaujantis valstybių narių teisinėmis tradicijomis. Bendro reguliavimo atveju reguliavimo vaidmeniu dalijasi suinteresuotieji subjektai ir viešosios valdžios institucijos ar nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos. Atitinkamų valdžios institucijų vaidmuo apima bendro reguliavimo tvarkos pripažinimą, jos procesų auditą ir tvarkos finansavimą. Bendru reguliavimu turėtų būti sudaryta galimybė valstybei įsikišti tuo atveju, jei jo tikslai nepasiekiami. Nedarant poveikio valstybių narių formalioms pareigoms, susijusioms su perkėlimu į nacionalinę teisę, Direktyva 2010/13/ES skatinama naudoti saviregulavimą ir bendrą reguliavimą. Tai neturėtų įpareigoti valstybių narių nustatyti saviregulavimo arba bendro reguliavimo tvarkas arba jas abi kartu ir tuo neturėtų būti sutrikdytos valstybėse narėse jau egzistuojančios ir veiksmingai įgyvendinamos bendro reguliavimo iniciatyvos ar šioms iniciatyvoms pakenkta;
- (15) skaidrumas žiniasklaidos nuosavybės srityje yra tiesiogiai susijęs su saviraiškos laisve – demokratiškos sistemos kertiniu akmeniu. Informacija apie žiniasklaidos paslaugų teikėjų nuosavybės struktūrą, jeigu dėl tokios nuosavybės kontroliuojamas teikiamų paslaugų turinys arba jam daroma didelė įtaka, suteikia naudotojams galimybę susidaryti pagrįstą nuomonę apie tokį turinį. Valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, ar ir koku mastu informacija apie atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo nuosavybės struktūrą turėtų būti prieinama naudotojams, su sąlyga, kad paisoma atitinkamų pagrindinių teisių ir laisvių esmės ir kad tokios priemonės yra būtinos ir proporcingos;
- (16) dėl specifinio audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pobūdžio, ypač dėl tų paslaugų poveikio formuojant žmonių nuomones, naudotojai turi teisėtą interesą žinoti, kas yra atsakingas už tų paslaugų turinį. Siekiant stiprinti saviraiškos laisvę ir atitinkamai skatinti žiniasklaidos plūralizmą ir išvengti interesų konfliktų, valstybėms narėms svarbu užtikrinti, kad naudotojai galėtų lengvai ir tiesiogiai bet kuriuo metu susipažinti su informacija apie žiniasklaidos paslaugų teikėjus. Nuspręsti turi kiekviena valstybė narė, ypač kalbant apie informaciją, kuri gali būti suteikta apie nuosavybės struktūrą ir tikruosius savininkus;
- (17) siekiant užtikrinti nuoseklumą ir teisinį tikrumą verslininkams ir valstybių narių institucijoms, „smurto ar neapykantos kurstymo“ sąvoka turėtų, kiek tinkama, būti suprantama Tarybos pamatinio sprendimo 2008/913/TVR ⁽¹⁾ prasme;

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/913/TVR dėl kovos su tam tikromis rasizmo ir ksenofobijos formomis bei apraiškomis baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 328, 2008 12 6, p. 55).

- (18) atsižvelgiant į turinio platinimo elektroninių ryšių tinklais priemonių raidą, svarbu plačiąją visuomenę apsaugoti nuo terorizmo kurstymo. Todėl Direktyva 2010/13/ES turėtų būti užtikrinta, kad audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų turiniu nebūtų viešai kurstoma įvykdyti teroristinių nusikaltimų. Siekiant užtikrinti nuoseklumą ir teisinį tikrumą verslininkams ir valstybių narių institucijoms, „viešo kurstymo įvykdyti teroristinių nusikaltimų“ sąvoka turėtų būti suprantama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/541 ⁽¹⁾ prasme;
- (19) siekiant įgalinti žiūrovus, įskaitant tėvus ir nepilnamečius, priimti informacija pagrįstus sprendimus apie žiūrėtiną turinį, būtina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai pateiktų pakankamai informacijos apie turinį, kuris galėtų pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi. Tai būtų galima padaryti, pavyzdžiui, taikant turinio teikiamųjų terminų sistemą, garsinį įspėjimą, vaizdinį ženklą arba bet kokias kitas priemones, kuriomis aprašomas turinio pobūdis;
- (20) televizijos programų transliavimo paslaugoms taikytinos atitinkamos nepilnamečių apsaugos priemonės turėtų būti taip pat taikomos užsakomosioms audiovizualinėms žiniasklaidos paslaugoms. Tokiu būdu turėtų būti padidintas apsaugos lygis. Minimalaus suderinimo požiūris neužkertą galimybės valstybėms narėms nustatyti aukštesnį apsaugos lygį turiniui, kuris gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi. Žalingiausia turiniui, kuris gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, tačiau kuris nebūtinai laikomas nusikalstama veika, turėtų būti taikomos griežčiausios priemonės, pavyzdžiui, šifravimas ir veiksminga tėvų kontrolė, nedarant poveikio valstybių narių galimybėms priimti griežtesnes priemones;
- (21) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 ⁽²⁾ pripažįstama, kad vaikams reikia ypatingos jų asmens duomenų tvarkymo apsaugos. Dėl žiniasklaidos paslaugų teikėjų kuriamų vaikų apsaugos mechanizmų neišvengiamai tvarkomi nepilnamečių asmens duomenys. Atsižvelgiant į tai, kad tokiais mechanizmais siekiama apsaugoti vaikus, techninėmis vaikų apsaugos priemonėmis tvarkomi nepilnamečių asmens duomenys neturėtų būti naudojami komerciniais tikslais;
- (22) audiovizualinio turinio prieinamumo užtikrinimas yra svarbus reikalavimas pagal Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją prisiimtų įsipareigojimų kontekste. Direktyvos 2010/13/ES kontekste terminas „neįgalieji“ turėtų būti aiškinamas atsižvelgiant į paslaugų, kurioms taikoma ta direktyva, pobūdį, o tai yra audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos. Neįgaliųjų ir pagyvenusių asmenų teisė dalyvauti Sąjungos socialiniame ir kultūriniame gyvenime bei jo dalimi yra susijusi su prieinamų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu. Todėl valstybės narės turėtų nepagrįstai nedelsdamos užtikrinti, kad jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai aktyviai siektų užtikrinti turinio prieinamumą neįgaliesiems, visų pirma regėjimo ar klausos sutrikimą turintiems asmenims. Prieinamumo reikalavimai turėtų būti įvykdyti vykdant laipsnišką ir nuolatinį procesą, kartu atsižvelgiant į praktinius ir neišvengiamus apribojimus, dėl kurių visiškas prieinamumas negalėtų būti užtikrintas, kaip antai į tiesiogiai transliuojamas programas ar renginius. Siekiant įvertinti pažangą, kurią žiniasklaidos paslaugų teikėjai padarė užtikrindami, kad jų paslaugos palaipsniui taptų prieinamos regėjimo ar klausos negalią turintiems asmenims, valstybės narės turėtų reikalauti, kad jų teritorijoje įsisteigę žiniasklaidos paslaugų teikėjai joms reguliariai teiktų ataskaitas;
- (23) priemonės, kuriomis užtikrinamas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų prieinamumas pagal Direktyvą 2010/13/ES, turėtų apimti gestų kalbą, subtitrus kurtiesiems ir neprigirdintiesiems asmenims, įgarsintus subtitrus ir garsinius komentarus, bet neturi jomis apsiriboti. Tačiau ta direktyva netaikoma funkcijoms arba paslaugoms, kuriomis suteikiama prieiga prie audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, ir elektroninių programų vadovų prieinamumo funkcijoms. Todėl ta direktyva nedaromas poveikis Sąjungos teisei, kuria siekiama suderinti paslaugų, kuriomis suteikiama prieiga prie audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, kaip antai interneto svetainių, internetinių prietaikų ir elektroninių programų vadovų, prieinamumą, informacijos apie prieinamumą teikimui ar informacijos teikimui prieinama forma;
- (24) tam tikrais atvejais gali būti neįmanoma suteikti informacijos apie ekstremalias situacijas neįgaliesiems prieinamu būdu. Vis dėl to tokios išimtinės aplinkybės neturėtų užkirsti kelio informacijos apie ekstremalias situacijas viešam skelbimui teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas;
- (25) Direktyva 2010/13/ES nedaromas poveikis valstybių narių galimybei nustatyti bendrojo intereso svarbos turinio deramo pastebimumo užtikrinimo pareigas laikantis apibrėžtų bendrojo intereso tikslų, kaip antai žiniasklaidos

⁽¹⁾ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).

⁽²⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

pliuralizmas, žodžio laisvė ir kultūrų įvairovė. Tokios pareigos turėtų būti nustatytos tik kai jos būtinos siekiant bendrojo intereso tikslų, kuriuos valstybės narės aiškiai apibrėžė pagal Sąjungos teisę. Nusprendusios nustatyti deramo pastebimumo taisykles, valstybės narės įmonėms turėtų nustatyti tik proporcingas pareigas dėl teisėtų viešosios politikos sumetimų;

- (26) siekiant apsaugoti žiniasklaidos paslaugų teikėjų redakcinę atsakomybę ir audiovizualinio sektoriaus vertės grandinę, būtina garantuoti programų ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, kurias teikia žiniasklaidos paslaugų teikėjai, vientisumą. Programos ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos neturėtų būti transliuojamos jų sutrumpinta forma, pakeičiant jų turinį, jas nutraukiant ar uždengiant komerciniais tikslais be aiškaus žiniasklaidos paslaugų teikėjo sutikimo atlikti tokius veiksmus. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad uždangoms, kurias paslaugos gavėjas inicijuoja arba leidžia tik privataus naudojimo tikslu, pavyzdžiui, uždangoms, atsirandančioms dėl individualiai komunikacijai skirtų paslaugų, nebūtų taikomas žiniasklaidos paslaugų teikėjo sutikimo reikalavimas. Neturėtų būti reglamentuojami naudotojo sąsajų valdymo elementai, kurie yra būtini įrangos veikimui ar programų naršymui, pavyzdžiui, garso juostoms, paieškos funkcijoms, naršymo meniu ar kanalų sąrašams. Taip pat neturėtų būti reglamentuojama teisėtas turinio uždengimas, kaip antai išpėjamoji informacija, bendro viešojo intereso informacija, subtitrai ar uždengimas komerciniais pranešimais, kai tai daro žiniasklaidos paslaugų teikėjas. Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2120 ⁽¹⁾ 3 straipsnio 3 daliai taip pat neturėtų būti reglamentuojami duomenų glaudinimo būdai, kuriais sumažinamas duomenų rinkmenos dydis, ir kiti paslaugos pritaikymo prie platinimo priemonės būdai, kaip antai skiriamoji geba ir kodavimas.

Programų ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų vientisumo apsaugos priemonės turėtų būti nustatytos, kai jos būtinos siekiant įgyvendinti bendrojo intereso tikslus, valstybių narių aiškiai nustatytus pagal Sąjungos teisę. Tokiomis priemonėmis įmonėms turėtų būti nustatytos proporcingos pareigos dėl teisėtų viešosios politikos sumetimų;

- (27) teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas skelbiami komerciniai audiovizualiniai pranešimai apie alkoholinius gėrimus, išskyrus rėmimą ir prekių rodymą, turėtų atitikti kriterijus, taikomus alkoholinių gėrimų televizijos reklamai ir teleparduotuvei, nustatytus Direktyvoje 2010/13/ES. Išsamesni kriterijai, taikomi alkoholinių gėrimų televizijos reklamai ir teleparduotuvei, galioja tik reklamos tarpams, kurie pagal savo pobūdį yra atskirti nuo programų ir todėl neapima kitų komercinių pranešimų, kurie yra susiję su programa arba yra neatsiejama programos dalis, kaip antai, rėmimo ir prekių rodymo. Taigi, tie kriterijai neturėtų būti taikomi rėmimui ir prekių rodymui teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas;
- (28) nacionaliniu ir tarptautiniu lygmeniu esama tam tikrų plačiai pripažintų mitybos gairių, tokių kaip Pasaulio sveikatos organizacijos Europos regioninio biuro parengtas mitybinės sudėties modelis, skirtų maisto produktams skirstyti pagal jų mitybinę sudėtį per televiziją transliuojamos maisto reklamos vaikams kontekste. Valstybės narės turėtų būti raginamos užtikrinti, kad savireguliacijos ir bendras reguliavimas, be kita ko, taikant elgesio kodeksus, būtų naudojami siekiant veiksmingai sumažinti vaikų galimybes pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie maisto produktus ir gėrimus, kuriuose yra daug druskos, cukrų, riebalų, sočiųjų riebalų ar riebalų rūgščių transizomerų arba kurie kitomis savybėmis neatitinka tų nacionalinių ar tarptautinių mitybinių gairių;
- (29) valstybės narės taip pat reikėtų paraginti užtikrinti savireguliacijos ir bendro reguliavimo elgesio kodeksų naudojimą, siekiant veiksmingai sumažinti vaikų ir nepilnamečių galimybes pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus. Tam tikros bendro reguliavimo ar savireguliacijos sistemos egzistuoja Sąjungos ir nacionaliniu lygmeniu siekiant, kad alkoholinių gėrimų rinkodara būtų atsakinga, be kita ko, komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose. Tos sistemos turėtų būti toliau skatinamos, ypač tos, kuriomis siekiama užtikrinti, kad komercinius audiovizualinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus lydetų raginimas juos vartoti atsakingai;
- (30) svarbu, kad nepilnamečiai būtų veiksmingai apsaugoti nuo komercinių audiovizualinių pranešimų, susijusių su azartiniais lošimais. Šiame kontekste Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis egzistuoja keletas savireguliacijos ir bendro reguliavimo sistemų atsakingiems azartiniais lošimams skatinti, be kita ko, komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose;
- (31) siekiant pašalinti laisvo tarpvalstybinių paslaugų judėjimo Sąjungoje kliūtis, būtina užtikrinti savireguliacijos ir bendro reguliavimo priemonių, ypač tų, kuriomis siekiama apsaugoti vartotojus ar visuomenės sveikatą, veiksmingumą;

⁽¹⁾ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga, ir kuriuo iš dalies keičiami Direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Sąjungoje (OL L 310, 2015 11 26, p. 1).

- (33) televizijos programų transliavimo rinka pakito, todėl reikia daugiau lankstumo komercinių audiovizualinių pranešimų atžvilgiu, visų pirma kiekybinių taisyklių atveju linijinėms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms ir prekių rodymui. Atsiradus naujoms paslaugoms, įskaitant tas, kuriose nėra reklamos, žiūrovai turi daugiau pasirinkimo, nes jie gali lengvai pasirinkti alternatyvius pasiūlymus;
- (33) prekių rodymo liberalizavimas, priešingai nei buvo tikėtasi, šios formos komercinių audiovizualinių pranešimų neišpopuliarino. Visų pirma, bendras prekių rodymo, išskyrus kelias išimtis, draudimas nesuteikė žiniasklaidos paslaugų teikėjams teisinio tikrumo. Todėl prekių rodymas turėtų būti leidžiamas visų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų atveju, išskyrus išimtinius atvejus;
- (34) rodyti prekes neturėtų būti leidžiama per žinių ir aktualijų programas, vartotojų reikalų programas, religines programas ir vaikams skirtas programas. Iš tiesų yra įrodymų, kad prekių rodymas ir įterptinė reklama gali paveikti vaikų elgesį, nes vaikai dažnai nepajėgia atpažinti komercinio turinio. Todėl reikia toliau drausti rodyti prekes vaikams skirtose programose. Vartotojų reikalų programos yra programos, kuriose žiūrovams duodama patarimų, arba jose pateikiama atsiliepimų apie produktų ir paslaugų pirkimą. Leidus rodyti prekes per tokias programas, žiūrovams, kurie tokiose programose gali tikėtis tikrų ir sąžiningų atsiliepimų apie produktus ar paslaugas, būtų neaišku, kas yra reklama ir kas yra redakcinis turinys;
- (35) užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai turėtų skatinti Europos kūrinių gamybą ir platinimą užtikrindami, kad jų kataloguose būtų mažiausia būtina Europos kūrinių dalis ir jie būtų pakankamai pastebimi. Turėtų būti skatinama audiovizualinį turinį, kuris laikomas Europos kūriniu, žymėti metaduomenyse, kad tokie metaduomenys būtų prieinami žiniasklaidos paslaugų teikėjams. Pastebimumas yra susijęs su Europos kūrinių populiarinimu, sudarant palankesnes sąlygas susipažinti su tokiais kūriniais. Pastebimumą galima užtikrinti įvairiais būdais, kaip antai paskiriant rubriką Europos kūriniams, kuri būtų prieinama iš paslaugos pradžios tinklalapio, sudarant Europos kūrinių paieškos galimybę per paieškos priemonę, kuri būtų suteikiama kaip tos paslaugos dalis, naudojant Europos kūrinius su ta paslauga susijusiose kampanijose arba nustatant mažiausią būtiną iš tos paslaugos katalogo populiarinamų Europos kūrinių procentinę dalį, pavyzdžiui, naudojant reklamjuostes ar panašias priemones;
- (36) siekiant užtikrinti tinkamą investicijų į Europos kūrinius lygį, valstybėms narėms reikėtų suteikti galimybę nustatyti finansines pareigas jų teritorijoje įsisteigusiems žiniasklaidos paslaugų teikėjams. Galimos tų pareigų formos – tiesioginiai įnašai į Europos kūrinių gamybą ir į teisių į Europos kūrinius įsigijimą. Valstybės narės taip pat galėtų nustatyti rinkliavas, mokėtinas į fondą pagal pajamas, gautas už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, kurios suteiktos jų teritorijoje ir į ją orientuotos. Šioje direktyvoje paaiškinama, jog, kadangi finansinės pareigos ir skirtinga valstybių narių kultūros politika yra tiesiogiai susijusios, valstybei narėi taip pat leidžiama nustatyti tokias finansines pareigas kitoje valstybėje narėje įsisteigusiems žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurie orientuojasi į jos teritoriją. Tokiu atveju finansinės pareigos turėtų būti susietos tik su pajamomis, gautomis naudojantis auditorija toje valstybėje narėje, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kurie turi mokėti finansinius įnašus į kino finansavimo schemas valstybėje narėje, į kurią jie orientuojasi, turėtų galėti nediskriminuojami pasinaudoti pagalba, teikiama žiniasklaidos paslaugų teikėjams pagal atitinkamas kino finansavimo schemas, net jei toje valstybėje narėje jie nėra įsisteigę;
- (37) transliuotojai šiuo metu į Europos audiovizualinius kūrinius investuoja labiau nei užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai. Todėl, jei valstybė narė, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas, pasirenka nustatyti finansinę pareigą transliuotojui, kuris priklauso kitos valstybės narės jurisdikcijai, turėtų būti atsižvelgta į to transliuotojo tiesioginius įnašus į Europos kūrinių gamybą ir į teisių į juos įsigijimą, įskaitant bendrą gamybą, deramai atsižvelgiant į proporcingumo principą. Tuo nedaromas poveikis valstybių narių kompetencijai pagal savo kultūros politiką ir laikantis valstybės pagalbos taisyklių nustatyti finansinių įnašų, kuriuos turi mokėti jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai, lygi;
- (38) valstybė narė, kiekvienu konkrečiu atveju vertindama, ar kitoje valstybėje narėje įsisteigusi užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikianti įmonė orientuojasi į auditorijas jos teritorijoje, turėtų atsižvelgti į tokius rodiklius kaip antai reklama ar kitokios į konkrečiai jos teritorijoje esančius vartotojus nukreiptos pardavimo skatinimo priemonės, pagrindinė paslaugos kalba ir tai, ar yra turinio arba komercinių pranešimų, skirtų konkrečiai priimančiosios valstybės narės auditorijai;

- (39) kai valstybės narės nustato finansinius įnašus žiniasklaidos paslaugų teikėjams, tokiais įnašais turėtų būti siekiama tinkamo Europos kūrinių populiarinimo vengiant dvigubo žiniasklaidos paslaugų teikėjų apmokestinimo rizikos. Todėl, kai valstybė narė, kurioje įsisteigęs žiniasklaidos paslaugų teikėjas, nustato finansinį įnašą, ji turėtų atsižvelgti į visus finansinius įnašus, kuriuos yra nustatčiusios valstybės narės, į kurias orientuojasi paslaugų teikėjas;
- (40) siekiant užtikrinti, kad Europos kūrinių populiarinimo pareigos nestabdytų rinkos vystymosi, ir siekiant sudaryti sąlygas naujiems dalyviams įžengti į rinką, tokie reikalavimai neturėtų būti taikomi teikėjams, kurių užimama rinkos dalis yra nedidelė. Tai visų pirma taikytina teikėjams, kurių apyvarta yra maža ir kurių auditorija yra nedidelė. Tai, kad auditorija yra nedidelė, gali būti nustatyta, pavyzdžiui, remiantis žiūrimumu arba pardavimo mastu, priklausomai nuo paslaugos pobūdžio, o nustatant tai, ar apyvarta maža, turėtų būti atsižvelgiama į skirtingus audiovizualinio sektoriaus rinkų dydžius valstybėse narėse. Nustatyti tokius reikalavimus taip pat galėtų būti netikslinga tais atvejais, kai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pobūdžio ar temos jie būtų neįgyvendinami arba nepagrįsti;
- (41) svarbu, kad transliuotojams būtų užtikrinta daugiau lankstumo ir galimybė nuspręsti, kada įterpti reklamą, kad reklamuotojų paklausa ir žiūrovų srautas būtų didžiausi. Vis dėlto šiuo klausimu taip pat reikia išlaikyti pakankamą vartotojų apsaugos lygį, nes dėl tokio lankstumo žiūrovams geriausiu transliavimo laiku gali būti rodoma pernelyg daug reklamų. Todėl laikotarpiu nuo 6 iki 18 val. ir nuo 18 iki 24 val. reikėtų taikyti konkrečius apribojimus;
- (42) neutraliais kadrais atskiriamas redakcinis turinys nuo televizijos reklamos ar teleparduotuvės intarpų, taip pat atskiriami ir atskiri intarpai. Dėl jų žiūrovas gali aiškiai atskirti, kada vienos rūšies audiovizualinis turinys baigiasi ir prasideda kitas. Būtina patikslinti, kad neutraliems kadrų netaikoma televizijos reklamai nustatyta kiekybinė riba. Tuo siekiama užtikrinti, kad neutralių kadrų laikas nedarytų poveikio reklamai skirtam laikui ir kad nebūtų daroma neigiamo poveikio iš reklamos gaunamoms pajamoms;
- (43) transliavimo laikas, skirtas transliuotojo skelbimams apie savo programas ir su tomis programomis tiesiogiai susijusius papildomus produktus arba skelbimams apie viešąsias paslaugas ir kreipimas dėl labdaros, kurie transliuojami nemokamai, išskyrus tokių kreipimųsi transliavimo išlaidas, turėtų būti neįskaitomi į maksimalų transliavimo laiką, kurį galima skirti televizijos reklamai ir teleparduotuvei. Be to, daug transliuotojų priklauso didesnėms transliuotojų grupėms ir ne tik skelbia skelbimus apie savo programas ir su tomis programomis tiesiogiai susijusius papildomus produktus, bet ir skelbimus, susijusius su kitų tai pačiai transliuotojų grupei priklausančių subjektų programomis ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis. Transliavimo laikas, skirtas tokiems skelbimams, taip pat neturėtų būti įskaitomas į maksimalų transliavimo laiką, kurį galima skirti televizijos reklamai ir teleparduotuvei;
- (44) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai, kuriems taikoma Direktyva 2010/13/ES, teikia informacinės visuomenės paslaugas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB ⁽¹⁾ prasme. Todėl, jei tie paslaugų teikėjai yra įsisteigę valstybėje narėje, jiems taikomos toje direktyvoje nustatytos vidaus rinkos nuostatos. Tikslinga užtikrinti, kad tos pačios taisyklės taip pat būtų taikomos ir ne valstybėje narėje įsisteigusiems dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjams, siekiant išsaugoti Direktyva 2010/13/ES nustatytą nepilnamečių ir plačiosios visuomenės apsaugos priemonių veiksmingumą ir kiek įmanoma užtikrinti vienodas sąlygas, jei tų paslaugų teikėjų arba patronuojančioji įmonė, arba patronuojamoji įmonė yra įsisteigusi valstybėje narėje arba jei tie paslaugų teikėjai priklauso grupei ir kita tos grupės įmonė yra įsisteigusi valstybėje narėje. Todėl Direktyvoje 2010/13/ES pateiktos terminų apibrėžtys turėtų būti grindžiamos principais ir jomis turėtų būti užtikrinta, kad įmonei nebūtų galimybių netaikyti tos direktyvos, sukuriant grupinę struktūrą, turinčią daug įmonių, įsisteigusių Sąjungoje ar už jos ribų, sluoksnių. Laikantis direktyvose 2000/31/EB ir 2010/13/ES nustatytų su įsisteigimu susijusių taisyklių, Komisijai turėtų būti pranešta apie kiekvienos valstybės narės jurisdikcijai priklausančius paslaugų teikėjus;
- (45) kilo naujų iššūkių, kurie yra susiję visų pirma su dalijimosi vaizdo medžiaga platformomis, kurių naudotojai, ypač nepilnamečiai, vis dažniau žiūri audiovizualinį turinį. Tokiomis aplinkybėmis vis didesnį nerimą kelia teikiant dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas pateikiamas žalingas turinys ar neapykantą kurstančios kalbos. Siekiant nepilnamečius ir plačiąją visuomenę apsaugoti nuo tokio turinio, būtina tais klausimais nustatyti proporcingas taisykles;

⁽¹⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

- (46) komerciniai pranešimai teikiant dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas jau reglamentuojami Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB⁽¹⁾, kurioje draudžiama nesąžininga įmonių komercinė veikla vartotojų atžvilgiu, įskaitant klaidinančią ir agresyvią veiklą, pasitaikančią teikiant informacinės visuomenės paslaugas.

Galiojančiais komercinių pranešimų apie tabaką ir susijusius produktus dalijimosi vaizdo medžiaga platformose draudimais, numatytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/33/EB⁽²⁾, ir draudimais, taikomais komerciniams pranešimams apie elektronines cigaretes ir pildomasias talpyklas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/40/ES⁽³⁾, užtikrinama pakankama vartotojų apsauga nuo tabako ir susijusių produktų. Kadangi naudotojai vis dažniau naudojami dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugomis, kad galėtų susipažinti su audiovizualiniu turiniu, būtina užtikrinti pakankamo lygio vartotojų apsaugą, visiems teikėjams tarpusavyje suderinant, kiek tinkama, taisyklės dėl komercinių audiovizualinių pranešimų. Todėl svarbu, kad komerciniai audiovizualiniai pranešimai dalijimosi vaizdo medžiaga platformose būtų aiškiai identifikuojami ir atitiktų būtiniausius kokybės reikalavimus;

- (47) didelei daliai turinio, pateikiamo teikiant dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjo redakcinė atsakomybė netaikoma. Vis dėlto tie paslaugų teikėjai paprastai nustato, kaip organizuojamas turinys, t. y. programos, naudotojų sukurti vaizdo įrašai ir komerciniai audiovizualiniai pranešimai, be kita ko, taikydami automatines priemones arba algoritmus. Todėl tie paslaugų teikėjai turėtų būti įpareigoti imtis atitinkamų priemonių, kad nepilnamečiai būtų apsaugoti nuo turinio, kuris galėtų pakenkti jų fiziniui, psichiniui ar doroviniui vystymuisi. Taip pat jie turėtų būti įpareigoti imtis atitinkamų priemonių, kad plačioji visuomenė būtų apsaugota nuo turinio, kuriuo kurstomas smurtas ar neapykanta tam tikros asmenų grupės ar grupės nario atžvilgiu kuriuo nors iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 21 straipsnyje nurodytų pagrindų, arba kurio platinimas laikomas nusikalstama veika pagal Sąjungos teisę;
- (48) atsižvelgiant į tai, kiek paslaugų teikėjai susiję su teikiant dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas pateikiamu turiniu, atitinkamos priemonės apsaugoti nepilnamečius ir plačiąją visuomenę turėtų būti susijusios su turinio organizavimu, o ne su pačiu turiniu. Todėl šiuo tikslu Direktyvoje 2010/13/ES nustatyti reikalavimai turėtų būti taikomi nedarant poveikio Direktyvos 2000/31/EB 12–14 straipsniams, kuriuose numatytas tam tikrų informacinės visuomenės paslaugų teikėjų atleidimas nuo atsakomybės už neteisėtos informacijos perdavimą arba automatinį, tarpinį ir laikiną saugojimą, arba saugojimą. Kai teikiamos paslaugos, kurioms taikomi Direktyvos 2000/31/EB 12–14 straipsniai, tie reikalavimai taip pat turėtų būti taikomi nedarant poveikio tos direktyvos 15 straipsniui, pagal kurį draudžiama tiems paslaugų teikėjams nustatyti bendrą pareigą stebėti tokią informaciją ir aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, rodančiomis neteisėtą veiklą, tačiau neatleidžiant nuo stebėjimo pareigos specialiais atvejais ir, visų pirma, nenusižengiant pagal nacionalinę teisę priimtus nacionalinių institucijų nurodymus;
- (49) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjus tikslinga kuo labiau įtraukti į atitinkamų priemonių, kurių reikia imtis pagal Direktyvą 2010/13/ES įgyvendinimą. Todėl turėtų būti skatinamas bendras reguliavimas. Be to, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjams ir toliau turėtų būti galima savanoriškai imtis griežtesnių priemonių pagal Sąjungos teisę, užtikrinant saviraiškos ir informacijos laisvę ir žiniasklaidos pluralizmą;
- (50) teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą yra pagrindinės teisės, nustatytos Chartijos 47 straipsnyje. Todėl Direktyvos 2010/13/ES nuostatos neturėtų būti aiškinamos kaip užkertančios kelią šalims pasinaudoti teise naudotis teismų sistema;
- (51) pagal Direktyvą 2010/13/ES imantis atitinkamų nepilnamečių apsaugos nuo žalingo turinio ir plačiosios visuomenės apsaugos nuo turinio, kuriuo kurstomas smurtas, neapykanta ir terorizmas, priemonių, reikėtų rūpestingai išlaikyti taikytinų pagrindinių teisių, nustatytų Chartijoje, pusiausvyrą. Tai ypač pasakytina, atsižvelgiant į konkretų atvejį ir apie teisę į privatų ir šeimos gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą, saviraiškos ir informacijos laisvę, laisvę užsiimti verslu, diskriminacijos draudimą ir vaiko teises;

⁽¹⁾ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

⁽²⁾ 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/33/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių tabako produktų reklamą ir rėmimą, suderinimo (OL L 152, 2003 6 20, p. 16).

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/40/ES dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių tabako ir susijusių gaminių gamybą, pateikimą ir pardavimą, suderinimo ir kuria panaikinama Direktyva 2001/37/EB (OL L 127, 2014 4 29, p. 1).

- (52) Ryšių palaikymo komitetas siekia palengvinti veiksmingą Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą ir su juo turėtų būti reguliariai konsultuojamasi dėl visų su jos taikymu susijusių praktinių problemų. Ryšių palaikymo komiteto darbas turėtų apimti ne tik esamus audiovizualinės politikos klausimus, bet ir atitinkamus pokyčius šiame sektoriuje. Jį sudaro valstybių narių atitinkamų nacionalinių institucijų atstovai. Valstybės narės yra skatinamos skiriant savo atstovus Ryšių palaikymo komitete propaguoti lyčių lygybę;
- (53) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos būtų teisiškai atskirtos nuo valdžios sektoriaus. Tačiau tai neturėtų trukdyti valstybėms narėms vykdyti priežiūrą pagal savo nacionalinę konstitucinę teisę. Turėtų būti laikoma, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos pasiekė reikiamo laipsnio nepriklausomumą, jeigu tos institucijos arba įstaigos, įskaitant tas, kurios įsteigtos kaip valdžios institucijos arba įstaigos, yra funkciškai ir faktiškai nepriklausomos nuo savo atitinkamų vyriausybių ir visų kitų viešųjų ar privačiųjų įstaigų. Tai laikoma esminiu aspektu, kad būtų užtikrintas nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos priimtų sprendimų nešališkumas. Nepriklausomumo reikalavimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių galimybei steigti reguliavimo institucijas, vykdančias skirtingų sektorių, kaip antai audiovizualinio ir telekomunikacijų sektorių, priežiūrą. Nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms turėtų būti suteikti vykdymo užtikrinimo įgaliojimai ir ištekliai, būtini jų užduotims vykdyti, kiek tai susiję su darbuotojais, ekspertinėmis žiniomis ir finansiniais ištekliais. Pagal Direktyvą 2010/13/ES įsteigtų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų vykdoma veikla turėtų būti užtikrinta, kad laikomasi žiniasklaidos pliuralizmo, kultūrų įvairovės, vartotojų apsaugos, vidaus rinkos užbaigimo ir sąžiningos konkurencijos skatinimo tikslų;
- (54) kadangi vienas iš audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų tikslų yra tarnauti asmenų interesams ir formuoti viešąją nuomonę, labai svarbu, kad teikiant tokias paslaugas asmenys ir visuomenė gautų kuo visapusiškesnę ir įvairesnę informaciją. Tą tikslą galima pasiekti tik užtikrinus visišką valstybės nesikišimą į redakcinius sprendimus ir jokios nacionalinių reguliavimų institucijų arba įstaigų įtakos priimant redakcinius sprendimus nebuvimą tiek, kiek valstybės kišimasis ar nacionalinių reguliavimų institucijų ir (arba) įstaigų įtaka viršija įstatymų įgyvendinimo ribas ir nėra susijusi su siekiu ginti teisiškai apsaugotą teisę, kuri turi būtų apsaugota neatsižvelgiant į konkrečią nuomonę;
- (55) nacionaliniu lygmeniu turėtų būti taikomi veiksmingi apeliaciniai mechanizmai. Atitinkama apeliacinė įstaiga turėtų būti nepriklausoma nuo apeliaciniame procese dalyvaujančių šalių. Tokia įstaiga gali būti teismas. Apeliacinė procedūra turėtų nedaryti poveikio kompetencijų paskirstymui nacionalinėse teismų sistemose;
- (56) siekiant užtikrinti nuoseklų Sąjungos audiovizualinių paslaugų reguliavimo sistemos taikymą visose valstybėse narėse, Komisija 2014 m. vasario 3 d. sprendimu ⁽¹⁾ įsteigė ERGA. ERGA vaidmuo yra teikti Komisijai technines ekspertines žinias jai siekiant užtikrinti nuoseklų Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą visose valstybėse narėse, taip pat palengvinti nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų tarpusavio bendradarbiavimą ir nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų ir Komisijos bendradarbiavimą;
- (57) ERGA teigiamai prisidėjo siekiant nuoseklios reguliavimo praktikos ir pateikė Komisijai vertingų rekomendacijų įgyvendinimo klausimais. Taigi, Direktyvoje 2010/13/ES tikslinga ERGA vaidmenį pripažinti oficialiai ir jį sustiprinti. Todėl ERGA turėtų būti įsteigta pagal tą direktyvą;
- (58) Komisijai turėtų būti suteikta teisė konsultuotis su ERGA visais klausimais, susijusiais su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformomis. ERGA turėtų padėti Komisijai – teikti technines ekspertines žinias bei rekomendacijas ir palengvinti keitimąsi geriausia praktika, be kita ko, savireguliacijos ir bendro reguliavimo elgesio kodeksų klausimais. Visų pirma Komisija turėtų konsultuotis su ERGA dėl Direktyvos 2010/13/ES taikymo, siekiant, kad ji būtų įgyvendinama vienodžiau. Komisijos prašymu ERGA turėtų pateikti neprivalomas nuomones dėl jurisdikcijos, dėl priemonių, kuriomis nukrypstama nuo priėmimo laisvės, ir dėl priemonių, kuriomis sprendžiamas jurisdikcijos apėjimo klausimas. ERGA taip pat turėtų galėti teikti technines rekomendacijas dėl visų reguliavimo klausimų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sistema, be kita ko, kovos su neapykantą kurstančiomis kalbomis ir nepilnamečių apsaugos srityje, taip pat dėl komercinių audiovizualinių pranešimų apie maisto produktus, kurių sudėtyje yra daug riebalų, druskos ar natrio ir cukrų, turinio;
- (59) gebėjimas naudotis žiniasklaidos priemonėmis – tai įgūdžiai, žinios ir suvokimas, reikalingi piliečiams norint šiomis priemonėmis naudotis veiksmingai ir saugiai. Siekiant sudaryti galimybę piliečiams gauti informaciją ir naudoti, kritiškai vertinti ir kurti žiniasklaidos turinį atsakingai ir saugiai, piliečių gebėjimas naudotis žiniasklaidos priemonėmis turi būti aukšto lygio. Gebėjimas naudotis žiniasklaidos priemonėmis neturėtų apsiriboti tik mokymusi apie priemones ir technologijas; taip pat reikėtų siekti ugdyti piliečių kritinio mąstymo įgūdžius,

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 3 d. Komisijos sprendimas dėl Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės įsteigimo, C(2014) 462 final.

būtinus gebėti priimti sprendimus, analizuoti sudėtingas realijas ir atskirti nuomones ir faktus. Todėl būtina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai, bendradarbiaudami su visais suinteresuotaisiais subjektais, skatintų gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis ugdymą visų visuomenės sluoksnių, visų amžiaus grupių piliečių ir visų žiniasklaidos priemonių atžvilgiu, ir būtina, kad ta pažanga toje srityje būtų atidžiai stebima;

- (60) Direktyva 2010/13/ES nedaromas poveikis valstybių narių pareigai gerbti ir apsaugoti žmogaus orumą. Ja gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, ypač tų, kurie pripažinti Chartijoje. Direktyva 2010/13/ES visų pirma siekiama užtikrinti visapusišką teisės į saviraiškos laisvę, laisvės užsiimti verslu ir teisės į teisminę peržiūrą laikymąsi ir skatinti taikyti vaiko teises, įtvirtintas Chartijoje;
- (61) visomis priemonėmis, kurių valstybės narės imasi pagal Direktyvą 2010/13/ES, turi būti gerbiama saviraiškos bei informacijos laisvė ir žiniasklaidos pliuralizmas, taip pat kultūrų ir kalbų įvairovė, kaip nustatyta UNESCO konvencijoje dėl kultūros raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo;
- (62) siekiant išsaugoti pagrindinę laisvę gauti informaciją ir užtikrinti visapusišką ir tinkamą žiūrovų interesų Sąjungoje apsaugą, itin didelę reikšmę turi teisė galėti žiūrėti ir klausytis politikos žinių programų. Kadangi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reikšmė visuomenei ir demokratijai nesiliauja didėjusi, politikos žinių transliacijos turėtų būti kuo plačiau, bet nepažeidžiant autorių teisių taisyklių, pasiekiamos tarpvalstybiniu mastu Sąjungoje;
- (63) Direktyva 2010/13/ES nesusijusi su tarptautinės privatinės teisės taisyklėmis, visų pirma taisyklėmis, kuriomis reglamentuojama teismų jurisdikcija, ir sutartinėms bei nesutartinėms prievolėms taikoma teise;
- (64) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (65) todėl Direktyva 2010/13/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2010/13/ES iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) audiovizualinės žiniasklaidos paslauga –

i) paslauga, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 57 straipsniuose, kai pagrindinis paslaugos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas yra, žiniasklaidos paslaugų teikėjui prisiimant redakcinę atsakomybę, informavimo, pramogų ar švietimo tikslais teikti programas plačiai visuomenei elektroninių ryšių tinklais, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio a punkte; tokia audiovizualinės žiniasklaidos paslauga – tai televizijos programų transliavimas, kaip apibrėžta šios dalies e punkte, arba užsakomoji audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kaip apibrėžta šios dalies g punkte;

ii) komercinis audiovizualinis pranešimas;“;

b) įterpiamas šis punktas:

„aa) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 57 straipsniuose, kai pagrindinis paslaugos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas arba viena iš esminių paslaugos funkcijų yra skirta informavimo, pramogų ar švietimo tikslais teikti programas arba naudotojų sukurtus vaizdo įrašus, arba ir programas, ir tuos įrašus plačiai visuomenei, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui neprisiimant redakcinės atsakomybės, elektroninių ryšių tinklais, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio a punkte, ir kurių organizavimą nustato dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, be kita ko, automatinėmis priemonėmis arba algoritmais, visų pirma rodydamas, įdiegdamas žymas ir nustatydamas seką;“;

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

c) b punktas pakeičiamas taip:

„b) programa – judesį perteikiančių vaizdų, lydimų arba nelydimų garso, visuma, sudaranti atskirą vienetą, nepriklausomai nuo jo trukmės, žiniasklaidos paslaugų teikėjo nustatytame tvarkaraštyje arba kataloge, įskaitant pilnametražius vaidybinius filmus, vaizdo klipus, sporto renginius, situacijų komedijas, dokumentinius filmus, vaikams skirtas programas ir originalius dramos kūrinius;“;

d) įterpiami šie punktai:

„ba) naudotojo sukurtas vaizdo įrašas – judesį perteikiančių vaizdų, lydimų arba nelydimų garso, visuma, sudaranti atskirą vienetą, nepriklausomai nuo jo trukmės, kurį sukūrė naudotojas ir kurį tas naudotojas ar bet kuris kitas naudotojas įkėlė į dalijimosi vaizdo medžiaga platformą;“;

bb) redakcinis sprendimas – sprendimas, reguliariai priimamas, siekiant priimti redakcinę atsakomybę ir susieti su kasdiene audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikla;“;

e) įterpiamas šis punktas:

„da) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikia dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugą;“;

f) h punktas pakeičiamas taip:

„h) komercinis audiovizualinis pranešimas – vaizdai, lydimi arba nelydimi garso, skirti tiesiogiai arba netiesiogiai reklamuoti prekes, paslaugas ar ekonominę veiklą vykdančio fizinio arba juridinio asmens įvaizdį; tokie vaizdai lydi programą arba naudotojo sukurtą vaizdo įrašą ar yra į juos įtraukiami už užmokestį arba kitą panašų atlygį, arba savireklamos tikslais. Komercinių audiovizualinių pranešimų formos apima, *inter alia*, televizijos reklamą, rėmimą, teleparduotuvę ir prekių rodymą;“;

g) k punktas pakeičiamas taip:

„k) rėmimas – bet koks indėlis, kurį viešosios ar privačios įmonės arba fiziniai asmenys, nedalyvaujantys teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas ar dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas arba gaminant audiovizualinius kūrinius, teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugoms, naudotojų sukurtiems vaizdo įrašams arba programoms finansuoti, siekdami reklamuoti savo vardą (pavadinimą), prekių ženklą, įvaizdį, veiklą ar produktus;“;

h) m punktas pakeičiamas taip:

„m) prekių rodymas – bet kokios formos komercinis audiovizualinis pranešimas, kuriame už užmokestį ar kitą panašų atlygį pateikiama informacija apie produktą, paslaugą ar jų prekių ženklą arba nuoroda į juos taip, kad jie būtų aiškiai matomi programos ar naudotojo sukurtą vaizdo įrašo metu;“;

2) II skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS BENDROSIOS NUOSTATOS“;

3) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) jei žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra vienoje valstybėje narėje, tačiau redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos yra priimami kitoje valstybėje narėje, žiniasklaidos paslaugų teikėjas yra laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje veikia reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje. Jei reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje, veikia kiekvienoje iš tų valstybių narių, žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje yra jo pagrindinė buveinė. Jei reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje, neveikia nė vienoje iš tų valstybių narių, žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje jis pirmiausia pradėjo savo veiklą pagal tos valstybės narės teisę su sąlyga, kad jis su tos valstybės narės ekonomika yra susijęs stabiliai ir realiai ryšiu;“;

b) įterpiamos šios dalys:

„5a. Valstybės narės užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai informuotų kompetentingas nacionalines reguliavimo institucijas arba įstaigas apie visus pokyčius, kurie gali paveikti jurisdikcijos nustatymą pagal 2, 3 ir 4 dalis.“;

5b. Valstybės narės sudaro ir nuolat atnaujina jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų sąrašą ir nurodo, kuriais kriterijais, išdėstytais 2–5 dalyse, yra grindžiama jų jurisdikcija. Tą sąrašą, įskaitant visą atnaujintą jo informaciją, valstybės narės perduoda Komisijai.

Komisija užtikrina, kad tokie sąrašai būtų pateikti centralizuotoje duomenų bazėje. Jeigu tarp sąrašų esama neatitikimų, Komisija susisiečia su atitinkamomis valstybėmis narėmis, kad būtų rastas sprendimas. Komisija užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų prieigą prie tos duomenų bazės. Komisija informaciją duomenų bazėje skelbia viešai.

5c. Jei, taikydamos 3 ar 4 straipsnį, atitinkamos valstybės narės nesutaria dėl to, kuriai valstybei narei priklauso jurisdikcija, jos nepagrįstai nedelsdamos apie tai praneša Komisijai. Komisija gali paprašyti Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės (ERGA) per 15 darbo dienų nuo Komisijos prašymo pateikimo dienos pateikti nuomonę tuo klausimu pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą, įsteigtą pagal 29 straipsnį.

Priimdama sprendimą pagal 3 straipsnio 2 arba 3 dalį, arba pagal 4 straipsnio 5 dalį, Komisija taip pat nusprendžia dėl to, kuriai valstybei narei priklauso jurisdikcija.“;

4) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina priėmimo laisvę ir savo teritorijoje neriboja audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų retransliavimo iš kitų valstybių narių dėl priežasčių, kurios patenka į šia direktyva koordinuojamas sritis.

2. Valstybės narės gali laikinai nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies, kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo, priklausančio kitos valstybės narės jurisdikcijai, teikiama audiovizualinės žiniasklaidos paslauga akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba 6a straipsnio 1 dalį arba kenkia ar kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės sveikatai.

Pirmoje pastraipoje nurodytai nukrypti leidžiančiai nuostatai taikomos šios sąlygos:

- a) per paskutinius 12 mėnesių žiniasklaidos paslaugų teikėjas savo elgesiu bent du kartus jau atliko vieną ar daugiau pirmoje pastraipoje minimų pažeidimų;
- b) atitinkama valstybė narė yra raštu pranešusi žiniasklaidos paslaugų teikėjui, valstybei narei, kurios jurisdikcijai tas teikėjas priklauso, ir Komisijai apie įtariamus pažeidimus ir apie proporcingas priemones, kurių ji ketina imtis, jei toks pažeidimas vėl pasikartotų;
- c) atitinkama valstybė narė paisė žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisės į gynybą ir visų pirma suteikė tam paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamų pažeidimų; ir
- d) konsultuojantis su valstybe nare, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, ir Komisija, nepavyko draugiškai susitarti per vieną mėnesį nuo tos dienos, kurią Komisija gavo b punkte nurodytą pranešimą.

Komisija per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią gavo pranešimą apie priemones, kurių ėmėsi atitinkama valstybė narė, ir paprašiusi ERGA pateikti nuomonę pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą, priima sprendimą, ar tos priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą. Jei Komisija padaro išvadą, kad tos priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė skubiai nustotų taikyti aptariamąs priemones.

3. Valstybė narė gali laikinai nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies, kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo, priklausančio kitos valstybės narės jurisdikcijai, teikiama audiovizualinės žiniasklaidos paslauga akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia 6 straipsnio 1 dalies b punktą arba kenkia ar kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės saugumui, įskaitant nacionalinio saugumo ir gynybos užtikrinimą.

Pirmoje pastraipoje nurodytai nukrypti leidžiančiai nuostatai taikomos šios sąlygos:

- a) per paskutinius 12 mėnesių pirmoje pastraipoje nurodytas elgesys pasikartotų bent kartą;

ir

- b) atitinkama valstybė narė yra raštu pranešusi žiniasklaidos paslaugų teikėjui, valstybei narei, kurios jurisdikcijai tas teikėjas priklauso, ir Komisijai apie įtariamą pažeidimą ir apie proporcingas priemones, kurių ji ketina imtis, jei toks pažeidimas vėl pasikartotų.

Atitinkama valstybė narė paiso atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisės į gynybą ir visų pirma suteikia tam paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamų pažeidimų.

Komisija per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią gavo pranešimą apie priemones, kurių ėmėsi atitinkama valstybė narė, ir paprašiusi ERGA pateikti nuomonę pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą, priima sprendimą, ar tos priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą. Jei Komisija padaro išvadą, kad tos priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė skubiai nustotų taikyti aptariamas priemones.

4. 2 ir 3 dalimi nedaromas poveikis jokioms procedūroms, taisomosioms priemonėms ar sankcijoms už aptariamus pažeidimus taikymui valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas.

5. Skubos atvejais valstybės narės ne vėliau kaip per vieną mėnesį po įtariamo pažeidimo gali nukrypti nuo 3 dalies a ir b punktuose išdėstytų sąlygų. Tokiu atveju apie priemones, kurių imtasi, turi būti kuo greičiau pranešta Komisijai ir valstybei narei, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, nurodant priežastis, kodėl valstybė narė mano, kad tai yra skubos atvejis. Komisija kuo greičiau išnagrinėja priemonių, apie kurias pranešta, suderinamumą su Sąjungos teise. Jei Komisija padaro išvadą, kad priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė skubiai nustotų jas taikyti.

6. Jei Komisijai trūksta informacijos, būtinos sprendimui pagal 2 ar 3 dalį priimti, ji per vieną mėnesį nuo pranešimo gavimo dienos paprašo, kad atitinkama valstybė narė pateiktų visą informaciją, būtiną tam sprendimui priimti. Laikotarpis, per kurį Komisija turi priimti sprendimą, sustabdomas tol, kol ta valstybė narė pateiks tokią būtiną informaciją. Bet kuriuo atveju laikotarpis sustabdomas ne ilgiau kaip vienam mėnesiui.

7. Valstybės narės ir Komisija reguliariai keičiasi patirtimi ir geriausia praktika, susijusia su šiame straipsnyje nustatyta procedūra, Ryšių palaikymo komiteto ir ERGA kontekste.”;

5) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

1. Valstybės narės turi teisę reikalauti, kad jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikytųsi išsamesnių ar griežtesnių taisyklių šia direktyva koordinuojamose srityse su sąlyga, kad tokios taisyklės atitinka Sąjungos teisę.

2. Kai valstybė narė:

a) pasinaudojo laisve pagal 1 dalį priimti išsamesnes ar griežtesnes bendrojo viešojo intereso taisykles ir

b) nustato, kad kitos valstybės narės jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjas teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugą, kurios visa arba didžioji dalis nukreipta į jos teritoriją,

ji gali paprašyti, kad jurisdikciją turinti valstybė narė spręstų visas su šia dalimi susijusias nustatytas problemas. Abi valstybės narės sąžiningai ir nedelsdamos bendradarbiauja, kad būtų pasiektas abi puses tenkinantis sprendimas.

Gavusi pagrįstą prašymą pagal pirmą pastraipą, jurisdikciją turinti valstybė narė prašo, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikytųsi atitinkamų bendrojo viešojo intereso taisyklių. Jurisdikciją turinti valstybė narė reguliariai informuoja prašymą pateikusią valstybę narę apie veiksmus, kurių imtasi nustatytoms problemoms spręsti. Jurisdikciją turinti valstybė narė per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos informuoja prašymą pateikusią valstybę narę ir Komisiją apie gautus rezultatus, o jei sprendimas nebuvo rastas, paaiškina to priežastis.

Bet kuri iš tų valstybių narių bet kuriuo metu gali kreiptis į Ryšių palaikymo komitetą, kad šis išnagrinėtų konkretų atvejį.

3. Atitinkama valstybė narė gali priimti atitinkamas priemones atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo atžvilgiu, jei:

a) ji nustato, kad rezultatai, pasiekti taikant 2 dalį, yra nepatenkinami, ir

- b) ji pateikė įrodymus, patvirtinančius, kad atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas įsisteigė jurisdikciją turinčioje valstybėje narėje siekdamas apeiti griežtesnes taisykles šia direktyva koordinuojamose srityse, kurios jam būtų taikomos, jei jis būtų įsisteigęs atitinkamoje valstybėje narėje; remiantis tokiais įrodymais turi būti galima pagrįstai nustatyti tokį taisyklių apėjimą, nereikalaujant įrodymų dėl žiniasklaidos paslaugų teikėjo ketinimo apeiti tas griežtesnes taisykles.

Tokios priemonės turi būti objektyviai būtinos, taikomos nediskriminuojant ir proporcingos tikslams, kurių jomis siekiama.

4. Valstybė narė gali imtis priemonių pagal 3 dalį tik tuo atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) ji pranešė Komisijai ir valstybei narei, kurioje įsisteigęs žiniasklaidos paslaugų teikėjas, apie ketinimą imtis tokių priemonių, kartu nurodydama priežastis, kuriomis ji grindžia savo vertinimą;
- b) ji paisė atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisės į gynybą ir visų pirma suteikė tam žiniasklaidos paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamo apėjimo ir priemonių, kurių ketina imtis pranešančioji valstybė narė; ir
- c) paprašiusi ERGA pateikti nuomonę pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą Komisija nusprendė, kad priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise, visų pirma, kad valstybės narės, kuri imasi tų priemonių pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, vertinimai yra tinkamai pagrįsti; Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą.

5. Komisija per tris mėnesius nuo 4 dalies a punkte numatyto pranešimo gavimo priima sprendimą, ar tos priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise. Jei Komisija padaro išvadą, kad tos priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė susilaikytų nuo priemonių, kurių ji ketina imtis, priėmimo.

Jei Komisijai trūksta informacijos, būtinos sprendimui pagal pirmą pastraipą priimti, ji per vieną mėnesį nuo pranešimo gavimo dienos paprašo, kad atitinkama valstybė narė pateiktų visą informaciją, būtiną tam sprendimui priimti. Laikotarpis, per kurį Komisija turi priimti sprendimą, sustabdomas tol, kol ta valstybė narė pateiks tokią būtiną informaciją. Bet kuriuo atveju laikotarpis sustabdomas ne ilgiau kaip vienam mėnesiui.

6. Valstybės narės pagal savo nacionalinę teisę tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai veiksmingai laikytųsi šios direktyvos.

7. Jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, taikoma Direktyva 2000/31/EB. Jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, esant Direktyvos 2000/31/EB ir šios direktyvos kolizijai, vadovaujamasi šia direktyva.“;

6) įterpiamas šis straipsnis:

„4a straipsnis

1. Šia direktyva koordinuojamose srityse ir kiek tai leidžiama pagal valstybių narių teisės sistemas, valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliaciją taikant nacionaliniu lygmeniu priimtus elgesio kodeksus. Tie kodeksai turi:

- a) būti tokie, kad juos plačiai pripažintų pagrindiniai suinteresuotieji subjektai atitinkamose valstybėse narėse;
- b) aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti savo tikslus;
- c) numatyti reguliarią, skaidrią ir nepriklausomą stebėseną ir vertinimą, kaip siekiama iškeltų tikslų; ir
- d) numatyti veiksmingą vykdymo užtikrinimą, įskaitant veiksmingas ir proporcingas sankcijas.

2. Valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliaciją, taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kuriuos parengia žiniasklaidos paslaugų teikėjai, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai arba jiems atstovaujančios organizacijos, prireikusias bendradarbiaudami su kitais sektoriais, kaip antai pramonės, prekybos sektoriais, profesinėmis ir vartotojų asociacijomis arba organizacijomis. Tie kodeksai turi būti tokie, kad juos plačiai pripažintų pagrindiniai suinteresuotieji subjektai Sąjungos lygmeniu, ir turi atitikti 1 dalies b–d punktų kriterijus. Sąjungos elgesio kodeksais nedaromas poveikis nacionaliniams elgesio kodeksams.

Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija sudaro palankias sąlygas Sąjungos elgesio kodeksų rengimui, kai tikslinga, pagal subsidarumo ir proporcingumo principus.

Sąjungos elgesio kodeksus pasirašiusios šalys pateikia tų kodeksų projektus ir jų pakeitimus Komisijai. Komisija konsultuojasi su Ryšių palaikymo komitetu dėl tų kodeksų projektų arba jų pakeitimų.

Komisija Sąjungos elgesio kodeksus paskelbia viešai ir gali suteikti jiems tinkamą matomumą.

3. Valstybės narės turi teisę reikalauti, kad jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikytųsi išsamesnių ar griežtesnių taisyklių, laikantis šios direktyvos ir Sąjungos teisės, be kita ko, atvejais, kai jų nepriklausomos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos padaro išvadą, jog pasitvirtino, kad koks nors elgesio kodeksas ar jo dalys nėra pakankamai veiksmingi. Valstybės narės apie tokias taisykles nedelsiant praneša Komisijai.“;

7) III skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS NUOSTATOS“;

8) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai paslaugos gavėjams padarytų lengvai, tiesiogiai ir nuolat prieinamą bent šią informaciją:

- a) jo vardas (pavadinimas);
- b) jo geografinis adresas, kuriuo jis įsisteigęs;
- c) jo duomenys, įskaitant jo elektroninio pašto adresą ar interneto svetainės adresą, kuriais su juo būtų galima greitai, tiesiogiai ir veiksmingai susisiekti;
- d) valstybė narė, kurios jurisdikcijai jis priklauso, ir kompetentingos reguliavimo institucijos arba įstaigos arba priežiūros įstaigos.

2. Valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis būtų nustatyta, kad, be 1 dalyje išvardytos informacijos, jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai suteiktų galimybę susipažinti su informacija apie jų nuosavybės struktūrą, įskaitant tikruosius savininkus. Tokiomis priemonėmis turi būti paisoma atitinkamų pagrindinių teisių, tokių kaip antai tikrųjų savininkų teisė į privatų ir šeimos gyvenimą. Tokios priemonės turi būti būtinos ir proporcingos ir jomis turi būti siekiama bendrojo intereso tikslo.“;

9) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

1. Nedarant poveikio valstybių narių pareigai gerbti ir apsaugoti žmogaus orumą, valstybės narės atitinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamose audiovizualinės žiniasklaidos paslaugose nebūtų jokio turinio, kuriuo:

- a) kurstomas smurtas ar neapykanta tam tikros asmenų grupės ar šios grupės nario atžvilgiu remiantis kuriuo nors iš Chartijos 21 straipsnyje nurodytų pagrindų;
- b) viešai kurstoma įvykdyti teroristinį nusikaltimą, kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2017/541 5 straipsnyje.

2. Priemonės, kurių imamasi šio straipsnio tikslais, turi būti būtinos bei proporcingos ir jomis turi būti paisoma Chartijoje nustatytų teisių ir principų.“;

10) įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis

1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kurios gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, būtų teikiamos tik taip, kad nepilnamečiai jų įprastai negalėtų girdėti ar matyti. Tokios priemonės, be kita ko, gali būti transliavimo laiko parinkimas, amžiaus patikrinimo priemonės ar kitos techninės priemonės. Jos turi būti proporcingos galimai programos žalai.

Žalingiausiam turiniui, tokiam kaip savitiksliis smurtas ir pornografija, turi būti taikomos griežčiausios priemonės.

2. Žiniasklaidos paslaugų teikėjų pagal 1 dalį surinkti arba kitaip gauti nepilnamečių asmens duomenys neturi būti tvarkomi komerciniais tikslais, kaip antai tiesioginės rinkodaros, profiliavimo ir vartotojų elgesiu grindžiamos reklamos tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai suteiktų žiūrovams pakankamai informacijos apie turinį, kuris gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi. Šiuo tikslu žiniasklaidos paslaugų teikėjai naudoja sistemą, kuria apibūdinamas galimai žalingas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio pobūdis.

Siekdamos įgyvendinti šią dalį, valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje.

4. Komisija skatina žiniasklaidos paslaugų teikėjus keistis geriausia praktika bendro reguliavimo elgesio kodeksų srityje. Valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliavimą šio straipsnio taikymo tikslais, taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kaip nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje.“;

11) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

1. Valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų paslaugos, taikant proporcingas priemones, būtų nuolat ir palaipsniui daromos labiau prieinamos neįgaliesiems.

2. Valstybės narės užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms reguliariai teiktų 1 dalyje nurodytų priemonių įgyvendinimo ataskaitas. Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 19 d. ir vėliau kas trejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalies įgyvendinimo ataskaitas.

3. Valstybės narės skatina žiniasklaidos paslaugų teikėjus parengti prieinamumo gerinimo veiksmų planus, kad jų teikiamos paslaugos būtų nuolat ir palaipsniui daromos labiau prieinamos neįgaliesiems. Apie tokius veiksmų planus pranešama nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms.

4. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną bendrą, lengvai (be kita ko, neįgaliesiems) ir viešai prieinamą internete informacinį punktą, kuriame būtų teikiama informacija ir kuriam būtų teikiami skundai visais šiame straipsnyje nurodytais prieinamumo klausimais.

5. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie ekstremalias situacijas, įskaitant viešuosius pranešimus ir skelbimus gaivalinių nelaimių atvejais, kuri viešai skelbiama pasitelkiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, būtų teikiama taip, kad ji būtų prieinama neįgaliesiems.“;

12) įterpiami šie straipsniai:

„7a straipsnis

Valstybės narės gali imtis priemonių užtikrinti deramą bendro intereso audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pastebimumą.

7b straipsnis

Valstybės narės imasi atitinkamų ir proporcingų priemonių užtikrinti, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos be aiškaus tų teikėjų nebūtų uždengiamos komerciniais tikslais ir nebūtų keičiamos sutikimo.

Taikant šį straipsnį, valstybės narės nustato reglamentavimo ypatumus, įskaitant išimtis, visų pirma susijusias su naudotojų teisėtų interesų apsauga, kartu atsižvelgiant į teisėtus iš pradžių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikusią žiniasklaidos paslaugų teikėjų interesus.“;

13) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų perduodami komerciniai audiovizualiniai pranešimai atitiktų šiuos reikalavimus:

- a) būtų galima iš karto atpažinti, kad tai yra komercinis audiovizualinis pranešimas; paslėpti komerciniai audiovizualiniai pranešimai draudžiami;
- b) komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose neturi būti naudojamos pasąmonę veikiančios technologijos;

- c) komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose neturi būti:
- i) žmogaus orumo žeminimo;
  - ii) jokio diskriminavimo dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, pilietybės, religijos arba tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos apraiškų arba skatinimo;
  - iii) sveikatai ar saugai pavojingo elgesio skatinimo;
  - iv) aplinkos apsaugai ypač žalingo elgesio skatinimo;
- d) turi būti draudžiami bet kokie komerciniai audiovizualiniai pranešimai, skirti cigarečių ir kitų tabako gaminių, taip pat elektroninių cigarečių ir pildomųjų talpyklų reklamai;
- e) alkoholinių gėrimų reklamai skirti komerciniai audiovizualiniai pranešimai neturi būti konkrečiai skirti nepilnamečiams ir neturi skatinti besaikio tokių gėrimų vartojimo;
- f) turi būti draudžiami vaistų ir medicininio gydymo, kurie valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, yra galimi tik pagal receptus, komerciniai audiovizualiniai pranešimai;
- g) komerciniai audiovizualiniai pranešimai neturi daryti žalingo fizinio, psichinio ar dorovinio poveikio nepilnamečiams; todėl pasinaudojant nepilnamečių nepatyrimu ar patiklumu komerciniais audiovizualiniais pranešimais neturi būti tiesiogiai skatinama juos pirkti ar išsinuomoti produktą ar paslaugą, tiesiogiai skatinama nepilnamečius įtikinti savo tėvus ar kitus asmenis pirkti reklamuojamas prekes ar paslaugas, naudojamosi ypatingu nepilnamečių pasitikėjimu tėvais, mokytojais ar kitais asmenimis, arba nepagrįstai rodomi į pavojingą padėtį patekę nepilnamečiai.

2. Komerciniai audiovizualiniai pranešimai apie alkoholinius gėrimus teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, išskyrus rėmimą ir prekių rodymą, turi atitikti 22 straipsnyje nustatytus kriterijus.

3. Valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliaciją taikant elgesio kodeksus, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje, dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų apie alkoholinius gėrimus. Tais kodeksais siekiama veiksmingai sumažinti galimybę nepilnamečiams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus.

4. Valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliaciją taikant elgesio kodeksus, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje, dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų, kurie lydi vaikams skirtas programas arba yra į jas įtraukti, apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistingų medžiagų ir medžiagų, pasižyminčių maistiniu arba fiziologiniu poveikiu, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos ar natrio ir cukrų, kurių apskritai nerekomenduojama vartoti per daug.

Tais kodeksais siekiama veiksmingai sumažinti galimybę vaikams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie tokius maisto produktus ir gėrimus. Tais kodeksais siekiama nustatyti, kad tokiuose komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose nebūtų pabrėžiamos teigiamos tokių maisto produktų ir gėrimų maistingumo savybės.

5. Šio straipsnio taikymo tikslais valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliaciją taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kaip nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje.“;

14) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų arba programų negali remti įmonės, kurių pagrindinė veikla yra cigarečių ir kitų tabako gaminių, taip pat elektroninių cigarečių ir pildomųjų talpyklų gamyba arba pardavimas.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Žinių ir aktualijų programos negali būti remiamos. Valstybės narės gali uždrausti remti vaikams skirtas programas. Valstybės narės gali nuspręsti uždrausti rodyti rėmėjo logotipą vaikams skirtose programose, dokumentiniuose filmuose ir religinėse programose.“;

15) 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas tik programoms, sukurtoms po 2009 m. gruodžio 19 d.

2. Prekių rodymas leidžiamas visų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju, išskyrus per žinių ir aktualijų programas, vartotojų reikalų programas, religines programas ir vaikams skirtas programas.

3. Programos, į kurias įtrauktas prekių rodymas, turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) jokiais aplinkybėmis jų turiniui ir pateikimui pagal tvarkaraštį televizijos programų transliavimo atveju arba kataloge užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju nedaroma įtakos taip, kad būtų paveikta žiniasklaidos paslaugų teikėjo atsakomybė ir redakcinis nepriklausomumas;
- b) jose negali būti tiesiogiai skatinama pirkti ar nuomoti prekes ar paslaugas, visų pirma darant specialias reklamines nuorodas į tas prekes ar paslaugas;
- c) jose negali būti nepagrįstai didinamas konkretaus produkto pastebimumas;
- d) žiūrovai aiškiai informuojami apie prekių rodymą, tai tinkamai nurodant programos pradžioje ir pabaigoje, taip pat atnaujinus programos rodymą po reklamos pertraukos, kad žiūrovui nekiltų jokios painiavos.

Valstybės narės gali netaikyti d punkte išdėstytų reikalavimų, išskyrus programų, kurias sukūrė arba užsakė sukurti žiniasklaidos paslaugų teikėjas arba su tuo žiniasklaidos paslaugų teikėju susijusi bendrovė, atveju.

4. Bet kuriuo atveju programose negalimas šių produktų rodymas:

- a) cigarečių ir kitų tabako gaminių, taip pat elektroninių cigarečių ir pildomųjų talpyklų arba įmonių, kurių pagrindinė veikla yra šių produktų gamyba arba pardavimas, produktų;
- b) konkrečių vaistų ar medicininio gydymo būdų, kurie toje valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, galimi tik pagal receptus.“;

16) IV skyriaus pavadinimas išbraukiamas;

17) 12 straipsnis išbraukiamas;

18) 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančios užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikiantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai garantuotų, kad bent 30 proc. jų katalogų kūrinių sudarytų Europos kūriniai, ir užtikrintų tų kūrinių pastebimumą.

2. Jei valstybės narės reikalauja, kad jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai finansiškai prisidėtų prie Europos kūrinių gamybos, be kita ko, tiesioginėmis investicijomis į turinį ir įnašais į nacionalinius fondus, jos taip pat gali pareikalauti, kad tokius finansinius įnašus proporcingai ir nediskriminuojant mokėtų žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kurie orientuojasi į jų teritorijoje esančias auditorijas, nors yra įsisteigę kitose valstybėse narėse.

3. 2 dalyje nurodytu atveju finansinis įnašas grindžiamas tik pajamomis, uždirbtomis valstybėse narėse, į kurias orientuojasi paslaugų teikėjas. Jei valstybė narė, kurioje įsisteigęs teikėjas, nustato tokį finansinį įnašą, ji atsižvelgia į visus finansinius įnašus, kuriuos yra nustačiusios valstybės narės, į kurias orientuojasi paslaugų teikėjas. Bet koks finansinis įnašas turi atitikti Sąjungos teisę, ypač valstybės pagalbos taisykles.

4. Ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas dvejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 ir 2 dalių įgyvendinimo ataskaitas.

5. Remdamasi valstybių narių pateikta informacija ir nepriklausomu tyrimu, atsižvelgdama į rinką, technologinę plėtrą ir kultūrinės įvairovės skatinimo tikslą, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 1 ir 2 dalių taikymo ataskaitą.

6. Pagal 1 dalį nustatyta pareiga ir 2 dalyje žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurie orientuojasi į auditorijas kitose valstybėse narėse, įtvirtintas reikalavimas netaikomi žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurių apyvarta yra maža arba kurių auditorija yra nedidelė. Be to, valstybės narės gali nenustatyti tokių pareigų ar reikalavimų, kai jie būtų neįgyvendinami arba nepagrįsti dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pobūdžio ar temos.

7. Komisija, pasikonsultavusi su Ryšių palaikymo komitetu, paskelbia gaires dėl 1 dalyje nurodytos Europos kūrinių dalies apskaičiavimo ir dėl 6 dalyje nurodytų terminų „maža auditorija“ ir „nedidelė apyvarta“ apibrėžties.“;

19) 19 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Atskiri televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpai leistini sporto renginių metu. Atskiri televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpai, išskyrus sporto renginių transliacijos metu, turi likti išimtimi.“;

20) 20 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Transliuojant televizijos filmus (išskyrus kelių serijų filmus, serialus ir dokumentinius filmus), kinematografijos kūrinius ir žinių programas, televizijos reklama, teleparduotuvė ar abi gali būti rodomos vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip 30 minučių laikotarpį. Transliuojant vaikams skirtas programas, televizijos reklama gali būti rodoma vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip 30 minučių laikotarpį, jeigu numatoma programos trukmė yra ilgesnė nei 30 minučių. Teleparduotuvės transliacija per vaikams skirtas programas draudžiama. Televizijos reklama ar teleparduotuvė negali būti įterpiamos į religinių apeigų transliacijas.“;

21) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

1. Televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpams skirtas laikotarpis yra nuo 6 iki 18 val. turi sudaryti ne daugiau kaip 20 proc. per tą laikotarpį. Televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpams skirtas laikotarpis yra nuo 18 iki 24 val. turi sudaryti ne daugiau kaip 20 proc. per tą laikotarpį.

2. 1 dalis netaikoma:

- a) transliuotojo skelbimams, susijusiems su jo programomis ir papildomais produktais, tiesiogiai susijusiems su tomis programomis, arba transliuotojo skelbimams, susijusiems su kitų tai pačiai transliuotojų grupei priklausančių subjektų programomis ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis;
- b) rėmimo skelbimams;
- c) prekių rodymui;
- d) neutraliems kadrams, kurie naudojami tarp redakcinio turinio ir televizijos reklamos ar teleparduotuvės intarpų bei tarp atskirų intarpų.“;

22) VIII skyrius išbraukiamas;

23) įterpiamas šis skyrius:

„IXA SKYRIUS

DALIJIMOSI VAIZDO MEDŽIAGA PLATFORMOS PASLAUGOMS TAIKOMOS NUOSTATOS

28a straipsnis

1. Šios direktyvos tikslais valstybės narės teritorijoje įsisteigęs dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 1 dalies prasme, priklauso tos valstybės narės jurisdikcijai.

2. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, kuris nėra įsisteigęs valstybės narės teritorijoje pagal 1 dalį, yra laikomas įsisteigusiu valstybės narės teritorijoje šios direktyvos tikslais, jei tas dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas:

- a) turi patronuojančiąją įmonę arba patronuojamąją įmonę, kuri yra įsisteigusi tos valstybės narės teritorijoje arba
- b) priklauso grupei ir kita tos grupės įmonė yra įsisteigusi tos valstybės narės teritorijoje.

Šio straipsnio tikslais:

- a) patronuojančioji įmonė – įmonė, kuri kontroliuoja vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių;
- b) patronuojamoji įmonė – įmonė, kurią kontroliuoja patronuojančioji įmonė, įskaitant visas pagrindinės patronuojančiosios įmonės patronuojamąsias įmones;
- c) grupė – patronuojančioji įmonė, visos jos patronuojamosios įmonės ir visos kitos su jomis ekonominiais ir teisiniais organizaciniais ryšiais susijusios įmonės.

3. 2 dalies taikymo tikslais, jeigu patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė arba kitos grupei priklausančios įmonės yra visos įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi jo patronuojančioji įmonė, arba, jeigu tokios įmonės ten nėra, toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi jo patronuojamoji įmonė, arba, jeigu tokios įmonės ten nėra, toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi kita grupei priklausanti įmonė.

4. 3 dalies taikymo tikslais, jeigu yra kelios patrunuojamosios įmonės ir jos visos yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusi toje valstybėje narėje, kurioje viena iš patrunuojamųjų įmonių pirmiausia pradėjo savo veiklą, su sąlyga, kad ji su tos valstybės narės ekonomika yra susijusi stabiliai ir veiksmingai ryšiu.

Jeigu yra kelios kitos grupei priklausančios įmonės ir jos visos yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusi toje valstybėje narėje, kurioje viena iš šių įmonių pirmiausia pradėjo savo veiklą, su sąlyga, kad ji su tos valstybės narės ekonomika yra susijusi stabiliai ir veiksmingai ryšiu.

5. Šios direktyvos tikslais, Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnis ir 12–15 straipsniai taikomi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjams, pagal šio straipsnio 2 dalį laikomiems įsisteigusiais valstybėje narėje.

6. Valstybės narės sudaro ir nuolat atnauja jų teritorijoje įsisteigusių ar laikomų įsisteigusiais dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų sąrašą ir nurodo, kuriais kriterijais, išdėstytais 1–4 dalyse, yra grindžiama jų jurisdikcija. Tą sąrašą, įskaitant visą atnaujintą informaciją, valstybės narės perduoda Komisijai.

Komisija užtikrina, kad tokie sąrašai būtų pateikti centralizuotoje duomenų bazėje. Jeigu tarp sąrašų esama neatitikimų, Komisija susisiečia su atitinkamomis valstybėmis narėmis, kad būtų rastas sprendimas. Komisija užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų prieigą prie tos duomenų bazės. Komisija informaciją duomenų bazėje skelbia viešai.

7. Jei, taikant šį straipsnį, atitinkamos valstybės narės nesutaria dėl to, kuriai valstybei narei priklauso jurisdikcija, jos nepagrįstai nedelsdamos apie tai praneša Komisijai. Komisija gali paprašyti ERGA pareikšti nuomonę šiuo klausimu pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą. ERGA pateikia tokią nuomonę per 15 darbo dienų nuo Komisijos prašymo pateikimo dienos. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą.

28b straipsnis

1. Nedarant poveikio Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsniams, valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančios dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai imtųsi atitinkamų priemonių siekdami apsaugoti:

- a) nepilnamečius nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, galinčių pakenkti jų fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, laikantis 6a straipsnio 1 dalies;
- b) plačiąją visuomenę nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais kurtas smurtas ar neapykanta asmenų grupės ar grupės nario atžvilgiu kurio nors iš Chartijos 21 straipsnyje nurodytų pagrindų;
- c) plačiąją visuomenę nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriuose yra turinio, kurio platinimas yra veikla, laikoma nusikalstama veika pagal Sąjungos teisę, t. y., viešas kurtymas įvykdyti teroristinį nusikaltimą, kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2017/541 5 straipsnyje, su vaikų pornografija susijusios nusikalstamos veikos, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/93/ES (*) 5 straipsnio 4 dalyje, ir su rasizmu ir ksenofobija susijusios nusikalstamos veikos, kaip nustatyta Pamatinio sprendimo 2008/913/TVR 1 straipsnyje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančios dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai laikytųsi 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais tie dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai prekiauja, kuriuos jie perduoda ar kuriuos jie tvarko.

Atsižvelgiant į tai, kad dalijimosi vaizdo medžiaga platformos vykdo tik ribotą komercinių audiovizualinių pranešimų kontrolę, valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančios dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai imtųsi atitinkamų priemonių laikytis 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais tie dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai neprekiauja, kurių jie neparduoda ar netvarko.

Valstybės narės užtikrina, kad dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai aiškiai informuotų programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų, kuriuose esama komercinių audiovizualinių pranešimų, naudotojus, su sąlyga, kad apie tokius pranešimus yra deklaruota pagal 3 dalies trečiojoje pastraipoje c punkte arba paslaugos teikėjai žino apie tą faktą.

Valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliavimą taikant elgesio kodeksus, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje, kuriais siekiama veiksmingai sumažinti galimybę vaikams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistingų medžiagų ir maistingų arba fiziologinių poveikiu pasižyminčių medžiagų, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos ar natrio ir cukrų, kurių apskritai nerekomenduojama vartoti per daug. Tais kodeksais siekiama nustatyti, kad tokiuose komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose nebūtų pabrėžiamas teigiamas tokių maisto produktų ir gėrimų maistingumo aspektų bruožas.

3. 1 ir 2 dalių tikslais atitinkamos priemonės nustatomos atsižvelgiant į atitinkamo turinio pobūdį, žalą, kurią jis gali sukelti, apsaugotinių asmenų kategorijos ypatumus, taip pat susijusias teises ir teisėtus interesus, įskaitant dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų ir naudotojų, kurie sukūrė arba įkėlė turinį, teises ir teisėtus interesus, taip pat viešąjį interesą.

Valstybės narės užtikrina, kad tokias priemones taikytų visi jų jurisdikcijai priklausančios dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai. Tos priemonės turi būti tinkamos taikyti ir proporcingos, atsižvelgiant į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos apimtį ir teikiamos paslaugos pobūdį. Dėl tų priemonių neturi būti nustatomos jokios *ex ante* kontrolės priemonės ar filtruojamas įkeliamas turinys, jei tai neatitinka Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnio. Siekiant apsaugoti nepilnamečius, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalies a punkte, žalingiausiam turiniui turi būti taikomos griežčiausios prieigos kontrolės priemonės.

Tos priemonės – tai atitinkamai:

- a) įtraukti į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo sąlygas 1 dalyje nurodytus reikalavimus ir juos taikyti;
- b) įtraukti į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo sąlygas 9 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai neprekiauja, kurių jie neparduoda ir netvarko, ir juos taikyti;
- c) turėti naudotojų sukurtus vaizdo įrašus įkeliantiems naudotojams skirtą funkciją, leidžiančią deklaruoti, ar, kiek jiems žinoma arba kaip pagrįstai galima manyti, jie turi žinoti, tokiuose vaizdo įrašuose esama komercinių audiovizualinių pranešimų;
- d) sukurti ir taikyti skaidrius ir paprastus naudoti mechanizmus, kuriais naudodamiesi dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojai atitinkamam dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui praneštų ir pažymėtų 1 dalyje nurodytą turinį, kuris pateikiamas jo platformoje;
- e) sukurti ir taikyti sistemas, kuriomis naudodamiesi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai paaiškintų dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojams, kokį rezultatą davė d punkte nurodytas pranešimas ir pažymėjimas;
- f) sukurti ir taikyti dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojų amžiaus tikrinimo sistemas turinio, galinčio pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, atžvilgiu;
- g) sukurti ir taikyti lengvas naudoti sistemas, leidžiančias dalijimosi vaizdo medžiaga platformos naudotojams reitinguoti 1 dalyje nurodytą turinį;
- h) numatyti galutinių naudotojų valdomas tėvų kontrolės sistemas turinio, galinčio pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, atžvilgiu;
- i) sukurti ir taikyti skaidrias, lengvas naudoti ir veiksmingas dalijimosi naudotojų skundų, pateiktų vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui dėl d–h punktuose nurodytų priemonių įgyvendinimo, nagrinėjimo ir sprendimo procedūras;
- j) numatyti veiksmingas gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis priemones bei instrumentus ir didinti naudotojų informuotumą apie tas priemones ir instrumentus.

Nepilnamečių asmens duomenys, kuriuos surinko ar kitu būdu gavo dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai pagal trečios pastraipos f ir h punktus, negali būti tvarkomi komerciniais tikslais, kaip antai tiesioginės rinkodaros, profilavimo ir elgesio grindžiamos reklamos tikslais.

4. Šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų priemonių įgyvendinimo tikslais valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje.

5. Valstybės narės sukuria reikiamus mechanizmus 3 dalyje nurodytų priemonių, kurių ėmėsi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai, tinkamumui įvertinti. Valstybės narės paveda nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms įvertinti tas priemones.

6. Valstybės narės vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjams gali taikyti išsamesnes arba griežtesnes priemones, nei šio straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės. Tvirtindamos tokias priemones, valstybės narės laikosi reikalavimų, nustatytų taikytinoje Sąjungos teisėje, kaip antai Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsniuose ar Direktyvos 2011/93/ES 25 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

7. Valstybės narės užtikrina, kad, sprendžiant naudotojų ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų tarpusavio ginčus, susijusius su 1 ir 3 dalių taikymu, būtų suteikta galimybė naudotis neteisminiais teisių gynimo mechanizmais. Tokie mechanizmai sudaro galimybės ginčus spręsti nešališkai ir neužkerta galimybės naudotojui pasinaudoti nacionalinės teisės užtikrinama teisine apsauga.

8. Valstybės narės užtikrina, kad naudotojai galėtų savo teises ginti teisme dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų atžvilgiu pagal 1 ir 3 dalis.

9. Komisija skatina dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjus keistis geriausia praktika 4 dalyje nurodytų bendro reguliavimo elgesio kodeksų klausimais.

10. Valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliamą taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kaip nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje.

(*) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1).“;

24) XI skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„VALSTYBIŲ NARIŲ REGULIAVIMO INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS“;

25) 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau nacionalinių reguliavimo institucijų, įstaigų arba ir institucijų, ir įstaigų. Valstybės narės užtikrina, kad jos būtų teisiškai atskirtos nuo vyriausybės ir funkciškai nepriklausomos nuo savo atitinkamų vyriausybių ir bet kurios kitos viešosios ar privačiosios įstaigos. Tai nedaro poveikio valstybių narių galimybei įsteigti skirtingų sektorių priežiūrą vykdančias reguliavimo institucijas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos savo įgaliojimais naudotųsi nešališkai, skaidriai ir vadovaudamosi šios direktyvos tikslais, visų pirma, žiniasklaidos pliuralizmu, kultūrų ir kalbų įvairove, vartotojų apsauga, prieinamumu, nediskriminavimu, tinkamu vidaus rinkos veikimu ir sąžiningos konkurencijos skatinimu.

Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos iš jokios kitos įstaigos nesiekia gauti ir nepriima jokių nurodymų dėl joms pagal nacionalinę teisę, kuria įgyvendinama Sąjungos teisė, pavestų užduočių vykdymo. Tai neklaido vykdyti priežiūros pagal nacionalinę konstitucinę teisę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad teisėje būtų aiškiai apibrėžta nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų kompetencija ir įgaliojimai, taip pat jų atskaitomybę užtikrinanti tvarka.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų pakankamus finansinius bei žmogiškuosius išteklius ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kad galėtų veiksmingai vykdyti savo funkcijas ir prisidėti prie ERGA darbo. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms būtų nustatyti atskiri metiniai biudžetai, kurie turi būti skelbiami viešai.

5. Valstybės narės savo nacionalinėje teisėje nustato nacionalinių reguliavimo institucijų ir įstaigų vadovų arba kolegialaus organo, vykdančio tą funkciją, narių skyrimo ir atleidimo sąlygas ir procedūras, įskaitant įgaliojimų trukmę. Procedūros turi būti skaidrios, nediskriminacinės ir jomis turi būti užtikrinamas reikiamo laisvės nepriklausomumas. Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos vadovas arba kolegialaus organo, vykdančio tą funkciją nacionalinėje reguliavimo institucijoje arba įstaigoje, nariai gali būti atleisti, jeigu jie nebeatitinka jų pareigoms eiti reikalingų sąlygų, iš anksto nustatytų nacionaliniu lygmeniu. Sprendimas dėl atleidimo turi būti tinkamai pagrindžiamas, apie jį pranešama iš anksto ir jis turi būti viešai paskelbiamas.

6. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniu lygmeniu būtų taikomi veiksmingi apeliaciniai mechanizmai. Apeliacinė įstaiga, kuri gali būti teismas, turi būti nepriklausoma nuo apeliaciniame procese dalyvaujančių šalių.

Kol nagrinėjamas apeliacinis skundas, galioja nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos sprendimas, išskyrus atvejus, kai pagal nacionalinę teisę nustatomos laikinosios priemonės.“;

26) įterpiami šie straipsniai:

„30a straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos imtųsi tinkamų priemonių teikti viena kitai ir Komisijai informaciją, būtiną, kad būtų taikoma ši direktyva, visų pirma 2, 3 ir 4 straipsniai.

2. Keitimosi informacija pagal 1 dalį kontekste, kai nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos gauna iš jų jurisdikcijai priklausančio žiniasklaidos paslaugų teikėjo informaciją, jog jis teiks paslaugą, visiškai arba daugiausia skirtą kitos valstybės narės auditorijai, jurisdikciją turinčios valstybės narės nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga informuoja valstybės narės, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas, nacionalinę reguliavimo instituciją arba įstaigą.

3. Jei valstybės narės, į kurios teritoriją orientuojasi kitos valstybės narės jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjas, institucija arba įstaiga siunčia prašymą dėl to teikėjo veiklos valstybės narės, kurios jurisdikcijai jis priklauso, reguliavimo institucijai arba įstaigai, pastaroji reguliavimo institucija arba įstaiga turi dėti visas pastangas, kad išnagrinėtų prašymą per du mėnesius, nedarant poveikio griežtesniems pagal šią direktyvą taikomiems laiko terminams. Pateikus prašymą, valstybės narės, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas, reguliavimo institucija arba įstaiga pateikia jurisdikciją turinčios valstybės narės reguliavimo institucijai arba įstaigai visą informaciją, galinčią padėti išnagrinėti prašymą.

30b straipsnis

1. Įsteigiama Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA).

2. Ją sudaro audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų srities nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų, kurioms tenka pagrindinė atsakomybė už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų priežiūrą, atstovai, o kai nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos nėra – kiti pagal jų procedūras atrinkti atstovai. ERGA posėdžiuose dalyvauja Komisijos atstovas.

3. ERGA pavedamos šios užduotys:

a) teikti Komisijai technines ekspertines žinias:

- jai vykdant savo užduotį – užtikrinti nuoseklų šios direktyvos įgyvendinimą visose valstybėse narėse,
- jos kompetencijai priklausančiais klausimais, susijusiais su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis;

b) keisti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliavimo sistemos taikymo patirtimi ir geriausia praktika, be kita ko, prienamumo ir gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis klausimais;

c) bendradarbiauti ir teikti savo nariams informaciją, būtiną, kad būtų taikoma ši direktyva, visų pirma jos 3, 4 ir 7 straipsniai;

d) Komisijos prašymu pateikti nuomones dėl klausimų, nurodytų 2 straipsnio 5c dalyje, 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 4 straipsnio 4 dalies c punkte ir 28a straipsnio 7 dalyje, techninių ir faktinių aspektų.

4. ERGA priima savo darbo tvarkos taisykles.“;

27) 33 straipsnis pakeičiamas taip:

„33 straipsnis

Komisija stebi, kaip valstybės narės taiko šią direktyvą.

Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas trejus metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos taikymo ataskaitą.

Ne vėliau kaip 2026 m. gruodžio 19 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai *ex post* vertinimą, kai tikslinga, kartu su pasiūlymais dėl šios direktyvos peržiūros, siekiant įvertinti jos poveikį ir pridėtinę vertę.

Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą ir ERGA apie kitos iš jų darbą ir veiklą.

Komisija užtikrina, kad iš valstybių narių gauta informacija apie priemones šia direktyva koordinuojamose srityse, būtų perduota Ryšių palaikymo komitetui ir ERGA.“;

28) įterpiamas šis straipsnis:

„33a straipsnis

1. Valstybės narės propaguoja gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis ugdymo priemones ir imasi tokių priemonių.

2. Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas trejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalies įgyvendinimo ataskaitas.
3. Pasikonsultavusi su Ryšių palaikymo komitetu, Komisija parengia gaires dėl tokių ataskaitų apimties.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2020 m. rugsėjo 19 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. lapkričio 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
A. TAJANI

Tarybos vardu
Pirmininkė
K. EDTSTADLER

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT